หน้า ๒๐
เล่ม ๑๔๓ ตอนพิเศษ ๑๒๓ ง ราชกิจจานุเบกษา ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๙

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๑๑/๒๕๖๙

เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๘

เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๗๙ (๑/๒๕๖๙) เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๘ เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๙

วินิจ ศิลามงคล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 18

เรื่อง

การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน

คำนำ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 18 เรื่อง การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน ฉบับเดือนเมษายน 2567 (IFRS 18: Presentation and Disclosure in Financial Statements (April 2024))

คำนำนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 18

เรื่อง

การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

วัตถุประสงค์	**1**
ขอบเขต	**2**
ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับงบการเงิน	**9**
วัตถุประสงค์ของงบการเงิน	**9**
งบการเงินฉบับสมบูรณ์	**10**
บทบาทของงบการเงินหลักและหมายเหตุประกอบงบการเงิน	**15**
การระบุชื่องบการเงิน	**25**
ความถี่ของการรายงาน	**28**
ความสม่ำเสมอของการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูลและการจัดประเภท	**30**
ข้อมูลเปรียบเทียบ	**31**
การรวบยอดและการแตกยอด	**41**
หลักการของการรวบยอดและการแตกยอด	**41**
การหักกลบ	**44**
งบกำไรขาดทุน	**46**
หมวดหมู่ในงบกำไรขาดทุน	**47**
ยอดรวมและยอดรวมย่อยที่นำเสนอในงบกำไรขาดทุน	**69**
รายการที่นำเสนอในงบกำไรขาดทุนหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	**75**
งบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ	**86**
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	**88**
งบฐานะการเงิน	**96**
การจัดประเภทรายการสินทรัพย์และหนี้สินเป็นหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน	**96**
รายการที่นำเสนอในงบฐานะการเงินหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	**103**
งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ	**107**
ข้อมูลที่นำเสนอในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ	**107**
ข้อมูลที่นำเสนอในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน	**109**
หมายเหตุประกอบงบการเงิน	**113**
โครงสร้าง	**113**
มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร	**117**
เงินทุน	**126**

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

การเปิดเผยข้อมูลเรื่องอื่น **130**

ภาคผนวก

ก ศัพท์บัญญัติ

ข แนวทางปฏิบัติ

ค วันถือปฏิบัติและการเปลี่ยนผ่าน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 18
เรื่อง *การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงิน*

วัตถุประสงค์

1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้วางข้อกำหนดสำหรับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลใน*งบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป* (งบการเงิน) เพื่อช่วยให้มั่นใจว่างบการเงินดังกล่าวให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ที่สื่อความไว้ตรงกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่ายของกิจการ

ขอบเขต

2 **มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ถือปฏิบัติกับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินที่จัดทำตาม*มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี***

3 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้วางข้อกำหนดทั่วไปและข้อกำหนดเฉพาะของการแสดงรายการข้อมูลในงบผลการดำเนินงานการเงิน งบฐานะการเงิน และงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ยังวางข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินด้วย มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 เรื่อง *งบกระแสเงินสด* วางข้อกำหนดของการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสด อย่างไรก็ตาม งบกระแสเงินสดดังกล่าวต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดทั่วไปของงบการเงินในย่อหน้าที่ 9 ถึง 43 และ 113 ถึง 114

4 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับอื่นวางข้อกำหนดในการรับรู้รายการ การวัดค่า การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลสำหรับรายการค้าที่มีลักษณะเฉพาะและเหตุการณ์อื่น

5 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ถือปฏิบัติกับการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 เรื่อง *การรายงานทางการเงินระหว่างกาล* อย่างไรก็ตาม งบการเงินดังกล่าวยังคงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 41 ถึง 45 และ 117 ถึง 125

6 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้ศัพท์บัญญัติที่เหมาะกับกิจการซึ่งแสวงหากำไร ซึ่งรวมถึงกิจการที่เป็นหน่วยธุรกิจของภาครัฐ หากกิจการซึ่งมีกิจกรรมที่ไม่แสวงหากำไรในภาคธุรกิจหรือภาครัฐนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไปถือปฏิบัติ อาจจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมคำบรรยายที่ใช้สำหรับรายการรายบรรทัดนั้น ๆ การจัดหมวดหมู่ ยอดรวมย่อย หรือยอดรวมในงบการเงิน และทั้งงบการเงินด้วย

7 ในทำนองเดียวกัน กิจการซึ่งไม่มีส่วนของเจ้าของตามที่นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง *การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน* (เช่น กองทุนรวมบางประเภท) และกิจการซึ่งมี

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

หุ้นทุนที่ไม่ถือเป็นส่วนของเจ้าของ (เช่น สหกรณ์บางประเภท) อาจจำเป็นต้องดัดแปลงการแสดงรายการส่วนได้เสียของสมาชิกหรือหน่วยลงทุนในงบการเงิน

8 กิจการหลายแห่งให้บทวิจารณ์ด้านการเงินโดยฝ่ายบริหาร ซึ่งแยกต่างหากจากงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 10) ที่กล่าวไว้และอธิบายถึงคุณลักษณะหลักของผลการดำเนินงานการเงินและฐานะการเงินของกิจการ รวมถึงความไม่แน่นอนที่สำคัญซึ่งกิจการเผชิญอยู่ บทวิจารณ์ดังกล่าวอยู่นอกขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับใด ๆ

ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับงบการเงิน

วัตถุประสงค์ของงบการเงิน

9 วัตถุประสงค์ของงบการเงิน คือการให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการที่เสนอรายงาน ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการประเมินความเป็นไปได้ของกระแสเงินสดสุทธิในอนาคตของกิจการ และการปกปักรักษาทรัพยากรทางเศรษฐกิจของกิจการโดยฝ่ายบริหาร

งบการเงินฉบับสมบูรณ์

10 งบการเงินฉบับสมบูรณ์ ประกอบด้วย

- **10.1 งบผลการดำเนินงานการเงินสำหรับรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ 12)**
- **10.2 งบฐานะการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน**
- **10.3 งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของสำหรับรอบระยะเวลารายงาน**
- **10.4 งบกระแสเงินสดสำหรับรอบระยะเวลารายงาน**
- **10.5 หมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลารายงาน**
- **10.6 ข้อมูลเปรียบเทียบของรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 31 – 32 และ**
- **10.7 งบฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า หากเป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 37**

11 งบการเงินที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 10.1 ถึง 10.4 (และข้อมูลเปรียบเทียบ) ให้เรียกว่า *“งบการเงินหลัก”* (*“Primary financial statements”*) กิจการอาจใช้ชื่ออื่นนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ก็ได้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้ “งบดุล” แทน “งบฐานะการเงิน” นอกจากนี้ แม้ว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้จะกำหนดให้ใช้คำว่า “*กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น*” “*กำไรหรือขาดทุน*” และ “*กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม*” แต่กิจการอาจใช้คำอื่นเพื่อเรียก ยอดรวม ยอดรวมย่อย รายการรายบรรทัด ที่กำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ตราบใดที่คำนั้นสื่อความไว้ตรงกับลักษณะของ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

รายการนั้น ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 43 ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้คำว่า “กำไรสุทธิ” เพื่อเรียกคำว่า “กำไรหรือขาดทุน” ก็ได้

12 กิจการต้องแสดงงบผลการดำเนินงานการเงินในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

12.1 งบเดียวที่รวมกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น โดยแสดงกำไรหรือขาดทุน และกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นแยกออกเป็นสองท่อน หากเลือกทางเลือกนี้ กิจการต้องแสดงท่อนของกำไรหรือขาดทุนก่อนและตามด้วยท่อนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือ

12.2 งบกำไรขาดทุน และแยกงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่ต้องเริ่มต้นด้วยกำไรหรือขาดทุน หากเลือกทางเลือกนี้ ต้องแสดงงบกำไรขาดทุนก่อนและตามด้วยงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทันที

13 ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

13.1 ท่อนของกำไรขาดทุนที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 12.1 และงบกำไรขาดทุนที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 12.2 ให้เรียกว่า “งบกำไรขาดทุน” และ

13.2 ท่อนของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 12.1 และงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 12.2 ให้เรียกว่า “งบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ”

14 กิจการต้องนำเสนองบการเงินหลักแต่ละงบโดยให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกันในงบการเงินฉบับสมบูรณ์

บทบาทของงบการเงินหลักและหมายเหตุประกอบงบการเงิน

15 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 9) ให้กิจการนำเสนอข้อมูลในงบการเงินหลักและเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการจำเป็นต้องนำเสนอหรือเปิดเผย*ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ*เท่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 19 และ ข1 ถึง ข5)

16 บทบาทของงบการเงินหลัก คือการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสด ที่รับรู้ของกิจการที่เสนอรายงานซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน ดังนี้

16.1 การได้รับภาพรวมที่เข้าใจได้ของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสด ที่รับรู้ของกิจการ

16.2 การเปรียบเทียบระหว่างกิจการ และระหว่างรอบระยะเวลารายงานของกิจการเดียวกัน และ

16.3 การระบุรายการหรือหัวข้อที่ผู้ใช้งบการเงินอาจต้องการหาข้อมูลเพิ่มเติมในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

17 บทบาทของหมายเหตุประกอบงบการเงิน คือการให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญที่จำเป็น ดังนี้

17.1 เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจรายการรายบรรทัดที่แสดงในงบการเงินหลัก (ดูย่อหน้าที่ ข6) และ

17.2 เพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติม เสริมจากงบการเงินหลักเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ ข7)

18 กิจการต้องใช้บทบาทของงบการเงินหลักและหมายเหตุประกอบงบการเงินที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 16 ถึง 17 เพื่อกำหนดว่าควรรวมข้อมูลไว้ในงบการเงินหลักหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน บทบาทที่แตกต่างกันของงบการเงินหลักและหมายเหตุประกอบงบการเงิน หมายถึงขอบเขตของข้อมูลที่ถูกกำหนดให้อยู่ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน แตกต่างจากที่ถูกกำหนดให้อยู่ในงบการเงินหลัก ความแตกต่างนี้ หมายความว่า

18.1 ข้อมูลที่ให้ไว้ในงบการเงินหลักจะแสดงรวบยอดมากกว่าข้อมูลที่ให้ไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 16 และ

18.2 ข้อมูลที่เป็นรายละเอียดมากขึ้นเกี่ยวกับ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดของกิจการ รวมถึง*การแตกยอด*ของข้อมูลที่นำเสนอในงบการเงินหลัก ให้เปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เพื่อให้ข้อมูลตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 17

ข้อมูลที่นำเสนอในงบการเงินหลักหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

19 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีบางฉบับระบุข้อมูลที่ต้องนำเสนอในงบการเงินหลักหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการไม่จำเป็นต้องนำเสนอหรือเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีกำหนดไว้เป็นการเฉพาะ หากข้อมูลที่เป็นผลมาจากการนำเสนอหรือเปิดเผยข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญ แม้แต่กรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีระบุหัวข้อของข้อกำหนดเฉพาะหรือบรรยายว่าเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำ

20 กิจการต้องพิจารณาว่าจะเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมหรือไม่ เมื่อการปฏิบัติตามข้อกำหนดเฉพาะของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงผลกระทบของรายการและเหตุการณ์และเงื่อนไขอื่นต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ

ข้อมูลที่นำเสนอในงบการเงินหลัก

21 ย่อหน้าที่ 16 วางรากฐานว่า บทบาทของงบการเงินหลัก คือให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในย่อหน้านั้น (โดยจะเรียกต่อไปว่า “*บทสรุปที่เป็น*

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

แบบแผนและมีประโยชน์") กิจการต้องใช้บทบาทของงบการเงินหลักในการกำหนดว่าข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญใดที่จะนำเสนอในงบการเงินเหล่านั้น ตามที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ 22 ถึง 24

22 ในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ในงบการเงินหลัก กิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเฉพาะที่กำหนดโครงสร้างของงบการเงิน ข้อกำหนดเฉพาะมีดังนี้

22.1 สำหรับงบกำไรขาดทุน – ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 47 69 76 และ 78

22.2 สำหรับงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ – ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 86 ถึง 88

22.3 สำหรับงบฐานะการเงิน – ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 96 และ 104

22.4 สำหรับงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ – ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 107 และ

22.5 สำหรับงบกระแสเงินสด – ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7

23 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีบางฉบับกำหนดให้มีการแสดงรายการรายบรรทัดแยกต่างหากในงบการเงินหลัก (ตัวอย่างเช่น ย่อหน้าที่ 75 และ 103 ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้) กิจการไม่จำเป็นต้องแสดงรายการรายบรรทัดแยกต่างหากในงบการเงินหลัก หากการทำเช่นนั้นไม่มีความจำเป็นสำหรับงบการเงินที่ให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ แม้แต่กรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีระบุหัวข้อของรายการรายบรรทัดหรือบรรยายรายการรายบรรทัดว่าเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำ (ดูย่อหน้าที่ ข8)

24 กิจการต้องแสดงรายการรายบรรทัดและยอดรวมย่อยเพิ่มเติม หากการนำเสนอเหล่านั้นมีความจำเป็นเพื่อให้งบการเงินหลักให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ เมื่อกิจการแสดงรายการรายบรรทัดหรือยอดรวมย่อยเพิ่มเติม รายการรายบรรทัดหรือยอดรวมย่อยเหล่านั้นต้อง (ดูย่อหน้าที่ ข9)

24.1 ประกอบด้วยจำนวนเงินที่รับรู้และวัดค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

24.2 สอดคล้องกับโครงสร้างของงบการเงินที่สร้างขึ้นตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 22

24.3 สอดคล้องกันจากช่วงเวลาหนึ่งไปยังอีกช่วงเวลาหนึ่ง ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 30 และ

24.4 ไม่แสดงเด่นชัดมากไปกว่ายอดรวมและยอดรวมย่อยที่กำหนดไว้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

การระบุชื่องบการเงิน

25 กิจการต้องระบุชื่องบการเงินไว้อย่างชัดเจนและทำให้แตกต่างจากข้อมูลอื่นที่อยู่ในเอกสารเผยแพร่ชุดเดียวกัน (ดูย่อหน้าที่ ข10)

26 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินเท่านั้น และไม่จำเป็นต้องถือปฏิบัติกับข้อมูลอื่นที่ให้ไว้ในรายงานประจำปี เอกสารที่ยื่นตามข้อบังคับหรือเอกสารอื่น ดังนั้น จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ใช้งบการเงินสามารถแยกข้อมูลที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีออกจากข้อมูลอื่นที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินแต่ไม่ได้จัดทำขึ้นตามข้อกำหนดเหล่านั้น

27 กิจการต้องระบุชื่องบการเงินหลักแต่ละงบและหมายเหตุประกอบงบการเงินไว้อย่างชัดเจน และยังต้องเปิดเผยข้อมูลอย่างเด่นชัด และเปิดเผยซ้ำเมื่อจำเป็น เพื่อให้ข้อมูลที่ให้ไว้ต่อไปนี้สามารถเข้าใจได้

27.1 ชื่อของกิจการที่เสนอรายงานหรือวิธีการอื่นในการระบุตัวตนและการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในข้อมูลดังกล่าวจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า

27.2 งบการเงินนั้นเป็นงบการเงินของกิจการเดียวหรือเป็นงบการเงินของกลุ่มกิจการ

27.3 วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือรอบระยะเวลาที่ครอบคลุมงบการเงิน

27.4 สกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 เรื่อง *ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ* และ

27.5 หลักของจำนวนเงินที่ใช้ในการแสดงจำนวนเงินในงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ ข11)

ความถี่ของการรายงาน

28 กิจการต้องนำเสนองบการเงินฉบับสมบูรณ์อย่างน้อยปีละครั้ง ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและนำเสนองบการเงินสำหรับระยะเวลายาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้เพิ่มเติมจากรอบระยะเวลารายงานของงบการเงิน

28.1 เหตุผลในการใช้รอบระยะเวลาที่ยาวกว่าหรือสั้นกว่าหนึ่งปี และ

28.2 ข้อเท็จจริงที่ว่าจำนวนเงินที่แสดงในงบการเงินไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ทั้งหมด

29 โดยปกติ กิจการจะจัดทำงบการเงินขึ้นอย่างสม่ำเสมอสำหรับรอบระยะเวลาหนึ่งปี อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ กิจการบางแห่งเลือกที่จะจัดทำงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลา เช่น 52 สัปดาห์ มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มิได้ห้ามการปฏิบัติดังกล่าว

ความสม่ำเสมอของการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล และการจัดประเภท

30 กิจการต้องคงไว้ซึ่งการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล และ*การจัดประเภท*ของรายการในงบการเงินในลักษณะเดียวกันในรอบระยะเวลารายงานหนึ่งไปอีกรอบระยะเวลาถัดไป เว้นแต่

30.1 หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในธรรมชาติของการดำเนินงานของกิจการหรือการทบทวนงบการเงินแล้ว เป็นที่ชัดเจนว่าการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล และการจัดประเภทอีกแบบหนึ่งจะเหมาะสมกว่าโดยได้คำนึงถึงเกณฑ์

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

การเลือกใช้และการปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 เรื่อง *เกณฑ์การจัดทำงบการเงิน* (ดูย่อหน้าที่ ข12) หรือ

30.2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีกำหนดให้มีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูลหรือการจัดประเภท

ข้อมูลเปรียบเทียบ

31 หากมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีมิได้อนุญาตหรือกำหนดเป็นอย่างอื่น กิจการต้องจัดทำข้อมูลเปรียบเทียบ (กล่าวคือข้อมูลสำหรับรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า) สำหรับทุกรายการที่แสดงจำนวนเงินในงบการเงินของรอบระยะเวลาปัจจุบัน กิจการต้องจัดทำข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับข้อมูลที่เป็นถ้อยคำและคำบรรยาย หากข้อมูลนั้นจำเป็นต่อความเข้าใจในงบการเงินของรอบระยะเวลาปัจจุบัน (ดูย่อหน้าที่ ข13)

32 กิจการต้องนำเสนอข้อมูลของรอบระยะเวลารายงานปัจจุบันและรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้าในงบการเงินหลักแต่ละงบและในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ย่อหน้าที่ ข14 ถึง ข15 วางข้อกำหนดเกี่ยวกับข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติม

การเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี การปรับงบการเงินย้อนหลัง หรือการจัดประเภทใหม่

33 หากกิจการมีการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล หรือการจัดประเภทของรายการในงบการเงิน กิจการต้องจัดประเภทรายการใหม่สำหรับจำนวนเงินเปรียบเทียบ เว้นแต่การจัดประเภทรายการใหม่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ เมื่อกิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับจำนวนเงินเปรียบเทียบ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ (รวมถึงยอด ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนหน้า)

33.1 ธรรมชาติของการจัดประเภทใหม่

33.2 จำนวนเงินของแต่ละรายการหรือแต่ละประเภทของรายการที่ถูกจัดประเภทใหม่ และ

33.3 เหตุผลในการจัดประเภทใหม่

34 หากกิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะจัดประเภทรายการใหม่สำหรับจำนวนเงินเปรียบเทียบ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

34.1 เหตุผลที่ไม่สามารถจัดประเภทรายการใหม่ของจำนวนเงินดังกล่าวได้ และ

34.2 ธรรมชาติของรายการปรับปรุงที่ควรจะได้บันทึกไว้หากจำนวนเงินดังกล่าวถูกจัดประเภทรายการใหม่

35 การยกระดับความสามารถในการเปรียบเทียบของข้อมูลต่างรอบระยะเวลารายงานจะช่วยผู้ใช้งบการเงินในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการประเมินแนวโน้มของข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ในการพยากรณ์ ในบางสถานการณ์ กิจการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ที่จะนำข้อมูลเปรียบเทียบรอบระยะเวลารายงานก่อนมาจัดประเภทใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับรอบระยะเวลาปัจจุบันได้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจไม่ได้เก็บข้อมูลในรอบระยะเวลาก่อนในลักษณะที่ทำให้กิจการสามารถจัดประเภทรายการใหม่ได้ และอาจไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติที่จะสร้างข้อมูลขึ้นมาใหม่ได้

36 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ได้วางวิธีการปรับปรุงข้อมูลเปรียบเทียบเมื่อกิจการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี หรือแก้ไขข้อผิดพลาด

37 กิจการต้องนำเสนองบฐานะการเงินที่สาม ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนหน้าเพิ่มเติมจากงบการเงินเปรียบเทียบตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 31 ถึง 32 เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้

37.1 กิจการนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง ปรับย้อนหลังรายการในงบการเงิน หรือจัดประเภทรายการใหม่ในงบการเงิน และ

37.2 การนำนโยบายการบัญชีใหม่มาถือปฏิบัติย้อนหลัง การปรับงบการเงินย้อนหลัง หรือการจัดประเภทใหม่มีผลกระทบอย่างเป็นสาระสำคัญต่อข้อมูลในงบฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนหน้า

38 สำหรับสถานการณ์ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 37 กิจการต้องนำเสนองบฐานะการเงินจำนวนสามงบ ได้แก่ งบฐานะการเงิน

38.1 ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาปัจจุบัน

38.2 ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาก่อนหน้า และ

38.3 ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนหน้า

39 เมื่อกิจการต้องนำเสนองบฐานะการเงินที่สามตามย่อหน้าที่ 37 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 36 และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องจัดทำหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้องกับงบฐานะการเงิน ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนหน้า

40 วันที่ของงบฐานะการเงินที่สามต้องเป็นวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาก่อนหน้า ไม่ว่างบการเงินของกิจการจะแสดงข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับรอบระยะเวลาก่อน ๆ หรือไม่ก็ตาม (ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ ข14 ถึง ข15)

การรวบยอดและการแตกยอด

หลักการของการรวบยอดและการแตกยอด

41 เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ รายการ หมายถึง สินทรัพย์ หนี้สิน ตราสารทุนหรือสำรอง รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือกระแสเงินสด หรือ*การรวบยอด* หรือการแตกยอดของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือกระแสเงินสดดังกล่าว รายการรายบรรทัดคือรายการที่นำเสนอแยกจากกันในงบการเงินหลัก ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญอื่นเกี่ยวกับรายการเหล่านั้นจะถูกเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

กิจการต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้ เว้นแต่การทำเช่นนั้นจะลบล้างข้อกำหนดเฉพาะในการรวบยอดหรือการแตกยอดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี (ดูย่อหน้าที่ ข16 ถึง ข23)

41.1 จัดประเภทรายการและรวบยอดสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือกระแสเงินสด ให้เป็นรายการ โดยอิงจากลักษณะร่วม

41.2 แตกยอดรายการ โดยอิงจากการไม่มีลักษณะร่วม

41.3 รวบยอดหรือแตกยอดรายการเพื่อแสดงรายการรายบรรทัดในงบการเงินหลักที่เติมเต็มบทบาทของงบการเงินหลัก ในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ (ดูย่อหน้าที่ 16)

41.4 รวบยอดหรือแตกยอดรายการเพื่อเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เติมเต็มบทบาทของหมายเหตุประกอบงบการเงินในการให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ 17) และ

41.5 ทำให้มั่นใจว่าการรวบยอดและการแตกยอดในงบการเงินไม่คลุมเครือข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ ข3)

42 การใช้หลักการตามย่อหน้าที่ 41 กิจการต้องแตกยอดรายการออกเมื่อใดก็ตามที่ข้อมูลที่แตกยอดแล้วเป็นสาระสำคัญ ในการใช้ย่อหน้าที่ 41.3 หากกิจการไม่ได้นำเสนอข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญในงบการเงินหลัก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลนั้นในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ย่อหน้าที่ ข79 และ ข111 ให้ตัวอย่างของรายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์ หนี้สิน และรายการของส่วนของเจ้าของที่อาจมีลักษณะที่แตกต่างกันเพียงพอ ที่การนำเสนอในงบกำไรขาดทุน หรืองบฐานะการเงิน หรือการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินมีความจำเป็นเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ

43 กิจการต้องเรียกชื่อและบรรยายรายการที่นำเสนอในงบการเงินหลัก (กล่าวคือ ยอดรวม ยอดรวมย่อย และรายการรายบรรทัด) หรือรายการที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่สื่อความให้ตรงกับลักษณะของรายการนั้น (ดูย่อหน้าที่ ข24 ถึง ข26) ในการสื่อความให้ตรงกับลักษณะของรายการ กิจการต้องให้รายละเอียดคำบรรยายและคำอธิบายทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้งบการเงินในการเข้าใจรายการนั้น ในบางกรณีกิจการอาจจำเป็นต้องกล่าวไว้ในคำบรรยายและคำอธิบาย ถึงความหมายของคำศัพท์ที่กิจการใช้และข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่กิจการใช้ในการรวบยอดหรือแตกยอดรายการสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสด

การหักกลบ

44 กิจการต้องไม่นำสินทรัพย์และหนี้สิน หรือรายได้และค่าใช้จ่าย มาหักกลบกัน นอกจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีจะกำหนดหรืออนุญาตให้หักกลบได้ (ดูย่อหน้าที่ ข27 ถึง ข28)

45 กิจการรายงานสินทรัพย์และหนี้สิน และรายได้และค่าใช้จ่าย แยกจากกัน การหักกลบรายการในงบผลการดำเนินงานการเงินหรืองบฐานะการเงิน ลดความสามารถของผู้ใช้งบการเงินในการเข้าใจรายการ และเหตุการณ์และเงื่อนไขอื่นที่เกิดขึ้นแล้วและในการประเมินกระแสเงินสดอนาคตของกิจการ เว้นแต่การหักกลบนั้นจะสะท้อนถึงสาระของรายการหรือเหตุการณ์อื่น การวัดค่าของสินทรัพย์ที่สุทธิจากค่าเผื่อการปรับมูลค่าไม่ถือเป็นการหักกลบ เช่น ค่าเผื่อการล้าสมัยของสินค้าคงเหลือ และค่าเผื่อผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของสินทรัพย์ทางการเงิน

งบกำไรขาดทุน

46 กิจการต้องรวมรายการรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรอบระยะเวลารายงานในงบกำไรขาดทุน เว้นแต่มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีจะกำหนดหรืออนุญาตไว้เป็นอย่างอื่น (ดูย่อหน้าที่ 88 ถึง 95 และ ข86)

หมวดหมู่ในงบกำไรขาดทุน

47 กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนให้อยู่ในหนึ่งในห้าหมวด ดังนี้ (ดูย่อหน้าที่ ข29)

47.1 หมวดการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ 52)

47.2 หมวดการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ 53 ถึง 58)

47.3 หมวดการจัดหาเงินทุน (ดูย่อหน้าที่ 59 ถึง 66)

47.4 หมวดภาษีเงินได้ (ดูย่อหน้าที่ 67) และ

47.5 หมวดการดำเนินงานที่ยกเลิก (ดูย่อหน้าที่ 68)

48 ย่อหน้าที่ 52 ถึง 68 วางข้อกำหนดสำหรับการจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายในหมวดการดำเนินงาน การลงทุน การจัดหาเงินทุน ภาษีเงินได้ และการดำเนินงานที่ยกเลิก นอกจากนี้ย่อหน้าที่ ข65 ถึง ข76 วางข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดหมวดรายการผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ผลกำไรหรือผลขาดทุนจากสถานะสุทธิที่เป็นตัวเงิน และผลกำไรและผลขาดทุนจากอนุพันธ์ และเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่เลือกกำหนดในหมวดต่าง ๆ

กิจการที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนด

49 ในการจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายในหมวดการดำเนินงาน การลงทุน และการจัดหาเงินทุน กิจการต้องประเมินว่ากิจการที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนดหรือไม่ กล่าวคือ (ดูย่อหน้าที่ ข30 ถึง ข41)

49.1 กิจกรรมธุรกิจหลักที่ลงทุนในสินทรัพย์จำเพาะ ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “การลงทุนในสินทรัพย์” (ดูย่อหน้าที่ 53) หรือ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

49.2 กิจกรรมธุรกิจหลักที่จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้า

50 การใช้ตามย่อหน้าที่ 55 ถึง 58 และ 65 ถึง 66 กิจการที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนดต้องจัดไว้ในหมวดการดำเนินงานสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายบางรายการที่ควรจะจัดไว้ในหมวดการลงทุนหรือจัดหาเงินทุนหากกิจกรรมนั้นไม่ใช่กิจกรรมธุรกิจหลัก

51 หากกิจการ

51.1 ลงทุนในสินทรัพย์เป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

51.2 จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

51.3 พบผลลัพธ์ที่แตกต่างไป จากการประเมินว่ากิจการลงทุนในสินทรัพย์หรือจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ ข41) กิจการต้องเปิดเผย

51.3.1 ข้อเท็จจริงที่ว่าผลลัพธ์จากการประเมินได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วและวันที่ที่เปลี่ยนแปลง

51.3.2 จำนวนเงินและการจัดหมวดรายการของรายได้และค่าใช้จ่ายก่อนและหลังวันที่ที่เปลี่ยนแปลงผลลัพธ์ของการประเมินในรอบระยะเวลาปัจจุบัน และจำนวนเงินและการจัดหมวดรายการในรอบระยะเวลาก่อนสำหรับรายการที่มีการเปลี่ยนแปลงการจัดหมวดรายการเนื่องจากผลลัพธ์ของการประเมินที่เปลี่ยนแปลงไป เว้นแต่จะไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ หากกิจการไม่เปิดเผยข้อมูลเพราะไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

หมวดการดำเนินงาน

52 กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่อยู่ในงบกำไรขาดทุนในหมวดการดำเนินงาน ถ้ารายการนั้นไม่ได้จัดประเภทไว้ในหมวด ต่อไปนี้ (ดูย่อหน้าที่ ข42)

52.1 หมวดการลงทุน

52.2 หมวดการจัดหาเงินทุน

52.3 หมวดภาษีเงินได้ หรือ

52.4 หมวดการดำเนินงานที่ยกเลิก

หมวดการลงทุน

53 นอกเหนือจากตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 55 ถึง 58 สำหรับกิจการที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนด กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายจากรายการต่อไปนี้ในหมวดการลงทุนตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 54

53.1 เงินลงทุนในบริษัทร่วม การร่วมค้า และบริษัทย่อยที่ไม่ได้รวมในการจัดทำงบการเงินรวม (ดูย่อหน้าที่ ข43 ถึง ข44)

53.2 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด และ

53.3 สินทรัพย์อื่น หากสินทรัพย์นั้นสร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ข45 ถึง ข49)

54 รายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 53 ซึ่งกิจการต้องจัดหมวดรายการไว้ในหมวดการลงทุน ให้ประกอบด้วยจำนวนเงินที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนสำหรับ (ดูย่อหน้าที่ ข47)

54.1 รายได้ที่เกิดจากสินทรัพย์นั้น

54.2 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการวัดค่าเมื่อเริ่มแรกและการวัดค่าภายหลังของสินทรัพย์ รวมถึงรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกรับรู้รายการของสินทรัพย์ และ

54.3 ค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาและการจำหน่ายสินทรัพย์ เช่น ต้นทุนการทำรายการ และต้นทุนการขายสินทรัพย์

กิจการที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนด

55 สำหรับสินทรัพย์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 53.1 (กล่าวคือ เงินลงทุนในบริษัทร่วม การร่วมค้า และบริษัทย่อยที่ไม่ได้รวมในการจัดทำงบการเงินรวม) ที่กิจการลงทุนในฐานะที่เป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก (ดูย่อหน้าที่ ข38) กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 54 ดังนี้

55.1 จัดไว้ในหมวดการลงทุนหากสินทรัพย์นั้นใช้วิธีส่วนได้เสีย (ดูย่อหน้าที่ ข43.1 และ ข44.1) หรือ

55.2 จัดไว้ในหมวดการดำเนินงานหากสินทรัพย์นั้นไม่ได้ใช้วิธีส่วนได้เสีย (ดูย่อหน้าที่ ข43.2 ถึง ข43.3 และ ข44.2 ถึง ข44.3)

56 สำหรับสินทรัพย์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 53.2 (กล่าวคือ เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด) กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 54 ไว้ในหมวดการลงทุน เว้นแต่

56.1 กิจการลงทุนในสินทรัพย์ทางการเงินภายในขอบเขตของย่อหน้าที่ 53.3 เป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก – ในกรณีนี้กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายไว้ในหมวดการดำเนินงาน

56.2 กิจการไม่เป็นตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 56.1 แต่มีการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก – ในกรณีนี้กิจการต้องจัดหมวด

56.2.1 รายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าไว้ในหมวดการดำเนินงาน ตัวอย่างเช่น เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดที่ถือไว้ตามข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง

56.2.2 รายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าไว้ในหมวดการดำเนินงานหรือหมวดการลงทุน – โดยการปฏิบัติตามทางเลือกของนโยบายการบัญชีเพื่อจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 54 การเลือกนโยบายการบัญชีต้องสอดคล้องกับที่กิจการเลือกใช้สำหรับวัตถุประสงค์ของ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

นโยบายการบัญชีที่เกี่ยวข้องสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สิน ในย่อหน้าที่ 65.1.2

57 หากกิจการที่ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 56.2 ไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 56.2.1 และ 56.2.2 ได้ กิจการต้องใช้ทางเลือกของนโยบายการบัญชีตามย่อหน้าที่ 56.2.2 เพื่อจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดทั้งหมดไว้ในหมวดการดำเนินงาน

58 สำหรับสินทรัพย์ที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 53.3 (กล่าวคือ สินทรัพย์อื่น หากสินทรัพย์นั้นสร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการ) ที่กิจการลงทุนในฐานะที่เป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก (ดูย่อหน้าที่ ข40) กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 54 ไว้ในหมวดการดำเนินงาน

หมวดการจัดหาเงินทุน

59 ในการพิจารณาว่ารายได้และค่าใช้จ่ายใดต้องจัดหมวดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน กิจการต้องแยกความแตกต่างระหว่าง

59.1 หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว (ดูย่อหน้าที่ ข50 ถึง ข51) และ

59.2 หนี้สินที่นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 59.1 กล่าวคือ หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว (ดูย่อหน้าที่ ข53)

60 สำหรับหนี้สินที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 59.1 (กล่าวคือ หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว) ยกเว้นตามที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ 63 ถึง 66 กิจการต้องจัดหมวดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุนด้วยจำนวนเงินที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนสำหรับ

60.1 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการวัดค่าเมื่อเริ่มแรกและการวัดค่าภายหลังของหนี้สิน รวมถึงรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกรับรู้รายการของหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ ข52) และ

60.2 ค่าใช้จ่ายส่วนเพิ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการออกและการยุติหนี้สิน ตัวอย่างเช่น ต้นทุนการทำรายการ

61 สำหรับหนี้สินที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 59.2 (กล่าวคือ หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว) ยกเว้นตามที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ 63 ถึง 64 กิจการต้องจัดหมวดรายการต่อไปนี้ไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน

61.1 รายได้และค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย เฉพาะเมื่อการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีแล้วทำให้กิจการมีรายได้และค่าใช้จ่ายดังกล่าว และ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

61.2 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย เฉพาะเมื่อการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีแล้วทำให้กิจการมีรายได้และค่าใช้จ่ายดังกล่าว

62 ย่อหน้าที่ ข56 ถึง ข57 วางหลักว่ากิจการต้องนำข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 59 ถึง 61 ไปใช้อย่างไรกับสัญญาแบบผสมที่มีสัญญาหลักเป็นหนี้สิน

63 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 60 ถึง 61 ไม่ให้ใช้กับผลกำไรและผลขาดทุนจากอนุพันธ์และเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่เลือกกำหนด กิจการต้องใช้ย่อหน้าที่ ข70 ถึง ข76 เพื่อจัดหมวดผลกำไรและผลขาดทุนดังกล่าว

64 กิจการต้องไม่รวมรายการเหล่านี้ไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุนและให้ไปจัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน

64.1 รายได้และค่าใช้จ่ายจากสัญญาลงทุนที่ออกที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ซึ่งรับรู้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง *เครื่องมือทางการเงิน* (ดูย่อหน้าที่ ข58) และ

64.2 รายได้และค่าใช้จ่ายทางการเงินจากประกันภัยที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง *สัญญาประกันภัย*

กิจการที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนด

65 หากกิจการมีการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก กิจการต้องจัดหมวด ดังนี้ (ดูย่อหน้าที่ ข59)

65.1 รายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 59.1 (กล่าวคือหนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว)

65.1.1 หากหนี้สินนั้นเกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้า ให้จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน

65.1.2 หากหนี้สินไม่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้า โดยการปฏิบัติตามทางเลือกของนโยบายการบัญชี ให้จัดรายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 60 ไว้ในหมวดการดำเนินงานหรือหมวดการจัดหาเงินทุน การเลือกนโยบายการบัญชีต้องสอดคล้องกับที่กิจการเลือกใช้สำหรับวัตถุประสงค์ของนโยบายการบัญชีที่เกี่ยวข้องสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดในย่อหน้าที่ 56.2.2

65.2 รายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 59.2 (กล่าวคือหนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว)

65.2.1 หากรายได้และค่าใช้จ่ายได้ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 61 ให้จัดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน หรือ

65.2.2 หากรายได้และค่าใช้จ่ายไม่ได้ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 61 ให้จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

66 หากกิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 65.1 ไม่สามารถแยกความแตกต่างระหว่างหนี้สินตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 65.1.1 และ 65.1.2 ได้ กิจการต้องใช้ทางเลือกของนโยบายการบัญชีตามย่อหน้าที่ 65.1.2 เพื่อจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินทั้งหมดดังกล่าวไว้ในหมวดการดำเนินงาน

หมวดภาษีเงินได้

67 กิจการต้องจัดไว้ในหมวดภาษีเงินได้สำหรับค่าใช้จ่ายภาษีหรือรายได้ภาษีที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง *ภาษีเงินได้* และผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง (ดูย่อหน้าที่ ข65 ถึง ข68)

หมวดการดำเนินงานที่ยกเลิก

68 กิจการต้องจัดไว้ในหมวดการดำเนินงานที่ยกเลิกสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานที่ยกเลิกตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 เรื่อง *สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก*

ยอดรวมและยอดรวมย่อยที่นำเสนอในงบกำไรขาดทุน

69 กิจการต้องนำเสนอยอดรวมและยอดรวมย่อยในงบกำไรขาดทุนสำหรับ

69.1 *กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน* (ดูย่อหน้าที่ 70)

69.2 *กำไรหรือขาดทุนก่อนการจัดหาเงินทุนและภาษีเงินได้* (ดูย่อหน้าที่ 71) โดยต้องเป็นไปตามย่อหน้าที่ 73 และ

69.3 กำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 72)

70 กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงานประกอบด้วยรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน

71 กำไรหรือขาดทุนก่อนการจัดหาเงินทุนและภาษีเงินได้ประกอบด้วย

71.1 กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน และ

71.2 รายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จัดไว้ในหมวดการลงทุน

72 กำไรหรือขาดทุน คือยอดรวมของรายได้หักด้วยค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุน ดังนั้นกำไรหรือขาดทุนจึงประกอบด้วยรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ถูกจัดไว้ในทุกหมวดหมู่ในงบกำไรขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 47)

73 กิจการต้องไม่ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 69.2 หากกิจการใช้นโยบายการบัญชีที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ 65.1.2 ในการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าไว้ในหมวดการดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม กิจการต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 24 เพื่อพิจารณาว่าจะนำเสนอยอดรวมย่อยเพิ่มเติมหลังจากกำไรจากการดำเนินงานและก่อนหมวดการจัดหาเงินทุนหรือไม่ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจนำเสนอยอดรวมย่อยสำหรับกำไรหรือขาดทุน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

จากการดำเนินงาน และรายได้และค่าใช้จ่ายจากการลงทุนที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย หากกิจการเห็นว่าการทำเช่นนั้นเป็นสิ่งจำเป็นในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของรายได้และค่าใช้จ่าย

74 หากกิจการตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 73 นำเสนอยอดรวมย่อยเพิ่มเติมที่ประกอบด้วยกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน และรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จัดไว้ในหมวดการลงทุน กิจการต้องไม่เรียกชื่อยอดรวมย่อยนั้นในลักษณะที่บอกเป็นนัยว่า ยอดรวมย่อยนั้นไม่ได้รวมจำนวนเงินจากการจัดหาเงินทุน เช่น กำไรก่อนการจัดหาเงินทุน การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 43 กิจการต้องเรียกชื่อยอดรวมย่อยในลักษณะที่สื่อความตามตรงถึงจำนวนเงินที่รวมอยู่ในยอดรวมย่อย

รายการที่นำเสนอในงบกำไรขาดทุนหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

75 กิจการต้องนำเสนอรายการรายบรรทัดในงบกำไรขาดทุนสำหรับ (ดูย่อหน้าที่ ข77)

75.1 จำนวนเงินที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนด ได้แก่

75.1.1 รายได้ ให้นำเสนอแยกเป็นรายบรรทัดสำหรับรายการที่กล่าวไว้ใน 75.2.1 และ 75.3.1

75.1.2 ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน ให้นำเสนอแยกเป็นรายบรรทัดสำหรับรายการตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 78 และ 82

75.1.3 ส่วนแบ่งกำไรหรือขาดทุนของบริษัทร่วมและการร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย

75.1.4 ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้หรือรายได้ภาษีเงินได้ และ

75.1.5 ยอดรวมของการดำเนินงานที่ยกเลิกซึ่งแสดงเป็นจำนวนเดียว (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5)

75.2 จำนวนเงินที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กำหนด ได้แก่

75.2.1 รายได้ดอกเบี้ยที่คำนวณโดยวิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง

75.2.2 ผลขาดทุนจากการด้อยค่า (รวมถึงการกลับรายการผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการด้อยค่า) ตามที่กำหนดไว้ในหมวดที่ 5.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

75.2.3 ผลกำไรและผลขาดทุนที่เกิดขึ้นจากการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย

75.2.4 ผลกำไรหรือผลขาดทุนใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างระหว่างราคาทุนตัดจำหน่ายเดิมของสินทรัพย์ทางการเงินกับมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่จัดประเภทใหม่ จากการวัดค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายเป็นการวัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

75.2.5 ผลกำไรหรือผลขาดทุนสะสมใด ๆ ที่เคยรับรู้ไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ซึ่งถูกจัดประเภทใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุน ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่ ของสินทรัพย์ทางการเงินจากการวัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จอื่นเป็นการวัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และ

75.3 จำนวนเงินที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กำหนด ได้แก่

75.3.1 รายได้จากการประกันภัย

75.3.2 ค่าใช้จ่ายในการบริการประกันภัยจากสัญญาที่ออกภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

75.3.3 รายได้หรือค่าใช้จ่ายจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

75.3.4 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยจากสัญญาที่ออกภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และ

75.3.5 รายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้

76 กิจการต้องนำเสนอในงบกำไรขาดทุน (นอกเหนือจากหมวดที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 47) สำหรับการปันส่วนกำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลารายงานให้กับ

76.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ

76.2 *เจ้าของ*ของบริษัทใหญ่

77 ย่อหน้าที่ ข78 ถึง ข79 วางข้อกำหนดเกี่ยวกับวิธีที่กิจการจะใช้วิจารณญาณในการพิจารณาว่าจะนำเสนอรายการรายบรรทัดเพิ่มเติมในงบกำไรขาดทุนหรือจะเปิดเผยรายการในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

การนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลของค่าใช้จ่ายที่จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน

78 ในหมวดการดำเนินงานของงบกำไรขาดทุน กิจการต้องจัดหมวดและนำเสนอค่าใช้จ่ายเป็นรายการรายบรรทัดในลักษณะที่ให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของค่าใช้จ่าย โดยใช้ลักษณะข้อใดข้อหนึ่งหรือทั้งสองข้อ ดังต่อไปนี้ (ดูย่อหน้าที่ ข80 ถึง ข85)

78.1 ธรรมชาติของค่าใช้จ่าย หรือ

78.2 หน้าที่ของค่าใช้จ่ายภายในกิจการ

79 รายการรายบรรทัดในหนึ่งบรรทัดต้องประกอบด้วยค่าใช้จ่ายดำเนินงานที่รวบยอดโดยอิงกับลักษณะข้างต้นเพียงประการเดียวเท่านั้น แต่ลักษณะเดียวกันนี้ไม่จำเป็นต้องใช้อิงในการรวบยอดสำหรับรายการรายบรรทัดทุกบรรทัด (ดูย่อหน้าที่ ข81)

80 ในการจัดประเภทรายการค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของค่าใช้จ่าย (“ค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของค่าใช้จ่าย”) กิจการให้ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติของทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่ใช้ไปเพื่อให้กิจกรรมของกิจการสำเร็จลุล่วง โดยไม่ต้องอ้างอิงกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่ถูกใช้ไป ข้อมูลดังกล่าวรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายวัตถุดิบ ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงาน ค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่าย

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

81 ในการจัดประเภทรายการค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ภายในกิจการ กิจการต้องปันส่วนและรวบยอดค่าใช้จ่ายดำเนินงานตามกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรที่ใช้ ตัวอย่างเช่น ต้นทุนขายเป็นรายการรายบรรทัดตามหน้าที่ที่รวมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการผลิต หรือกิจกรรมสร้างรายได้อื่นของกิจการ เช่น ค่าใช้จ่ายวัตถุดิบ ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงาน ค่าเสื่อมราคา และค่าตัดจำหน่าย ดังนั้น เมื่อจัดประเภทรายการค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ กิจการอาจ

81.1 ปันส่วนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่มีธรรมชาติของค่าใช้จ่ายเดียวกัน (เช่น ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงาน) ไปยังรายการรายบรรทัดตามหน้าที่หลายบรรทัด (เช่น ต้นทุนขายและค่าวิจัยและพัฒนา) และ

81.2 รวมการปันส่วนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่มีธรรมชาติหลากหลาย (เช่น ค่าใช้จ่ายวัตถุดิบ ค่าใช้จ่ายผลประโยชน์พนักงาน ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย) ไว้ในรายการรายบรรทัดตามหน้าที่บรรทัดเดียว

82 หากกิจการนำเสนอรายการรายบรรทัดหนึ่งบรรทัดหรือมากกว่าที่ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายที่จัดประเภทตามหน้าที่ไว้ในหมวดการดำเนินงานของงบกำไรขาดทุน กิจการต้อง

82.1 นำเสนอรายการรายบรรทัดแยกต่างหากสำหรับต้นทุนขาย หากกิจการจัดประเภทค่าใช้จ่ายดำเนินงานตามหน้าที่ซึ่งรวมถึงหน้าที่ของต้นทุนขาย รายการรายบรรทัดนั้นต้องรวมยอดรวมของค่าใช้จ่ายสินค้าคงเหลือตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 38 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 *สินค้าคงเหลือ*

82.2 เปิดเผยคำบรรยายเชิงคุณภาพเกี่ยวกับธรรมชาติของค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในแต่ละรายการรายบรรทัดตามหน้าที่

83 กิจการที่นำเสนอรายการรายบรรทัดหนึ่งบรรทัดหรือมากกว่าที่ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายที่จัดประเภทตามหน้าที่ไว้ในหมวดการดำเนินงานของงบกำไรขาดทุน ต้องเปิดเผยรายการต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินในข้อเดียว

83.1 ยอดรวมสำหรับแต่ละรายการดังนี้

83.1.1 ค่าเสื่อมราคา ซึ่งประกอบด้วยจำนวนเงินที่ถูกกำหนดให้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 73.5.7 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 เรื่อง *ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์* ย่อหน้าที่ 79.4.4 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 เรื่อง *อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน* และย่อหน้าที่ 53.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง *สัญญาเช่า*

83.1.2 ค่าตัดจำหน่าย ซึ่งประกอบด้วยจำนวนเงินที่ถูกกำหนดให้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 118.5.6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 เรื่อง *สินทรัพย์ไม่มีตัวตน*

83.1.3 ผลประโยชน์ของพนักงาน ซึ่งประกอบด้วยจำนวนเงินสำหรับผลประโยชน์ของพนักงานที่รับรู้โดยกิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง *ผลประโยชน์ของพนักงาน* และจำนวนเงินของบริการ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ที่ได้รับจากพนักงานที่รับรู้โดยกิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 เรื่อง *การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์*

83.1.4 ผลขาดทุนจากการด้อยค่าและผลของการกลับรายการขาดทุนจากการด้อยค่า ซึ่งประกอบด้วยจำนวนเงินที่ถูกกำหนดให้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 126.1 และ 126.2 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 เรื่อง *การด้อยค่าของสินทรัพย์*

83.1.5 ผลของการปรับลดมูลค่าของสินค้าคงเหลือและผลของการกลับรายการปรับลดมูลค่าของสินค้าคงเหลือ ซึ่งประกอบด้วยจำนวนเงินที่ถูกกำหนดให้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 36.5 และ 36.6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เรื่อง *สินค้าคงเหลือ*

83.2 สำหรับยอดรวมแต่ละรายการที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 83.1.1 ถึง 83.1.5

83.2.1 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับรายการรายบรรทัดแต่ละรายการในหมวดการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ ข84) และ

83.2.2 รายการรายบรรทัดใด ๆ นอกหมวดการดำเนินงาน ซึ่งรวมถึงจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับยอดรวมนั้น

84 ย่อหน้าที่ 41 กำหนดให้กิจการแตกยอดรายการเพื่อจะให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ อย่างไรก็ตาม กิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 83 ได้รับยกเว้นจากการเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

84.1 ในกรณีของรายการรายบรรทัดตามหน้าที่ที่นำเสนอในหมวดการดำเนินงานของงบกำไรขาดทุน ให้ยกเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่แตกยอดข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในแต่ละรายการรายบรรทัดที่นอกเหนือจากจำนวนเงินที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 83 และ

84.2 ในกรณีของค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของค่าใช้จ่ายที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีที่ให้เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ให้ยกเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่แตกยอดเกี่ยวกับจำนวนเงินของค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในแต่ละรายการรายบรรทัดตามหน้าที่ที่นำเสนอในหมวดการดำเนินงานของงบกำไรขาดทุน ที่นอกเหนือจากจำนวนเงินที่ระบุไว้เป็นการเฉพาะในย่อหน้าที่ 83

85 ข้อยกเว้นในย่อหน้าที่ 84 เกี่ยวข้องกับการแตกยอดของค่าใช้จ่ายดำเนินงาน อย่างไรก็ตาม ข้อยกเว้นดังกล่าวมิได้ยกเว้นกิจการจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเหล่านั้นในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

งบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

86 กิจการต้องนำเสนอในงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับยอดรวมของรายการต่อไปนี้

86.1 กำไรหรือขาดทุน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

86.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข86 ถึง ข87) และ

86.3 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ซึ่งเป็นยอดรวมของกำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

87 กิจการต้องนำเสนอการปันส่วนกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับรอบระยะเวลารายงานที่เป็นของ

87.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ

87.2 เจ้าของของบริษัทใหญ่

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

88 กิจการต้องจัดหมวดรายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จไว้ในหนึ่งในสองหมวด ดังนี้

88.1 รายได้และค่าใช้จ่ายที่จะมีการจัดหมวดใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ

88.2 รายได้และค่าใช้จ่ายที่จะไม่มีการจัดหมวดใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุน

89 กิจการต้องนำเสนอในแต่ละหมวดของงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ สำหรับรายการรายบรรทัดดังต่อไปนี้

89.1 ส่วนแบ่งกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นของบริษัทร่วมและการร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย และ

89.2 รายการอื่นของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

90 กิจการต้องนำเสนอในงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับ*การปรับปรุงการจัดประเภทใหม่*ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข88 ถึง ข89)

91 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับอื่น ๆ ระบุว่าจำนวนเงินที่เคยรวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจะจัดประเภทใหม่เข้าไปไว้ในกำไรหรือขาดทุน หรือไม่และเมื่อใด และการจัดประเภทใหม่ดังกล่าวในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้เรียกว่าการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ กิจการรวมการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ไว้กับส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เกี่ยวข้อง ในรอบระยะเวลาซึ่งมีการจัดประเภทใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน กิจการอาจรวมจำนวนเงินเหล่านี้ไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นโดยเป็นผลกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นในรอบระยะเวลาปัจจุบันหรือรอบระยะเวลาก่อน กิจการต้องหักกำไรที่ยังไม่เกิดขึ้นนั้นออกจากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาที่กำไรที่เกิดขึ้นจริงถูกจัดประเภทใหม่เข้าไปในกำไรหรือขาดทุน เพื่อหลีกเลี่ยงการนับซ้ำในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม

92 กิจการที่เปิดเผยการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ต้องแสดงรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหลังจากการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ที่เกี่ยวข้อง

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

93 **กิจการต้องแสดงในงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินอย่างใดอย่างหนึ่ง สำหรับจำนวนเงินภาษีเงินได้ที่เกี่ยวกับแต่ละรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น รวมถึงการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่ (ดูย่อหน้าที่ 61ก และ 63 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12)**

94 กิจการอาจแสดงรายการของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

94.1 แสดงด้วยยอดสุทธิจากผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้อง หรือ

94.2 แสดงด้วยยอดก่อนผลกระทบทางภาษีที่เกี่ยวข้อง พร้อมแสดงจำนวนเงินเป็นยอดเดียวสำหรับจำนวนเงินรวบยอดของภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องกับรายการเหล่านั้น

95 ถ้ากิจการเลือกทางเลือกในย่อหน้าที่ 94.2 กิจการต้องปันส่วนภาษีระหว่างหมวดต่าง ๆ ที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ 88

งบฐานะการเงิน

การจัดประเภทรายการสินทรัพย์และหนี้สินเป็นหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน

96 **กิจการต้องแสดงรายการสินทรัพย์หมุนเวียนและไม่หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน แยกประเภทจากกันในงบฐานะการเงินเพื่อให้เป็นไปตามย่อหน้าที่ 99 ถึง 102 เว้นแต่เมื่อการแสดงรายการอิงตามสภาพคล่องจะให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์มากกว่า เมื่อปฏิบัติตามข้อยกเว้นนี้ กิจการต้องแสดงรายการสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดตามลำดับของสภาพคล่อง (ดูย่อหน้าที่ ข90 ถึง ข93)**

97 **ไม่ว่าจะแสดงรายการด้วยวิธีใดก็ตาม กิจการต้องเปิดเผยจำนวนเงินที่คาดว่าจะได้รับคืนหรือจ่ายชำระหลังจากระยะเวลาที่เกิน 12 เดือน สำหรับรายการรายบรรทัดของสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละบรรทัดที่ได้รวมจำนวนเงินที่คาดว่าจะได้รับคืนหรือจ่ายชำระ ทั้ง**

97.1 ส่วนที่ไม่เกิน 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน และ

97.2 ส่วนที่เกิน 12 เดือน นับจากรอบระยะเวลารายงาน

98 **เมื่อกิจการแสดงรายการสินทรัพย์หมุนเวียนและไม่หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนแยกประเภทจากกันในงบฐานะการเงิน กิจการต้องไม่จัดประเภทรายการสินทรัพย์ (หนี้สิน) ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีเป็นสินทรัพย์ (หนี้สิน) หมุนเวียน**

สินทรัพย์หมุนเวียน

99 **กิจการต้องจัดประเภทรายการสินทรัพย์เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนเมื่อเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้ (ดูย่อหน้าที่ ข94 ถึง ข95)**

99.1 กิจการคาดว่าจะได้รับชำระจากสินทรัพย์ หรือตั้งใจที่จะขายหรือใช้ไปซึ่งสินทรัพย์นั้นภายในวงจรการดำเนินงานตามปกติของกิจการ

99.2 กิจการถือครองสินทรัพย์นั้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักไว้เพื่อค้า

99.3 กิจการคาดว่าจะได้รับชำระจากสินทรัพย์ภายใน 12 เดือนหลังจากรอบระยะเวลารายงาน หรือ

99.4 สินทรัพย์ที่เป็นเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด (ตามที่ได้นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7) และไม่มีข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนหรือการใช้ชำระหนี้สินภายในระยะเวลาอย่างน้อย 12 เดือนหลังจากรอบระยะเวลารายงาน

100 กิจการต้องจัดประเภทรายการสินทรัพย์ทั้งหมดนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 99 เป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน

หนี้สินหมุนเวียน

101 กิจการต้องจัดประเภทรายการหนี้สินเป็นหนี้สินหมุนเวียนเมื่อเป็นไปตามข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

101.1 กิจการคาดว่าจะชำระหนี้สินภายในวงจรการดำเนินงานตามปกติของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ข96 และ ข107 ถึง ข108)

101.2 กิจการถือหนี้สินไว้โดยมีวัตถุประสงค์หลักไว้เพื่อค้า (ดูย่อหน้าที่ ข97)

101.3 หนี้สินถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ ข97 ถึง ข98 และ ข107 ถึง ข108) หรือ

101.4 ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการไม่มีสิทธิที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปอย่างน้อย 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ ข99 ถึง ข108)

102 กิจการต้องจัดประเภทรายการหนี้สินทั้งหมดนอกเหนือจากที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 101 เป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน

รายการที่นำเสนอในงบฐานะการเงินหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

103 กิจการต้องนำเสนอรายการรายบรรทัดในงบฐานะการเงินสำหรับรายการดังต่อไปนี้

103.1 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

103.2 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน

103.3 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

103.4 ค่าความนิยม

103.5 สินทรัพย์ทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 103.7 103.10 และ 103.11)

103.6 พอร์ตโฟลิโอของสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่เป็นสินทรัพย์ซึ่งแตกยอดตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 78 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

103.7 เงินลงทุนซึ่งใช้วิธีส่วนได้เสีย

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

103.8 สินทรัพย์ชีวภาพภายในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม

103.9 สินค้าคงเหลือ

103.10 ลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น

103.11 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

103.12 ยอดรวมของสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและสินทรัพย์ที่รวมอยู่ในกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายซึ่งจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5

103.13 เจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น

103.14 ประมาณการหนี้สิน

103.15 หนี้สินทางการเงิน (ไม่รวมจำนวนเงินที่แสดงในข้อ 103.13 และ 103.14)

103.16 พอร์ตโฟลิโอของสัญญาภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 ที่เป็นหนี้สินซึ่งแตกยอดตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 78 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

103.17 หนี้สินและสินทรัพย์ภาษีเงินได้สำหรับงวดปัจจุบันตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12

103.18 หนี้สินภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีและสินทรัพย์ภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีตามที่นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12

103.19 หนี้สินที่รวมในกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5

104 กิจการต้องแสดงรายการในงบฐานะการเงินดังนี้

104.1 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม และ

104.2 ทุนที่ออกจำหน่าย และสำรองต่าง ๆ ที่จัดสรรให้แก่เจ้าของของบริษัทใหญ่

105 ย่อหน้าที่ ข109 ถึง ข111 วางข้อกำหนดเกี่ยวกับวิธีที่กิจการใช้วิจารณญาณในการพิจารณาว่าจะแสดงรายการรายบรรทัดเพิ่มเติมในงบฐานะการเงินหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

106 ตามย่อหน้าที่ 96 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่ได้กำหนดลำดับหรือรูปแบบที่กิจการแสดงรายการในงบฐานะการเงิน นอกจากนี้ คำบรรยายที่ใช้และการเรียงลำดับรายการหรือการรวบยอดรายการที่คล้ายคลึงกันอาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมได้เพื่อให้เป็นไปตามธรรมชาติของกิจการและธุรกรรมของกิจการ เพื่อให้ได้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของของกิจการ ตัวอย่างเช่น สถาบันการเงินอาจแก้ไขเพิ่มเติมคำบรรยายในย่อหน้าที่ 103 เพื่อให้ได้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของของสถาบันการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ

ข้อมูลที่นำเสนอในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ

107 กิจการต้องนำเสนองบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 10 งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของต้องรวมรายการต่อไปนี้

107.1 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวมสำหรับรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งแสดงจำนวนเงินรวมที่จัดสรรให้แก่ส่วนของเจ้าของของบริษัทใหญ่และส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุม แยกออกจากกัน

107.2 สำหรับแต่ละส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของ ผลกระทบของการถือปฏิบัติย้อนหลังหรือการปรับงบการเงินย้อนหลังที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 และ

107.3 สำหรับแต่ละส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของ การกระทบยอดระหว่างยอดยกมา ณ วันเริ่มต้นและวันสิ้นรอบระยะเวลา ให้นำเสนอแยกต่างหาก (เป็นขั้นต่ำ) สำหรับการเปลี่ยนแปลงซึ่งเป็นผลมาจาก

107.3.1 กำไรหรือขาดทุน

107.3.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และ

107.3.3 ธุรกรรมกับเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ ซึ่งแสดงแยกจากกันสำหรับเงินทุนที่ได้รับจากเจ้าของและเงินที่จัดสรรให้เจ้าของและการเปลี่ยนแปลงในส่วนได้เสียของความเป็นเจ้าของในบริษัทย่อยที่ไม่ได้ส่งผลให้สูญเสียการควบคุม

108 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 กำหนดให้ทำการปรับปรุงย้อนหลังสำหรับการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีหากทำได้ในทางปฏิบัติ ยกเว้นเมื่อข้อกำหนดในช่วงเปลี่ยนผ่านในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับอื่นกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ยังได้กำหนดให้ทำการปรับงบการเงินย้อนหลังเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดย้อนหลังหากทำได้ในทางปฏิบัติ การปรับปรุงย้อนหลังและการปรับงบการเงินย้อนหลังไม่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของ แต่เป็นการปรับปรุงกำไรสะสมยกมา ยกเว้นเมื่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีอื่นกำหนดให้ทำการปรับปรุงย้อนหลังส่วนประกอบอื่นในส่วนของเจ้าของ ย่อหน้าที่ 107.2 กำหนดให้กิจการแสดงรายการในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของสำหรับยอดรวมของการปรับปรุงรวมของแต่ละส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของซึ่งเป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงในนโยบายการบัญชีและแสดงแยกออกจากการแก้ไขข้อผิดพลาด กิจการต้องแสดงการปรับปรุงข้างต้นสำหรับแต่ละรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้าและวันเริ่มต้นของรอบระยะเวลา

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ข้อมูลที่นำเสนอในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

109 สำหรับแต่ละส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของ กิจการต้องแสดงการวิเคราะห์กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นแต่ละรายการในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ใดที่หนึ่ง (ดูย่อหน้าที่ 107.3.2)

110 กิจการต้องแสดงไว้ในงบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ใดที่หนึ่งสำหรับจำนวนเงินปันผลที่รับรู้ในฐานะของเงินที่จัดสรรให้แก่เจ้าของในระหว่างรอบระยะเวลารายงานและจำนวนเงินปันผลต่อหุ้นที่เกี่ยวข้อง

111 ในย่อหน้าที่ 107 ส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของรวมถึงแต่ละประเภทของส่วนของเจ้าของที่เป็นเงินทุน ยอดคงเหลือสะสมของแต่ละประเภทของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและกำไรสะสม

112 การเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของของกิจการระหว่างวันเริ่มต้นและวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานสะท้อนการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์สุทธิของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลา ยกเว้นการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากธุรกรรมกับเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ (เช่น เงินทุนจากเจ้าของ การซื้อคืนตราสารทุนของกิจการเองและเงินปันผล) และต้นทุนธุรกรรมที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับธุรกรรมดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงโดยรวมในส่วนของเจ้าของในระหว่างรอบระยะเวลาสื่อถึงจำนวนเงินรวมของรายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึงผลกำไรและผลขาดทุนที่เป็นผลมาจากกิจกรรมของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลานั้น

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

โครงสร้าง

113 กิจการต้องเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินดังนี้

113.1 ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 6ก ถึง 6ฏ ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8) และนโยบายการบัญชีเฉพาะเจาะจงที่ใช้ (ดูย่อหน้าที่ 27ก ถึง 27ฌ ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8)

113.2 ข้อมูลที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีที่ไม่ได้แสดงไว้ในงบการเงินหลัก และ

113.3 ข้อมูลอื่นที่ไม่ได้แสดงไว้ในงบการเงินหลัก แต่มีความจำเป็นต่อการทำความเข้าใจงบการเงินเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 20)

114 กิจการต้องนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่เป็นระบบให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในทางปฏิบัติ (ดูย่อหน้าที่ ข112) ในการกำหนดลักษณะที่เป็นระบบนั้น กิจการต้องพิจารณาถึงผลกระทบต่อความเข้าใจได้และการเปรียบเทียบกันได้ของงบการเงิน กิจการ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ต้องมีการอ้างอิงซึ่งกันและกันระหว่างแต่ละรายการในงบการเงินหลักและข้อมูลที่เกี่ยวข้องในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ถ้าจำนวนเงินที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินถูกรวมไว้ในรายการรายบรรทัดหนึ่งบรรทัดหรือมากกว่าในงบการเงินหลัก กิจการต้องเปิดเผยรายการรายบรรทัดที่ได้รวมจำนวนเงินนั้นไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

115 กิจการอาจเปิดเผยหมายเหตุประกอบงบการเงินที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดทำงบการเงินและนโยบายการบัญชีเฉพาะเจาะจงที่กิจการเลือกใช้ไว้ในส่วนที่แยกต่างหากของงบการเงิน

116 หากมิได้เปิดเผยไว้ที่ใดในข้อมูลที่เผยแพร่พร้อมกับงบการเงิน กิจการต้องเปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

- **116.1 ภูมิลำเนาและรูปแบบตามกฎหมายของกิจการ ประเทศที่ได้จดทะเบียนจัดตั้ง และที่อยู่ตามที่จดทะเบียน (หรือสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจหากแตกต่างไปจากที่อยู่ตามที่จดทะเบียน)**
- **116.2 คำบรรยายถึงธรรมชาติของการดำเนินงานและกิจกรรมหลักของกิจการ**
- **116.3 ชื่อของบริษัทใหญ่ และชื่อของบริษัทใหญ่ในลำดับสูงสุดของกลุ่มกิจการ และ**
- **116.4 ข้อมูลเกี่ยวกับอายุของกิจการในกรณีที่กิจการมีอายุจำกัด**

มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

การระบุมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

117 มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารคือยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายซึ่ง (ดูย่อหน้าที่ ข113 ถึง ข122)

- **117.1 กิจการใช้ในการสื่อสารกับสาธารณะที่นอกเหนืองบการเงิน**
- **117.2 กิจการใช้ในการสื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการในภาพรวม และ**
- **117.3 ไม่ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 118 หรือไม่ถูกกำหนดไว้เป็นการเฉพาะให้นำเสนอหรือเปิดเผยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี**

118 ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารคือ

- 118.1 กำไรหรือขาดทุนขั้นต้น (รายได้หักต้นทุนขาย) และยอดรวมย่อยที่คล้ายคลึงกัน (ดูย่อหน้าที่ ข123)
- 118.2 กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงานก่อนค่าเสื่อมราคา ค่าตัดจำหน่าย และการด้อยค่าภายในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36
- 118.3 กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน และรายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินลงทุนทั้งหมดที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

118.4 ยอดรวมย่อยซึ่งประกอบด้วยกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน และรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดซึ่งจัดไว้ในหมวดการลงทุน สำหรับกิจการที่ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 73

118.5 กำไรหรือขาดทุนก่อนภาษีเงินได้ และ

118.6 กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงานต่อเนื่อง

119 กิจการต้องสันนิษฐานว่ายอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการสื่อสารกับสาธารณะที่นอกเหนืองบการเงินของกิจการจะสื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการในภาพรวม เว้นแต่กิจการที่ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 120 ให้หักล้างข้อสันนิษฐานดังกล่าว

120 กิจการได้รับอนุญาตให้หักล้างข้อสันนิษฐานที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 119 และให้ยืนยันอย่างชัดเจนว่ายอดรวมย่อยไม่ได้สื่อสารถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการในภาพรวม เฉพาะเมื่อมีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสามารถสนับสนุนได้ซึ่งที่แสดงถึงเกณฑ์สำหรับการยืนยันอย่างชัดเจนนั้น (ดูย่อหน้าที่ ข124 ถึง ข131)

การเปิดเผยมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

121 วัตถุประสงค์ของการเปิดเผยมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร คือ เพื่อให้กิจการให้ข้อมูลเพื่อช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจ

121.1 แง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินในมุมมองของฝ่ายบริหารที่สื่อสารโดยมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร และ

121.2 ว่ามาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารเปรียบเทียบกันได้อย่างไรกับมาตรวัดที่นิยามโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

122 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมาตรวัดทั้งหมดที่เป็นไปตามคำนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารในย่อหน้าที่ 117 ในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพียงข้อเดียว (ดูย่อหน้าที่ ข132 ถึง ข133) หมายเหตุประกอบงบการเงินข้อนี้ต้องรวมข้อความว่ามาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารให้มุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการในภาพรวม และไม่จำเป็นต้องเปรียบเทียบได้กับมาตรวัดที่ใช้ชื่อหรือคำบรรยายที่คล้ายคลึงกันร่วมกันที่จัดทำโดยกิจการอื่น

123 กิจการต้องเรียกชื่อและบรรยายแต่ละมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารในลักษณะที่ชัดเจนและเข้าใจได้ที่ไม่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผิด (ดูย่อหน้าที่ ข134 ถึง ข135) สำหรับแต่ละมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร กิจการต้องเปิดเผยดังนี้

123.1 คำบรรยายเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินในมุมมองของฝ่ายบริหารที่สื่อสารด้วยมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร คำบรรยายนี้ต้องรวมถึงคำอธิบายว่าเพราะเหตุใดในมุมมองของฝ่ายบริหาร มาตรวัดผลการดำเนินงาน

ที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร จึงให้ข้อมูลที่มีประโยชน์เกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ

123.2 วิธีการคำนวณมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

123.3 การกระทบยอดระหว่างมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารกับยอดรวมย่อยที่เปรียบเทียบกันได้โดยตรงมากที่สุดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 118 หรือยอดรวมหรือยอดรวมย่อยที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะให้นำเสนอหรือเปิดเผยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี (ดูย่อหน้าที่ ข136 ถึง ข140)

123.4 ผลกระทบทางภาษีเงินได้ (กำหนดให้ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข141) และผลกระทบต่อส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมสำหรับแต่ละรายการที่เปิดเผยในการกระทบยอดที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 123.3

123.5 คำบรรยายว่ากิจการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข141 อย่างไร เพื่อพิจารณาผลกระทบทางภาษีเงินได้ที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 123.4

124 ถ้ากิจการเปลี่ยนวิธีการคำนวณมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร หรือเพิ่มมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารมาตรวัดใหม่ หรือหยุดใช้มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารที่เคยเปิดเผยไว้ก่อนหน้านี้ หรือเปลี่ยนวิธีพิจารณาผลกระทบทางภาษีเงินได้ของรายการกระทบยอดที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 123.4 กิจการต้องเปิดเผยดังนี้

124.1 คำอธิบายที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจการเปลี่ยนแปลง การเพิ่ม หรือการหยุดใช้และผลกระทบดังกล่าว

124.2 เหตุผลสำหรับการเปลี่ยนแปลง การเพิ่ม หรือการหยุดใช้

124.3 ข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับใหม่ย้อนหลังเพื่อสะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลง การเพิ่ม หรือการหยุดใช้ เว้นแต่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ การเลือกมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารของกิจการไม่ถือเป็นทางเลือกนโยบายการบัญชี อย่างไรก็ตาม ในการประเมินว่าการปรับข้อมูลเปรียบเทียบใหม่ย้อนหลังไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ กิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 50 ถึง 53 ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8

125 หากกิจการไม่เปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับใหม่ย้อนหลังตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 124.3 เนื่องจากไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น

เงินทุน

126 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินวัตถุประสงค์ นโยบายและกระบวนการในการบริหารเงินทุนของกิจการไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

127 เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 126 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้ไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

127.1 ข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ นโยบาย และกระบวนการในการบริหารเงินทุนของกิจการ ซึ่งรวมถึงรายการต่อไปนี้

127.1.1 คำบรรยายถึงสิ่งที่กิจการบริหารที่จัดเป็นเงินทุน

127.1.2 ธรรมชาติของข้อกำหนดด้านเงินทุนที่ถูกบังคับจากภายนอกและวิธีการที่กิจการรวมข้อกำหนดนั้นเข้าไปในการบริหารเงินทุน เมื่อกิจการอยู่ภายใต้ข้อกำหนดด้านเงินทุนที่ถูกบังคับจากภายนอกนั้น และ

127.1.3 วิธีการที่กิจการบรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารเงินทุน

127.2 ข้อมูลเชิงปริมาณโดยสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่กิจการบริหารที่จัดเป็นเงินทุน กิจการบางแห่งถือว่าหนี้สินทางการเงินบางอย่าง (เช่น หุ้นกู้ด้อยสิทธิบางประเภท) เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุน ในขณะที่กิจการอื่นไม่ถือว่าส่วนประกอบบางอย่างของส่วนของเจ้าของเป็นเงินทุน (เช่น ส่วนประกอบที่เกิดจากการป้องกันความเสี่ยงกระแสเงินสด)

127.3 การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ของรายการตามย่อหน้าที่ 127.1 และ 127.2 จากรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า

127.4 ข้อมูลว่ากิจการได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านเงินทุนที่ถูกบังคับจากภายนอกหรือไม่ในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน

127.5 ผลที่ตามมาจากการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านเงินทุนที่ถูกบังคับจากภายนอก เมื่อกิจการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดนั้น

128 การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินตามย่อหน้าที่ 127 กิจการต้องคำนึงถึงข้อมูลที่ให้เป็นการภายในแก่ผู้บริหารระดับสูง

129 กิจการอาจบริหารเงินทุนได้หลายแนวทางและอาจอยู่ภายใต้หลายข้อกำหนดด้านเงินทุนที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น เครือธุรกิจอาจรวมกิจการที่ดำเนินกิจกรรมธุรกิจประกันภัยและธุรกิจธนาคาร และกิจการเหล่านี้อาจดำเนินการในหลายเขตปกครอง เมื่อการเปิดเผยแบบรวบยอดถึงข้อกำหนดด้านเงินทุนและวิธีการบริหารเงินทุนไม่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์หรือบิดเบือนความเข้าใจของผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับแหล่งเงินทุนของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลแยกจากกันสำหรับแต่ละข้อกำหนดด้านเงินทุนเหล่านั้น

การเปิดเผยข้อมูลเรื่องอื่น

130 กิจการต้องแสดงรายการต่อไปนี้ในงบฐานะการเงินหรืองบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

130.1 สำหรับหุ้นทุนแต่ละประเภท

130.1.1 จำนวนหุ้นที่จดทะเบียน

130.1.2 จำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายและชำระเต็มมูลค่า และจำนวนหุ้นที่ออกจำหน่ายแต่ยังชำระไม่เต็มมูลค่า

130.1.3 ราคาที่ตราไว้ต่อหุ้น หรือข้อความที่ว่าหุ้นไม่มีราคาที่ตราไว้

130.1.4 รายการกระทบยอดของจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลภายนอก ณ วันเริ่มต้นและวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

130.1.5 สิทธิ หุ้นบุริมสิทธิ และข้อจำกัดของหุ้นทุนแต่ละประเภท ซึ่งรวมถึงข้อจำกัดในการจ่ายปันผลและการจ่ายคืนทุน

130.1.6 หุ้นของกิจการที่ถือโดยกิจการหรือบริษัทย่อยหรือบริษัทร่วมของกิจการ และ

130.1.7 หุ้นที่สำรองไว้เพื่อออกให้ตามสิทธิเลือกหรือตามสัญญาการขายหุ้นพร้อมทั้งเงื่อนไขและจำนวนเงินที่เกี่ยวข้อง และ

130.2 คำบรรยายถึงธรรมชาติและวัตถุประสงค์ของสำรองแต่ละประเภทในส่วนของเจ้าของ

131 กิจการที่ไม่มีหุ้นทุน เช่น ห้างหุ้นส่วน หรือทรัสต์ ต้องเปิดเผยข้อมูลซึ่งเทียบเท่ากับข้อมูลที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 130.1 โดยให้แสดงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลารายงานสำหรับแต่ละประเภทของส่วนได้เสียของเจ้าของ ตลอดจนสิทธิ หุ้นบุริมสิทธิ และข้อจำกัดของส่วนได้เสียของเจ้าของแต่ละประเภท

132 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

132.1 จำนวนเงินปันผลที่เสนอหรือประกาศจ่ายก่อนการอนุมัติให้ออกงบการเงินแต่ยังไม่ได้รับรู้ให้เป็นการจัดสรรคืนเจ้าของในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน พร้อมทั้งจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องต่อหุ้น และ

132.2 จำนวนเงินปันผลของหุ้นบุริมสิทธิที่สะสมไว้ซึ่งยังไม่ได้รับรู้

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ภาคผนวก ก

ศัพท์บัญญัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

การรวบยอด	การรวมเข้าด้วยกันของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือกระแสเงินสดที่มีลักษณะร่วมและถูกจัดอยู่ในประเภทเดียวกัน
การจัดประเภท	การจัดเรียงสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดโดยอิงจากลักษณะร่วม
การแตกยอด	การแยกรายการออกเป็นส่วนประกอบที่ไม่มีลักษณะร่วม
รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	รายงานที่ให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักในการตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ทรัพยากรแก่กิจการนั้น การตัดสินใจเหล่านี้เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่เกี่ยวกับ 1) การซื้อ การขาย หรือการถือครองตราสารทุนและตราสารหนี้ 2) การให้หรือการขายเงินกู้ยืมและรูปแบบอื่นของเครดิต หรือ 3) การใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงหรือมีอิทธิพลต่อการกระทำของฝ่ายบริหารของกิจการที่มีผลต่อการใช้ทรัพยากรทางเศรษฐกิจของกิจการ รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป รวมถึง(แต่ไม่จำกัดเพียง) งบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป และการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวกับความยั่งยืนของกิจการ
งบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	รูปแบบเฉพาะของรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่ายของกิจการที่เสนอรายงาน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี	มาตรฐานการบัญชีที่ออกโดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี ประกอบด้วย 1) มาตรฐานการรายงานทางการเงิน 2) มาตรฐานการบัญชี 3) การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และ 4) การตีความมาตรฐานการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีเป็นที่รู้จักก่อนหน้านี้ในนามของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร	ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่ 1) กิจการใช้ในการสื่อสารกับสาธารณะที่นอกเหนืองบการเงิน 2) กิจการใช้ในการสื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการในภาพรวม และ 3) ไม่ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 118 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 18 หรือไม่ถูกกำหนดไว้เป็นการเฉพาะให้นำเสนอหรือเปิดเผยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี
ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ	ข้อมูลเป็นสาระสำคัญ หากการละเว้น การบิดเบือนข้อมูลหรือการทำให้ข้อมูลคลุมเครือ อาจคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่ผู้ใช้หลักของงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปกระทำบนพื้นฐานของงบการเงินซึ่งให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานนั้นๆ
หมายเหตุประกอบงบการเงิน	ข้อมูลในงบการเงินที่ให้เพิ่มเติมจากที่แสดงในงบการเงินหลัก
กำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน	ยอดรวมของรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	รายการของรายได้และค่าใช้จ่าย (รวมถึงการปรับปรุงการจัดประเภทใหม่) ซึ่งรับรู้นอกกำไรหรือขาดทุน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

	ตามที่กำหนดไว้หรืออนุญาตโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับอื่น
เจ้าของ	ผู้ถือสิทธิเรียกร้องที่จัดประเภทเป็นส่วนของเจ้าของ
งบการเงินหลัก	งบผลการดำเนินงานการเงิน งบฐานะการเงิน งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ และงบกระแสเงินสด
กำไรหรือขาดทุน	ยอดรวมของรายได้หักค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุน
กำไรหรือขาดทุนก่อนการจัดหาเงินทุนและภาษีเงินได้	ยอดรวมของกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงานและรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จัดไว้ในหมวดการลงทุน
การปรับปรุงการจัดประเภทใหม่	จำนวนเงินที่จัดประเภทใหม่ไปยังกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลารายงานปัจจุบันที่เคยรวมอยู่ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลาปัจจุบันหรือรอบระยะเวลาก่อน ๆ
กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จรวม	การเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของระหว่างรอบระยะเวลารายงานอันเป็นผลมาจากธุรกรรมและเหตุการณ์อื่น ๆ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลมาจากธุรกรรมกับเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ
บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์	บทสรุปที่เป็นแบบแผนที่แสดงในงบการเงินหลักของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่ายและกระแสเงินสด ที่รับรู้ของกิจการที่เสนอรายงานที่เป็นประโยชน์สำหรับ 1) การได้รับภาพรวมที่เข้าใจได้ของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดที่รับรู้ของกิจการ 2) การเปรียบเทียบระหว่างกิจการ และระหว่างรอบระยะเวลารายงานของกิจการเดียวกัน และ 3) การระบุรายการหรือหัวข้อที่ผู้ใช้งบการเงินอาจต้องการหาข้อมูลเพิ่มเติมในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ภาคผนวก ข

แนวทางปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีซึ่งบรรยายการใช้ ย่อหน้าที่ 1 ถึง 132 และมีผลบังคับเช่นเดียวกับส่วนอื่น ๆ ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับงบการเงิน

สาระสำคัญ

ข1 ข้อมูลเป็นสาระสำคัญ หากการละเว้น การบิดเบือนข้อมูล หรือการทำให้ข้อมูลคลุมเครือ อาจคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่ผู้ใช้หลักของงบการเงิน เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปกระทำบนพื้นฐานของงบการเงินซึ่งให้ข้อมูลการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานนั้น ๆ

ข2 สาระสำคัญขึ้นอยู่กับธรรมชาติหรือขนาดของข้อมูล หรือทั้งสองอย่าง กิจการประเมินว่าข้อมูลเป็นสาระสำคัญหรือไม่ ไม่ว่าด้วยข้อมูลนั้นเองหรือร่วมกับข้อมูลอื่น ในบริบทของงบการเงินในภาพรวม

ข3 ข้อมูลถือว่าคลุมเครือหากข้อมูลนั้นถูกสื่อสารในลักษณะที่ทำให้เกิดผลกระทบที่คล้ายคลึงกับการละเว้นหรือการบิดเบือนข้อมูลต่อผู้ใช้หลักของงบการเงิน ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของสภาพแวดล้อมที่อาจทำให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญคลุมเครือ

ข3.1 ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับรายการ ธุรกรรม หรือเหตุการณ์อื่นซึ่งเปิดเผยไว้ในงบการเงิน แต่ภาษาที่ใช้คลุมเครือหรือไม่ชัดเจน

ข3.2 ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับรายการ ธุรกรรม หรือเหตุการณ์อื่น อยู่กระจัดกระจายไปทั่วงบการเงิน

ข3.3 รายการ ธุรกรรม หรือเหตุการณ์อื่นที่ไม่คล้ายคลึงกันถูกรวบยอดอย่างไม่เหมาะสม

ข3.4 รายการ ธุรกรรม หรือเหตุการณ์อื่นที่คล้ายคลึงกันถูกแตกยอดอย่างไม่เหมาะสม และ

ข3.5 ความเข้าใจได้ของงบการเงินลดลงซึ่งเป็นผลจากข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญถูกปิดบังโดยข้อมูลที่ไม่เป็นสาระสำคัญ จนทำให้ผู้ใช้หลักไม่สามารถพิจารณาได้ว่าข้อมูลใดที่เป็นสาระสำคัญ

ข4 การประเมินว่าข้อมูลอาจคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้หลักของงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของกิจการที่เสนอรายงานนั้น ๆ หรือไม่ กำหนดให้กิจการพิจารณาลักษณะต่าง ๆ ของผู้ใช้หลักเหล่านั้นควบคู่ไปกับการพิจารณาสภาพแวดล้อมของกิจการเองด้วย

ข5 นักลงทุน ผู้ให้กู้ยืม และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและที่อาจจะเป็นในอนาคตจำนวนมากไม่สามารถกำหนดให้กิจการที่เสนอรายงานให้ข้อมูลโดยตรงต่อพวกเขาได้และต้องพึ่งพางบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้ได้ข้อมูลทางการเงินส่วนใหญ่ที่พวกเขาต้องการ ดังนั้น บุคคลเหล่านี้จึงเป็น

ผู้ใช้หลักซึ่งงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปจัดทำขึ้นให้พวกเขา งบการเงินจัดทำเพื่อผู้ใช้ที่มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างสมเหตุสมผลและผู้ใช้ที่สอบทานและวิเคราะห์ข้อมูลนั้นด้วยความหมั่นเพียร บางครั้งแม้ผู้ใช้ที่หมั่นเพียรและได้รับทราบข้อมูลอย่างดีอาจจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากที่ปรึกษาเพื่อทำความเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่ซับซ้อน

บทบาทของงบการเงินหลักและหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ข6 การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 17.1 กิจการต้องให้ข้อมูลที่จำเป็นในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับผู้ใช้งบการเงินในการทำความเข้าใจรายการรายบรรทัดที่แสดงในงบการเงินหลัก ตัวอย่างของข้อมูลดังกล่าวรวมถึง

ข6.1 การแตกยอดรายการรายบรรทัดที่แสดงในงบการเงินหลัก

ข6.2 คำบรรยายลักษณะของรายการรายบรรทัดที่แสดงในงบการเงินหลัก และ

ข6.3 ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการ ข้อสมมติ และวิจารณญาณที่ใช้ในการรับรู้ การวัดค่า และการแสดงรายการที่รวมอยู่ในงบการเงินหลัก

ข7 การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 17.2 กิจการต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นเสริมจากงบการเงินหลักเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของงบการเงิน กล่าวคือ

ข7.1 ข้อมูลตามที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี (ดูย่อหน้าที่ 19) ตัวอย่างเช่น

ข7.1.1 ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 เรื่อง *ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น* เกี่ยวกับสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้นและหนี้สินที่อาจเกิดขึ้นของกิจการ ซึ่งยังไม่ได้รับรู้ และ

ข7.1.2 ข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน* เกี่ยวกับฐานะเปิดของกิจการต่อความเสี่ยงประเภทต่าง ๆ เช่น ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง และความเสี่ยงด้านตลาด และ

ข7.2 ข้อมูลเพิ่มเติมจากข้อมูลตามที่กำหนดไว้เป็นการเฉพาะในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี (ดูย่อหน้าที่ 20)

ข้อมูลที่แสดงในงบการเงินหลัก

ข8 ย่อหน้าที่ 23 อธิบายว่า กิจการไม่จำเป็นต้องแสดงรายการรายบรรทัดแยกต่างหากในงบการเงินหลักหากการทำเช่นนั้นไม่จำเป็นสำหรับงบการเงินในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ แม้ว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีจะกำหนดรายการรายบรรทัดเหล่านั้นก็ตาม ตัวอย่างเช่น กิจการไม่จำเป็นต้องแสดงรายการรายบรรทัดที่ระบุในย่อหน้าที่ 75

หากการทำเช่นนั้นไม่จำเป็นสำหรับงบกำไรขาดทุนเพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของรายได้และค่าใช้จ่าย หรือรายการรายบรรทัดที่ระบุในย่อหน้าที่ 103 หากการทำเช่นนั้นไม่จำเป็นสำหรับงบฐานะการเงินเพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของสินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของเจ้าของ หากกิจการไม่แสดงรายการรายบรรทัดที่ระบุในย่อหน้าที่ 75 และ 103 กิจการต้องเปิดเผยรายการเหล่านั้นในหมายเหตุประกอบงบการเงินหากข้อมูลที่ได้มีสาระสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ 42)

ข9 ในทางกลับกัน การปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 24 กิจการต้องแสดงรายการรายบรรทัดเพิ่มเติมจากรายการที่ระบุในย่อหน้าที่ 75 และ 103 หากการแสดงรายการเหล่านั้นจำเป็นสำหรับงบกำไรขาดทุนเพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของรายได้และค่าใช้จ่าย หรือสำหรับงบฐานะการเงินเพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของสินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของ (ดูย่อหน้าที่ ข78 ถึง ข79 และ ข109 ถึง ข111)

การระบุชื่องบการเงิน

ข10 ย่อหน้าที่ 25 กำหนดให้กิจการต้องระบุชื่องบการเงินไว้อย่างชัดเจนและทำให้แตกต่างจากข้อมูลอื่นที่อยู่ในเอกสารเผยแพร่ชุดเดียวกัน กิจการบรรลุข้อกำหนดเหล่านี้ได้โดยการให้หัวเรื่องที่เหมาะสมสำหรับทุกๆ หน้ากระดาษ งบการเงิน หมายเหตุประกอบงบการเงิน สดมภ์ และอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน วิจารณญาณเป็นสิ่งจำเป็นในการพิจารณาวิธีการที่ดีที่สุดในการให้ข้อมูลดังกล่าว ตัวอย่างเช่น หากกิจการให้งบการเงินในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ให้กิจการพิจารณาวิธีการอื่นๆ เพื่อบรรลุข้อกำหนด เช่น โดยการติดแท็กดิจิทัลที่เหมาะสมของข้อมูลที่ให้ในงบการเงิน

ข11 กิจการมักให้ข้อมูลเป็นหน่วยหลักพันหรือหน่วยหลักล้านตามสกุลเงินที่ใช้นำเสนองบการเงินเพื่อทำให้งบการเงินมีความเข้าใจได้มากขึ้น แนวปฏิบัตินี้เป็นที่ยอมรับได้ตราบใดที่กิจการเปิดเผยระดับของการปัดเศษและไม่ละเว้นข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ

ความสม่ำเสมอของการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล และการจัดประเภท

ข12 ย่อหน้าที่ 30.1 กำหนดให้กิจการเปลี่ยนแปลงการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล หรือการจัดประเภทของรายการในงบการเงินหากเป็นที่ชัดเจนว่าการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล หรือการจัดประเภทอีกแบบเหมาะสมมากกว่า ตัวอย่างเช่น การได้มาหรือการจำหน่ายที่เป็นสาระสำคัญหรือการสอบทานงบการเงิน อาจชี้ให้เห็นว่างบการเงินนั้นจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง กิจการอาจจะเปลี่ยนแปลงการนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล หรือการจัดประเภทของรายการในงบการเงินได้ก็ต่อเมื่อการเปลี่ยนแปลงนั้นให้ข้อมูลที่มีประโยชน์มากขึ้นต่อผู้ใช้งบการเงินและกิจการมีแนวโน้มที่จะยังคงใช้การนำเสนอ การเปิดเผยข้อมูล หรือการจัดประเภทที่ปรับเปลี่ยนนั้นต่อไปเพื่อให้การเปรียบเทียบกันได้ระหว่างรอบระยะเวลาไม่ด้อยลง เมื่อทำการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ให้กิจการจัดประเภทข้อมูลที่นำมาเปรียบเทียบใหม่ตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 34

ข้อมูลเปรียบเทียบ

ข้อมูลเปรียบเทียบที่กำหนด

ข13 ในบางกรณี ข้อมูลบรรยายความที่ให้ไว้ในงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้ายังคงมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในรอบระยะเวลาปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น กิจการเปิดเผยรายละเอียดของข้อพิพาททางกฎหมายในรอบระยะเวลาปัจจุบัน โดยที่ผลของคดีมีความไม่แน่นอน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาก่อนหน้าและยังไม่สิ้นสุดในขณะนี้ ผู้ใช้งบการเงินอาจได้รับประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูลที่บ่งบอกว่าความไม่แน่นอนยังมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาก่อนหน้าและจากการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนที่ได้ดำเนินการแล้วในระหว่างรอบระยะเวลาเพื่อให้ความไม่แน่นอนนั้นหมดไป

ข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติม

ข14 กิจการอาจให้ข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติมจากข้อมูลเปรียบเทียบตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี ตราบเท่าที่ข้อมูลได้รับการจัดทำให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี ข้อมูลเปรียบเทียบเพิ่มเติมนี้อาจประกอบด้วยงบการเงินหลักหนึ่งงบหรือมากกว่าตามที่อ้างถึงไว้ในย่อหน้าที่ 10 แต่ไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยงบการเงินฉบับสมบูรณ์ทั้งหมด เมื่อเป็นเช่นนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสำหรับงบการเงินหลักเพิ่มเติมเหล่านั้นในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ข15 ตัวอย่างเช่น กิจการอาจนำเสนองบผลการดำเนินงานการเงินที่สาม (ซึ่งนำเสนอสำหรับรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน รอบระยะเวลาก่อนหน้า และรอบระยะเวลาที่จะเปรียบเทียบเพิ่มเติมอีกหนึ่งรอบระยะเวลา) อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องนำเสนองบฐานะการเงินที่สาม งบกระแสเงินสดที่สาม หรืองบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของที่สาม (กล่าวคือ งบการเงินหลักเปรียบเทียบเพิ่มเติม) กิจการต้องเปิดเผยไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับข้อมูลเปรียบเทียบที่เกี่ยวข้องกับงบผลการดำเนินงานการเงินเพิ่มเติม

การรวบยอดและการแตกยอด

หลักการของการรวบยอดและการแตกยอด

กระบวนการของการรวบยอดและการแตกยอด

ข16 งบการเงินเป็นผลของการประมวลธุรกรรมและเหตุการณ์อื่นจำนวนมากของกิจการ ธุรกรรมและเหตุการณ์อื่นเหล่านี้ก่อให้เกิดสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสด

ข17 เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 41 กิจการต้องรวบยอดรายการตามลักษณะร่วม (กล่าวคือ รวบยอดรายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) และแตกยอดรายการที่ไม่มีลักษณะร่วม (กล่าวคือ แตกยอดรายการที่มีลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกัน) ในการทำเช่นนั้นกิจการต้อง

ข17.1 ระบุสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดที่เกิดจากแต่ละรายธุรกรรมหรือเหตุการณ์อื่น ๆ

ข17.2 จัดประเภทและรวบยอดสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดเป็นรายการตามลักษณะของรายการนั้น ๆ (ตัวอย่างเช่น ธรรมชาติของรายการนั้น ๆ หน้าที่ของรายการนั้น ๆ เกณฑ์วัดค่าของรายการนั้น ๆ หรือลักษณะอื่น ๆ) เพื่อการนำเสนอรายการรายบรรทัดในงบการเงินหลักและการเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับรายการที่มีลักษณะคล้ายกันอย่างน้อยหนึ่งลักษณะ และ

ข17.3 แตกยอดรายการตามลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกัน

ข17.3.1 ในงบการเงินหลักเท่าที่จำเป็นในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ (ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 16) และ

ข17.3.2 ในหมายเหตุประกอบงบการเงินเท่าที่จำเป็นในการให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ (ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 17)

ข18 กิจการอาจถือปฏิบัติตามขั้นตอนในย่อหน้าที่ ข17.1 ถึง ข17.3 ในลำดับที่แตกต่างกันเพื่อใช้หลักการของการรวบยอดและการแตกยอดในย่อหน้าที่ 41

เกณฑ์ของการรวบยอดและการแตกยอด

ข19 ย่อหน้าที่ ข16 ถึง ข18 อธิบายว่ากิจการใช้วิจารณญาณในการรวบยอดและการแตกยอดสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดจากแต่ละรายธุรกรรมและเหตุการณ์อื่นตามลักษณะที่คล้ายคลึงกันและไม่คล้ายคลึงกัน ย่อหน้าที่ ข78 และ ข110 วางตัวอย่างของลักษณะที่กิจการพิจารณาในการใช้วิจารณญาณ

ข20 ลักษณะของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดยิ่งคล้ายคลึงกันมาก การรวบยอดรายการดังกล่าวก็ยิ่งมีแนวโน้มที่จะเติมเต็มบทบาทของงบการเงินหลัก (กล่าวคือเพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 16) หรือหมายเหตุประกอบงบการเงิน (กล่าวคือเพื่อให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 17) และลักษณะของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย และกระแสเงินสดยิ่งไม่คล้ายคลึงกันมาก การแตกยอดรายการดังกล่าวก็ยิ่งมีแนวโน้มที่จะเติมเต็มบทบาทของงบการเงินหลักหรือหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ข21 รายการที่ถูกรวบยอดและแสดงเป็นรายการรายบรรทัดในงบการเงินหลักต้องมีความคล้ายคลึงกันอย่างน้อยหนึ่งลักษณะนอกเหนือจากการที่เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือกระแสเงินสด อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบทบาทของงบการเงินหลักคือการให้ได้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ รายการรายบรรทัดในงบการเงินหลักจึงมีความเป็นไปได้ที่จะรวบยอดรายการที่มีลักษณะต่างกันมากพอที่ข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่แตกยอดเป็นสาระสำคัญ

ข22 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 41 กิจการต้องแตกยอดรายการที่มีลักษณะไม่คล้ายคลึงกันเมื่อข้อมูลที่ได้เป็นสาระสำคัญ ลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกันเพียงลักษณะเดียวก็อาจส่งผลให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่แตกยอดเป็นสาระสำคัญ

ข23 ตัวอย่างเช่น กิจการอาจแสดงรายการในงบฐานะการเงินสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ประกอบด้วยการลงทุนในตราสารทุนและการลงทุนในตราสารหนี้แยกจากสินทรัพย์ที่ไม่ใช่ทางการเงิน สินทรัพย์ทางการเงินมีลักษณะไม่คล้ายคลึงกันเนื่องจากมีเกณฑ์การวัดค่าที่ต่างกัน บางส่วนวัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนและส่วนอื่นวัดค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ดังนั้น กิจการอาจตัดสินใจว่ามีความจำเป็นที่ต้องแสดงรายการรายบรรทัดที่แตกยอดสินทรัพย์ทางการเงินตามหลักการวัดค่านั้นเพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์การแตกยอดดังกล่าวส่งผลให้มีรายการรายบรรทัดที่ประกอบด้วยการลงทุนในตราสารทุนและการลงทุนในตราสารหนี้ที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนและรายการรายบรรทัดที่ประกอบด้วยการลงทุนในตราสารหนี้ที่วัดค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย เนื่องจากการลงทุนในตราสารทุนแตกต่างจากการลงทุนในตราสารหนี้ในแง่ที่ว่าการลงทุนแต่ละประเภทมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน กิจการจะต้องประเมินว่าการแตกยอดเพิ่มเติมในงบฐานะการเงินสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเป็นการลงทุนในตราสารทุนและการลงทุนในตราสารหนี้เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้ได้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์หรือไม่ หากไม่เป็นเช่นนั้นและสมมุติว่าข้อมูลที่ได้เป็นสาระสำคัญ กิจการจำเป็นต้องเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับการลงทุนในตราสารทุนแยกจากการลงทุนในตราสารหนี้ นอกจากนี้ ตัวอย่างเช่น สมมุติว่าการลงทุนในตราสารทุนมีลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกันอย่างอื่น กิจการจะต้องแตกยอดเพิ่มเติมสำหรับการลงทุนในตราสารทุนในหมายเหตุประกอบงบการเงินหากข้อมูลที่ได้เป็นสาระสำคัญ

คำบรรยายของรายการ

ข24 ย่อหน้าที่ 43 กำหนดให้กิจการตั้งชื่อและบรรยายรายการที่แสดงหรือเปิดเผยในลักษณะที่สื่อความได้ตรงกับลักษณะของรายการดังกล่าว รายการเหล่านี้มักจะเป็นการรวบยอดรายการที่เกิดจากแต่ละรายธุรกรรมหรือเหตุการณ์อื่น และอาจแตกต่างกันขึ้นอยู่กับว่ารายการดังกล่าวเป็นการรวบยอดรายการของข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญและการรวบยอดรายการของข้อมูลที่ไม่เป็นสาระสำคัญหรือไม่ กล่าวคือ ในงบการเงินหลักหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน อย่างใดอย่างหนึ่ง

ข24.1 รายการที่ข้อมูลเป็นสาระสำคัญอาจถูกรวบยอดกับรายการอื่นที่ข้อมูลเป็นสาระสำคัญเช่นกัน กิจการอาจรวบยอดรายการดังกล่าวเพื่อสรุปข้อมูล แต่ก็ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับแต่ละรายการด้วย

ข24.2 รายการที่ข้อมูลเป็นสาระสำคัญอาจถูกรวบยอดกับรายการที่ข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญ กิจการจะต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่แตกยอดเฉพาะเมื่อข้อมูลที่ไม่เป็นสาระสำคัญทำให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญคลุมเครือ หรือ

ข24.3 รายการที่ข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญอาจถูกรวบยอดกับรายการอื่นที่ข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญ กิจการอาจรวบยอดรายการดังกล่าวเพื่อให้ครบถ้วนและไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่แตกยอด ตามย่อหน้าที่ ข26.2

ข25 กิจการต้องตั้งชื่อรายการที่แสดงหรือเปิดเผยเป็น “อื่น” เฉพาะเมื่อไม่สามารถหาชื่อที่มีความหมายที่ดีกว่านี้ ตัวอย่างของวิธีที่กิจการอาจตั้งชื่อที่มีความหมายที่ดีกว่านี้คือ

ข25.1 หากรายการที่ข้อมูลเป็นสาระสำคัญถูกรวบยอดกับรายการที่ข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญ ให้หาชื่อที่บรรยายรายการที่ข้อมูลเป็นสาระสำคัญ และ

ข25.2 หากรายการที่ข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญถูกรวบยอด

ข25.2.1 ให้รวบยอดรายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันร่วมกันและให้บรรยายรายการดังกล่าวในลักษณะที่สื่อความได้ตรงกับลักษณะที่คล้ายคลึงกันนั้น หรือ

ข25.2.2 ให้รวบยอดรายการกับรายการอื่นที่ไม่มีลักษณะคล้ายคลึงกันร่วมกันและให้บรรยายรายการดังกล่าวในลักษณะที่สื่อความได้ตรงกับลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกันของรายการเหล่านั้น

ข26 หากกิจการไม่สามารถหาชื่อที่มีความหมายดีกว่า “อื่น”

ข26.1 สำหรับการรวบยอดใด ๆ กิจการต้องใช้ชื่อที่บรรยายรายการที่ถูกรวบยอดอย่างแม่นยำที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ตัวอย่างเช่น “ค่าใช้จ่ายดำเนินงานอื่น” หรือ “ค่าใช้จ่ายทางการเงินอื่น”

ข26.2 สำหรับการรวบยอดที่ประกอบด้วยเฉพาะรายการที่ข้อมูลไม่เป็นสาระสำคัญ กิจการต้องพิจารณาว่าจำนวนเงินที่รวบยอดมีมูลค่ามากพอหรือไม่ที่ผู้ใช้งบการเงินจะตั้งคำถามอย่างสมเหตุสมผลว่าได้รวมรายการที่ข้อมูลเป็นสาระสำคัญหรือไม่ หากเป็นเช่นนั้น ข้อมูลที่ตอบคำถามนั้นถือเป็นข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ ดังนั้น ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับจำนวนเงินนั้น ตัวอย่างเช่น

ข26.2.1 คำอธิบายว่าไม่มีรายการที่ข้อมูลจะเป็นสาระสำคัญถูกรวมอยู่ในจำนวนเงินนั้น หรือ

ข26.2.2 คำอธิบายว่าจำนวนเงินนั้นประกอบด้วยรายการหลายรายการที่ข้อมูลจะไม่เป็นสาระสำคัญ พร้อมกับการระบุธรรมชาติและจำนวนของรายการที่มีมูลค่ามากที่สุด

การหักกลบ

ข27 ย่อหน้าที่ 44 ห้ามมิให้กิจการหักกลบสินทรัพย์และหนี้สินหรือรายได้และค่าใช้จ่าย เว้นแต่จะถูกกำหนดหรืออนุญาตโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี ตัวอย่างเช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง *รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า* กำหนดให้กิจการวัดค่ารายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้าด้วยจำนวนเงินของสิ่งตอบแทนที่กิจการคาดว่าจะมีสิทธิได้รับจากการแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการที่ตกลงไว้ จำนวนเงินของรายได้ที่รับรู้ได้คำนึงถึงส่วนลดการค้าและเงินคืนตามเป้าซื้อที่กิจการกำหนด ในทางตรงข้าม กิจการอาจมีรายการอื่นซึ่งเป็นการดำเนินงานตามปกติของธุรกิจ ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ แต่เป็นรายการที่เกิดควบคู่กับกิจกรรมหลัก

ที่ก่อให้เกิดรายได้ กิจการจะแสดงในงบการเงินหลักหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินถึงผลลัพธ์ของรายการดังกล่าว เมื่อการแสดงหรือการเปิดเผยนี้สะท้อนเนื้อหาสาระของรายการหรือเหตุการณ์อื่น โดยหักกลบรายได้กับค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่เกิดจากรายการเดียวกัน ตัวอย่างเช่น

ข27.1 กิจการจะแสดงในงบการเงินหลักหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน สำหรับผลกำไรและผลขาดทุนจากการจำหน่ายสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน โดยหักจากจำนวนเงินได้รับจากการจำหน่ายด้วยมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และค่าใช้จ่ายในการขายที่เกี่ยวข้อง และ

ข27.2 กิจการอาจแสดงสุทธิรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับประมาณการหนี้สินที่รับรู้ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 และจะได้รับชดเชยจากบุคคลที่สามภายใต้ข้อตกลงตามสัญญา (ตัวอย่างเช่น ข้อตกลงในการรับประกันจากผู้ขาย) โดยแสดงรายจ่ายสุทธิกับเงินชดเชยที่เกี่ยวข้อง

ข28 นอกจากนี้ ให้กิจการแสดงด้วยเกณฑ์สุทธิระหว่างผลกำไรและผลขาดทุนที่เกิดจากกลุ่มของรายการที่คล้ายคลึงกัน เช่น ผลกำไรและผลขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือผลกำไรและผลขาดทุนที่เกิดจากการเครื่องมือทางการเงินที่ถือไว้เพื่อค้า ที่รวมอยู่ในหมวดเดียวกันของงบผลการดำเนินงานการเงิน ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 47 ถึง 68 อย่างไรก็ตาม กิจการต้องเปิดเผยผลกำไรและผลขาดทุนดังกล่าวแยกจากกันในหมายเหตุประกอบงบการเงินหากการทำเช่นนั้นให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ

งบกำไรขาดทุน

หมวดหมู่ในงบกำไรขาดทุน

ข29 ย่อหน้าที่ 47 กำหนดให้กิจการจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนไว้ในหนึ่งในห้าหมวด หมวดการดำเนินงานประกอบด้วยรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนที่ไม่ได้จัดประเภทอยู่ในหมวดอื่น (ดูย่อหน้าที่ 52) รายได้และค่าใช้จ่ายที่จัดไว้ในหมวดการดำเนินงานที่ยกเลิกที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 68 ที่ไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในการจัดประเภทรายการรายได้และค่าใช้จ่ายตามหมวดที่ระบุในย่อหน้าที่ 47.1 ถึง 47.4 รายได้และค่าใช้จ่ายที่จัดไว้ในหมวดภาษีเงินได้ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 67 ที่ไม่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในการจัดประเภทรายการรายได้และค่าใช้จ่ายตามหมวดที่ระบุในย่อหน้าที่ 47.1 ถึง 47.3

การประเมินกิจกรรมธุรกิจหลักตามที่กำหนด

ข30 ย่อหน้าที่ 49 กำหนดให้กิจการประเมินว่ามีการลงทุนในสินทรัพย์หรือจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ กิจการอาจมีกิจกรรมธุรกิจหลักมากกว่าหนึ่งกิจกรรม ตัวอย่างเช่น กิจการที่ผลิตสินค้าและจัดหาเงินทุนให้แก่ลูกค้าอาจกำหนดว่าทั้งกิจกรรมการผลิตและกิจกรรม

จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก ในการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายไว้ในหมวดการดำเนินงาน การลงทุน และการจัดหาเงินทุนตามที่มาตรฐานนี้กำหนด กิจการจำเป็นต้องพิจารณาว่าการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าหรือทั้งสองกิจกรรมเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่

ข31 ตัวอย่างของกิจการที่อาจลงทุนในสินทรัพย์เป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก ได้แก่

ข31.1 กิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนตามที่นิยามในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง *งบการเงินรวม*

ข31.2 บริษัทอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน และ

ข31.3 ผู้รับประกันภัย

ข32 ตัวอย่างของกิจการที่อาจจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก ได้แก่

ข32.1 ธนาคารและสถาบันให้กู้ยืมเงินอื่น ๆ

ข32.2 กิจการที่จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเพื่อให้ลูกค้าสามารถซื้อสินค้าของกิจการ และ

ข32.3 ผู้ให้เช่าที่จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าตามสัญญาเช่าเงินทุน

ข33 การลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการหรือไม่เป็นเรื่องของข้อเท็จจริงและไม่ใช่เพียงแค่คำกล่าว กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการประเมินว่าการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการหรือไม่ และการประเมินนั้นต้องอยู่บนพื้นฐานของหลักฐาน

ข34 โดยทั่วไป การลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าน่าจะเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการหากกิจการใช้ยอดรวมย่อยประเภทหนึ่งเป็นข้อบ่งชี้สำคัญของผลการดำเนินงาน ยอดรวมย่อยประเภทนั้นคือยอดรวมย่อยที่คล้ายกับกำไรขั้นต้น (ดูย่อหน้าที่ ข123) ที่รวมรายได้และค่าใช้จ่ายที่จะถูกจัดอยู่ในหมวดการลงทุนหรือการจัดหาเงินทุนหากการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าไม่ถือเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก

ข35 หลักฐานที่ว่ายอดรวมย่อยที่คล้ายกับกำไรขั้นต้นที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข123 เป็นข้อบ่งชี้สำคัญของผลการดำเนินงานรวมถึงการใช้ยอดรวมย่อยดังกล่าวเพื่อ

ข35.1 อธิบายผลการดำเนินงานสำหรับบุคคลภายนอก หรือ

ข35.2 ประเมินหรือเฝ้าติดตามผลการดำเนินงานเป็นการภายใน

ข36 ข้อมูลเกี่ยวกับส่วนงานอาจให้หลักฐานว่าการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหากกิจการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 เรื่อง *ส่วนงานดำเนินงาน* กล่าวคือ

ข36.1 หากส่วนงานที่รายงานประกอบด้วยกิจกรรมธุรกิจเดี่ยว กรณีนี้บ่งชี้ว่าผลงานของส่วนงานที่รายงานเป็นข้อบ่งชี้สำคัญของผลการดำเนินงานของกิจการและกิจกรรมธุรกิจของส่วนงานที่รายงานเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการ และ

ข36.2 หากส่วนงานดำเนินงานประกอบด้วยกิจกรรมธุรกิจเดี่ยว กรณีนี้บ่งชี้ว่ากิจกรรมธุรกิจอาจเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการหากผลงานของส่วนงานดำเนินงานเป็นข้อบ่งชี้สำคัญของผลการดำเนินงานของกิจการตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข34

ข37 กิจการต้องประเมินว่าการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการที่รายงานโดยภาพรวมหรือไม่ ดังนั้นการประเมินว่าการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่โดยกิจการที่รายงานซึ่งเป็นกลุ่มกิจการที่จัดทำงบการเงินรวมและกิจการที่รายงานซึ่งเป็นหนึ่งในบริษัทย่อยในกลุ่มกิจการที่จัดทำงบการเงินรวมอาจให้ผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน

ข38 กิจการต้องประเมินว่าการลงทุนในบริษัทร่วม การร่วมค้า และบริษัทย่อยที่มิได้นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม ซึ่งไม่ใช้วิธีส่วนได้เสีย (ดูย่อหน้าที่ ข43.2 ถึง ข43.3 และ ข44.2 ถึง ข44.3) เป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ เป็นรายสินทรัพย์หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่มีลักษณะร่วมกัน หากกิจการจัดทำงบการเงินเฉพาะกิจการตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 เรื่อง *งบการเงินเฉพาะกิจการ* และทำการประเมินเป็นกลุ่มสินทรัพย์ กิจการต้องใช้กลุ่มสินทรัพย์ที่สอดคล้องกับหมวดหมู่ที่ใช้ในการพิจารณาวิธีการวัดมูลค่าที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 กิจการไม่จำเป็นต้องประเมินว่าการลงทุนในบริษัทร่วม การร่วมค้า และบริษัทย่อยที่มิได้นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม ซึ่งไม่ใช้วิธีส่วนได้เสีย (ดูย่อหน้าที่ ข43.1 และ ข44.1) เป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ เนื่องจากต้องจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากการลงทุนเหล่านั้นไว้ในหมวดการลงทุน (ดูย่อหน้าที่ 55.1)

ข39 กิจการไม่จำเป็นต้องประเมินว่าการลงทุนในเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 53.2) กิจการต้องจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดไว้ในหมวดการลงทุน เว้นแต่จะนำย่อหน้าที่ 56.1 หรือ 56.2 มาถือปฏิบัติ

ข40 กิจการต้องประเมินว่าการลงทุนในสินทรัพย์อื่น ๆ ที่สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพัง และอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่น ๆ ของกิจการเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 53.3) โดยประเมินเป็นรายสินทรัพย์หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่มีลักษณะร่วมกัน ในการประเมินกลุ่มสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการต้องใช้กลุ่มสินทรัพย์ทางการเงินที่สอดคล้องกับประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการระบุในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7

ข41 กิจการต้องประเมินว่าการลงทุนในสินทรัพย์หรือการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักหรือไม่ตามข้อเท็จจริงในขณะนั้น ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงในผลลัพธ์ของการประเมินไม่ได้เปลี่ยนผลลัพธ์ของการประเมินก่อนหน้านี้ ดังนั้นกิจการต้องจัดประเภทและแสดงรายการรายได้และค่าใช้จ่ายโดยใช้การเปลี่ยนแปลงในผลลัพธ์ของการประเมินไปข้างหน้าจากวันที่เปลี่ยนแปลง และไม่ต้องจัดประเภทใหม่ของจำนวนเงินที่แสดงรายการมาก่อนวันที่มีการเปลี่ยนแปลง ในกรณีที่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ ย่อหน้าที่ 51.3.2 กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยจำนวนเงินและการจัดประเภทหมวดรายการของรายได้และค่าใช้จ่ายก่อนและหลังวันที่มีการเปลี่ยนแปลงในผลลัพธ์ของการประเมินในรอบระยะเวลาปัจจุบัน และจำนวนเงินและการจัดประเภทในรอบระยะเวลาก่อนหน้าสำหรับการจัดประเภทรายการที่เปลี่ยนไปเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในผลลัพธ์ของการประเมิน

การดำเนินงาน

ข42 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 47 ถึง 66 ส่งผลให้กิจการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมธุรกิจหลักไว้ในหมวดการดำเนินงานของงบกำไรขาดทุน ยกเว้นรายได้และค่าใช้จ่ายจากการลงทุนที่ใช้วิธีส่วนได้เสีย ยิ่งไปกว่านั้นหมวดการดำเนินงานไม่ได้จำกัดเฉพาะรายได้และค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมธุรกิจหลักของกิจการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงรายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่กิจการไม่ได้จัดไว้ในหมวดอื่นที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 53 ถึง 68 รวมถึงรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่มีความผันผวนหรือไม่เกิดขึ้นประจำ

การลงทุน

เงินลงทุนในบริษัทร่วม การร่วมค้า และบริษัทย่อยที่มิได้นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม

ข43 ย่อหน้าที่ 53 และ 55 วางข้อกำหนดสำหรับการจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่ายจากเงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า เงินลงทุนเหล่านี้ประกอบด้วย

ข43.1 เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้าที่ใช้วิธีส่วนได้เสียตามย่อหน้าที่ 16 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 เรื่อง *เงินลงทุนในบริษัทร่วม และการร่วมค้า* และย่อหน้าที่ 10.3 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27

ข43.2 เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า (หรือส่วนหนึ่งของเงินลงทุนเหล่านั้น) ที่กิจการเลือกที่จะวัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 18 ถึง 19 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 และย่อหน้าที่ 11 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 และ

ข43.3 เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้าในงบการเงินเฉพาะกิจการที่ใช้วิธีราคาทุนที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 10.1 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 หรือตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 10.2 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27

ข44 ย่อหน้าที่ 53 และ 55 ยังได้วางข้อกำหนดสำหรับการจัดประเภทของรายได้และค่าใช้จ่ายจากบริษัทย่อยที่มิได้นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม เงินลงทุนในบริษัทย่อยที่มิได้นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม ประกอบด้วย

ข44.1 เงินลงทุนในบริษัทย่อยในงบการเงินเฉพาะกิจการที่ใช้วิธีส่วนได้เสียตามย่อหน้าที่ 10.3 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27

ข44.2 เงินลงทุนในบริษัทย่อยที่ถือโดยกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามย่อหน้าที่ 31 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 และย่อหน้าที่ 11ก ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 และ

ข44.3 เงินลงทุนในบริษัทย่อยในงบการเงินเฉพาะกิจการที่ใช้วิธีราคาทุน ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 10.1 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 หรือ ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 10.2 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27

สินทรัพย์ที่สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการ

ข45 ย่อหน้าที่ 53.3 กำหนดให้กิจการระบุสินทรัพย์ที่สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการ ผลตอบแทนอาจเป็นบวกหรือลบก็ได้

ข46 สินทรัพย์ที่สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการตามย่อหน้าที่ 53.3 มักรวมถึง

ข46.1 เงินลงทุนในตราสารหนี้หรือตราสารทุน และ

ข46.2 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน และลูกหนี้ค่าเช่าที่เกิดจากอสังหาริมทรัพย์เหล่านั้น

ข47 รายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุในย่อหน้าที่ 54 จากสินทรัพย์ดังกล่าวมักรวมถึง

ข47.1 ดอกเบี้ย

ข47.2 เงินปันผล

ข47.3 รายได้ค่าเช่า

ข47.4 ค่าเสื่อมราคา

ข47.5 ผลขาดทุนจากการด้อยค่าและการกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่า

ข47.6 ผลกำไรและผลขาดทุนจากมูลค่ายุติธรรม และ

ข47.7 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ หรือการจัดประเภทและการวัดมูลค่าใหม่ของสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย (ดูย่อหน้าที่ ข60 ถึง ข64)

สินทรัพย์ที่ไม่ได้สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างไม่เป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการ

ข48 สินทรัพย์ที่กิจการใช้ประกอบกันในการผลิตหรือจัดหาสินค้าหรือบริการ ไม่ได้สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างไม่เป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่นของกิจการ สินทรัพย์ดังกล่าวมักรวมถึง

ข48.1 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ข48.2 สินทรัพย์ที่เกิดจากการผลิตหรือจัดหาสินค้าและบริการซึ่งรายได้และค่าใช้จ่ายถูกจัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน (ตัวอย่างเช่น ลูกหนี้จากสินค้าและบริการดังกล่าว) และ

ข48.3 เงินกู้ใด ๆ ที่ให้แก่ลูกค้า ในกรณีที่กิจการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก

ข49 รายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์ที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข48 จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน ตัวอย่างเช่น

ข49.1 รายได้จากสินค้าหรือบริการที่ผลิตหรือจัดหาโดยกิจการที่ใช้สินทรัพย์หลายรายการประกอบกัน

ข49.2 รายได้จากดอกเบี้ย

ข49.3 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

ข49.4 ผลขาดทุนจากการด้อยค่าและการกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่า

ข49.5 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ หรือการจัดประเภทและการวัดมูลค่าใหม่ของสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย (ดูย่อหน้าที่ ข60 ถึง ข64) และ

ข49.6 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการรวมธุรกิจซึ่งรวมถึงสินทรัพย์ที่จะก่อให้เกิดรายได้และค่าใช้จ่ายที่จะจัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน เช่น กำไรจากการซื้อในราคาต่อรองและการวัดมูลค่าใหม่ของสิ่งตอบแทนที่ต้องจ่ายเมื่อเข้าเงื่อนไข

การจัดหาเงินทุน

หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว

ข50 ย่อหน้าที่ 59.1 กำหนดให้กิจการระบุหนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว ในธุรกรรมดังกล่าว กิจการ

ข50.1 ได้รับเงินทุนในรูปของเงินสด หรือการสิ้นสุดของหนี้สินทางการเงิน หรือการได้รับตราสารทุนของกิจการเอง และ

ข50.2 จะคืนเงินสดหรือตราสารทุนของกิจการเป็นการแลกเปลี่ยนในภายหลัง

ข51 หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว ได้แก่

ข51.1 ตราสารหนี้ที่จะชำระเป็นเงินสด เช่น หุ้นกู้ เงินกู้ยืม ตั๋วเงิน พันธบัตร และการจำนอง กล่าวคือกิจการได้รับเงินสดและจะคืนเงินสดเป็นการแลกเปลี่ยน

ข51.2 หนี้สินภายใต้ข้อตกลงจัดหาเงินทุนเพื่อจ่ายผู้ขายเมื่อเลิกรับรู้รายการเจ้าหนี้ค่าสินค้าหรือบริการ กล่าวคือกิจการได้รับการปลดเปลื้องหนี้สินทางการเงินสำหรับสินค้าและบริการและจะคืนเงินสดเป็นการแลกเปลี่ยน

ข51.3 พันธบัตรที่จะชำระโดยการส่งมอบหุ้นของกิจการ กล่าวคือกิจการได้รับเงินสดและจะคืนตราสารทุนของกิจการเป็นการแลกเปลี่ยน และ

ข51.4 ภาระผูกพันที่กิจการต้องซื้อคืนตราสารทุนของกิจการเอง กล่าวคือกิจการได้รับตราสารทุนของกิจการเองและจะคืนเงินสดเป็นการแลกเปลี่ยน

ข52 ตัวอย่างของรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินดังกล่าวตามย่อหน้าที่ 60 กำหนดให้กิจการจัดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน ได้แก่

ข52.1 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย (ตัวอย่างเช่น จากตราสารหนี้ที่ออก)

ข52.2 ผลกำไรและผลขาดทุนจากมูลค่ายุติธรรม (ตัวอย่างเช่น จากหนี้สินที่เลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน)

ข52.3 เงินปันผลจากหุ้นที่ออกที่จัดประเภทเป็นหนี้สิน และ

ข52.4 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกรับรู้รายการหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ ข61)

หนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว

ข53 ย่อหน้าที่ 59.2 กำหนดให้กิจการระบุหนี้สินที่เกิดจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว หนี้สินดังกล่าว ได้แก่

ข53.1 เจ้าหนี้ค่าสินค้าหรือบริการที่จะชำระเป็นเงินสด กล่าวคือกิจการได้รับสินค้าหรือบริการไม่ใช่ได้รับเงินทุนในรูปแบบที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข50.1

ข53.2 หนี้สินที่เกิดจากสัญญา กล่าวคือกิจการจะส่งมอบสินค้าและบริการ ไม่ใช่คืนเงินสดหรือตราสารทุนของกิจการเองตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข50.2

ข53.3 หนี้สินตามสัญญาเช่า กล่าวคือกิจการได้รับสินทรัพย์สิทธิการใช้ ไม่ใช่ได้รับเงินทุนในรูปแบบที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข50.1

ข53.4 หนี้สินตามผลประโยชน์บำนาญที่กำหนด กล่าวคือกิจการได้รับบริการจากพนักงานไม่ใช่ได้รับเงินทุนในรูปแบบที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข50.1

ข53.5 ประมาณการหนี้สินจากการรื้อถอนหรือการบูรณะสินทรัพย์ กล่าวคือกิจการได้รับสินทรัพย์ที่ไม่ใช่เงินทุนในรูปแบบที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข50.1 และ

ข53.6 ประมาณการหนี้สินจากคดีความ กล่าวคือกิจการไม่ได้รับเงินทุนตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข50.1

ข54 ตัวอย่างของรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินดังกล่าวตามย่อหน้าที่ 61 กำหนดให้กิจการจัดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน ได้แก่

ข54.1 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจากเจ้าหนี้ที่เกิดจากการซื้อสินค้าหรือบริการ ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

ข54.2 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจากหนี้สินที่เกิดจากสัญญาที่มีส่วนประกอบการจัดหาเงินทุนที่มีนัยสำคัญตามที่ระบุในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15

ข54.3 ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยจากหนี้สินตามสัญญาเช่า ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16

ข54.4 ค่าใช้จ่าย (รายได้) ดอกเบี้ยสุทธิจากหนี้สิน (สินทรัพย์) ผลประโยชน์ที่กำหนดไว้สุทธิที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 และ

ข54.5 การเพิ่มขึ้นของจำนวนเงินคิดลดของประมาณการหนี้สินที่เกิดจากเวลาที่ผ่านไปและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในอัตราคิดลดของประมาณการหนี้สิน ที่ถือปฏิบัติตามตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37

ข55 ตัวอย่างของรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียวแต่ไม่อยู่ในขอบเขตของย่อหน้าที่ 61 และจัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน ได้แก่

ข55.1 ค่าใช้จ่ายที่รับรู้สำหรับการบริโภคสินค้าหรือบริการที่ซื้อ ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข54.1

ข55.2 ต้นทุนบริการปัจจุบันและต้นทุนบริการในอดีตที่เกิดจากโครงการผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 และ

ข55.3 การวัดมูลค่าใหม่สำหรับมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินจากสิ่งตอบแทนที่ต้องจ่ายเมื่อเข้าเงื่อนไขที่เกิดจากการรับรู้การรวมธุรกิจ ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 เรื่อง *การรวมธุรกิจ*

การจัดประเภทของรายได้และค่าใช้จ่ายจากสัญญาแบบผสมที่มีสัญญาหลักเป็นหนี้สิน

ข56 วิธีที่กิจการจัดประเภทของรายได้และค่าใช้จ่ายจากสัญญาแบบผสมที่มีสัญญาหลักเป็นหนี้สินขึ้นอยู่กับว่า อนุพันธ์แฝงแยกออกจากสัญญาหลักได้หรือไม่

ข56.1 หากอนุพันธ์แฝงแยกออกจากหนี้สินจากสัญญาหลักได้

ข56.1.1 สำหรับหนี้สินจากสัญญาหลักที่แยกออกได้ กล่าวคือ กิจการใช้ข้อกำหนดสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สิน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 52 59 ถึง 61 64.2 และ 65 ถึง 66 และ

ข56.1.2 สำหรับอนุพันธ์แฝงที่แยกออกได้ กล่าวคือ กิจการใช้ข้อกำหนดสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากอนุพันธ์ ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข70 ถึง ข76

ข56.2 หากอนุพันธ์แฝงแยกออกจากหนี้สินจากสัญญาหลักไม่ได้ และหากสัญญาแบบผสมนั้นเกิดจากรายการที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว กล่าวคือ กิจการใช้ข้อกำหนดสำหรับหนี้สินที่เกิดจากรายการดังกล่าวตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 52 60 และ 65 ถึง 66

ข56.3 หากอนุพันธ์แฝงแยกออกจากหนี้สินจากสัญญาหลักไม่ได้ และหากสัญญาแบบผสมนั้นไม่ได้เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว

ข56.3.1 หากหนี้สินจากสัญญาหลักเป็นหนี้สินทางการเงินภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย กล่าวคือ กิจการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 60 จากสัญญาภายหลังการรับรู้เมื่อเริ่มแรกไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน (แทนรายได้และค่าใช้จ่ายที่ระบุในย่อหน้าที่ 61) (ดูย่อหน้าที่ ข59)

ข56.3.2 หากสัญญาแบบผสมนั้นเป็นสัญญาประกันภัยภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 กล่าวคือ กิจการใช้ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 52 และ 64.2 และ

ข56.3.3 สำหรับกรณีอื่น ๆ กล่าวคือ กิจการใช้ข้อกำหนดสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินที่เกิดจากรายการดังกล่าวตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 52 และ 61

ข57 กิจการต้องใช้ย่อหน้าที่ ข56.2 และ ข56.3 กับสัญญาแบบผสมทั้งหมดที่มีหนี้สินจากสัญญาหลักที่อนุพันธ์แฝงแยกออกไม่ได้ ไม่ว่าอนุพันธ์แฝงนั้นจะแยกออกไม่ได้โดยกิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 4.3.3 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หรือตามย่อหน้าที่ 4.3.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

สภาฯ

หนี้สินที่เกิดจากสัญญาลงทุนที่ออกที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์

ข58 ย่อหน้าที่ 64.1 วางข้อกำหนดสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินที่เกิดจากสัญญาลงทุนที่ออกที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ตัวอย่างของสัญญาการลงทุนดังกล่าวได้แก่

ข58.1 สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ที่ออกโดยผู้ประกันภัยที่ไม่ตรงตามคำนิยามในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เกี่ยวกับสัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจ และ

ข58.2 สัญญาลงทุนที่มีลักษณะร่วมรับผลประโยชน์ที่ออกโดยกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุน

รายได้และค่าใช้จ่ายที่จัดไว้ในหมวดการดำเนินงานโดยกิจการที่จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก

ข59 ย่อหน้าที่ 65 กำหนดให้กิจการที่จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินบางส่วนหรือทั้งหมดที่เกิดจากธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียวไว้ในหมวดการดำเนินงาน นอกจากนี้ กิจการต้องใช้ข้อกำหนดในย่อหน้านั้นกับรายได้และค่าใช้จ่ายจากอนุพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียวตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข73.1 แต่ไม่ให้ใช้กับรายได้และค่าใช้จ่ายจากสัญญาแบบผสมตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข56.3.1

การเลิกรับรู้รายการและการเปลี่ยนแปลงการจัดประเภท

การเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์หรือหนี้สิน หรือการจัดประเภทและการวัดมูลค่าใหม่ของสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย

ข60 ย่อหน้าที่ ข47.7 และ ข49.5 อ้างถึงรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์หรือการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย กิจการต้องจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากการการเลิกรับรู้รายการสินทรัพย์หรือการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและการวัดมูลค่าภายหลังในขณะที่ถือไว้เพื่อขายไว้ในหมวดเดียวกันกับที่กิจการเคยจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์ดังกล่าวทันทีก่อนการเลิกรับรู้รายการ ตัวอย่างเช่น

ข60.1 กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนจากการจำหน่ายที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ไว้ในหมวดการดำเนินงาน

ข60.2 กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนจากการขายอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนที่กิจการไม่ได้ลงทุนในฐานะกิจกรรมธุรกิจหลัก ไว้ในหมวดการลงทุน และ

ข60.3 กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนจากการวัดมูลค่าใหม่ของเงินลงทุนในบริษัทร่วมที่เคยใช้วิธีส่วนได้เสียในการเข้าซื้อบริษัทย่อยแบบเป็นขั้น ไว้ในหมวดการลงทุน

ข61 กิจการต้องจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกการรับรู้รายการหนี้สินโดยถือปฏิบัติตามข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 52 และ 59 ถึง 60 ตัวอย่างเช่น กิจการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเลิกรับรู้รายการหนี้สินไว้ใน

ข61.1 หมวดการจัดหาเงิน หากหนี้สินเกิดจากรายการที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว โดยกิจการที่ไม่ได้จัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลัก และ

ข61.2 หมวดการดำเนินงาน หากกิจการเลิกการรับรู้รายการเจ้าหนี้ผู้ขายและรับรู้หนี้สินภายใต้ข้อตกลงนั้นเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงจัดหาเงินทุนเพื่อจ่ายผู้ขาย

การเปลี่ยนแปลงการใช้สินทรัพย์

ข62 รายการหรือเหตุการณ์อื่นอาจเปลี่ยนหมวดหมู่ในงบกำไรขาดทุนที่กิจการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์ โดยไม่เลิกรับรู้รายการสินทรัพย์ ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากรายการหรือเหตุการณ์อื่นไว้ในหมวดที่จัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์ทันทีก่อนเกิดรายการหรือเหตุการณ์นั้น ตัวอย่างเช่น กิจการต้องจัดไว้ในหมวดการดำเนินงานสำหรับรายได้หรือค่าใช้จ่ายใดๆ จากการโอนอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 ไปยังอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 ที่รับรู้ในงบกำไรขาดทุน

กลุ่มของสินทรัพย์และหนี้สิน

ข63 ย่อหน้าที่ ข60 ถึง ข62 วางข้อกำหนดสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์หรือหนี้สินจากการเลิกรับรู้รายการ การจัดประเภทและการวัดมูลค่าภายหลังในขณะที่ถือไว้เพื่อขาย หรือจากการเปลี่ยนแปลงการใช้สินทรัพย์ รายการหรือเหตุการณ์อื่นอาจส่งผลให้เกิดผลลัพธ์เหล่านี้สำหรับกลุ่มของสินทรัพย์ (หรือกลุ่มของสินทรัพย์และหนี้สิน) ที่ทำให้เกิดรายได้และค่าใช้จ่ายที่กิจการเคยจัดไว้ในหมวดที่ต่างจากเดิมทันทีก่อนเกิดรายการหรือเหตุการณ์นั้น กิจการต้องจัดรายได้หรือค่าใช้จ่ายจากรายการหรือเหตุการณ์นั้นไว้ใน

ข63.1 หมวดการลงทุน หากสินทรัพย์ทั้งหมดในกลุ่มที่สร้างรายได้และค่าใช้จ่ายที่กิจการเคยจัดไว้ในหมวดการลงทุนทันทีก่อนการเกิดรายการหรือเหตุการณ์อื่น ยกเว้นสินทรัพย์ภาษีเงินได้ และ

ข63.2 หมวดการดำเนินงาน สำหรับกรณีอื่นๆ

ข64 ตัวอย่างเช่น กิจการจัดไว้ใน

ข64.1 หมวดการดำเนินงาน สำหรับผลกำไรและผลขาดทุนจากการจำหน่ายบริษัทย่อยที่นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม หากบริษัทย่อยนั้นรวมสินทรัพย์ที่สร้างรายได้และค่าใช้จ่ายที่กิจการเคยจัดไว้ในหมวดการดำเนินงานทันทีก่อนการจำหน่าย ผลกำไรและผลขาดทุน

รวมถึงการจัดประเภทใหม่จากส่วนของเจ้าของเป็นกำไรหรือขาดทุนสำหรับผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 48 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21

ข64.2 หมวดการดำเนินงาน สำหรับผลขาดทุนจากการด้อยค่าซึ่งเกิดจากการจัดประเภทกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายที่ถือไว้เพื่อขายซึ่งถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 หากกลุ่มสินทรัพย์ที่จะจำหน่ายนั้นรวมสินทรัพย์ที่สร้างรายได้และค่าใช้จ่ายที่กิจการเคยจัดไว้ในหมวดการดำเนินงานทันทีก่อนการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย

ข64.3 หมวดการลงทุน สำหรับผลกำไรและผลขาดทุนจากการจำหน่ายบริษัทย่อยที่นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวม หากสินทรัพย์ของบริษัทย่อยนั้นเป็นเพียงอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุนซึ่งกิจการที่เสนอรายงานที่นำมารวมในการจัดทำงบการเงินรวมซึ่งไม่ได้ลงทุนในฐานะของกิจกรรมธุรกิจหลัก และสินทรัพย์ภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้อง ผลกำไรและผลขาดทุนรวมถึงการจัดประเภทใหม่จากส่วนของเจ้าของเป็นกำไรหรือขาดทุนสำหรับผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 48 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21

การจัดหมวดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและผลกำไรหรือผลขาดทุนจากสถานะสุทธิที่เป็นตัวเงิน

ข65 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 47 กิจการต้องจัดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 ไว้ในหมวดเดียวกับรายได้และค่าใช้จ่ายจากรายการที่ทำให้เกิดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เว้นแต่การทำเช่นนั้นก่อให้เกิดต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป (ดูย่อหน้าที่ ข68)

ข66 ตัวอย่างเช่น กิจการจัดหมวดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจาก

ข66.1 ลูกหนี้ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข48.2 ที่ระบุเป็นเงินตราต่างประเทศไว้ในหมวดเดียวกับรายได้และค่าใช้จ่ายจากสินทรัพย์นั้น กล่าวคือ หมวดการดำเนินงาน และ

ข66.2 ตราสารหนี้ที่เป็นหนี้สินตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข51.1 ที่ระบุเป็นเงินตราต่างประเทศไว้ในหมวดเดียวกับรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินนั้น กล่าวคือ หมวดการจัดหาเงินทุน (เว้นแต่กิจการจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักและจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากหนี้สินไว้ในหมวดการดำเนินงานที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 65)

ข67 กิจการอาจจัดรายได้และค่าใช้จ่ายจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียวไว้ในมากกว่าหนึ่งหมวดก็ได้ ตัวอย่างเช่น การซื้อการบริการสำหรับรายการที่ระบุเป็นเงินตราต่างประเทศและต่อรองตามเงื่อนไขเครดิตที่ขยายออกไปอาจทำให้เกิดค่าใช้จ่ายสำหรับการซื้อการบริการที่จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ ข55.1) และค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยที่จัดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน (ดูย่อหน้าที่ ข54.1) ในกรณีดังกล่าว ภายใต้ย่อหน้าที่ ข68 กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการพิจารณาว่าผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเกี่ยวข้องกับจำนวนเงินที่จัดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุนหรือไม่และให้จัดไว้ในหมวดนั้น หรือพิจารณาว่า

ผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศดังกล่าวเกี่ยวข้องกับจำนวนเงินที่จัดไว้ในหมวดอื่นหรือไม่และให้จัดไว้ในหมวดนั้น กิจการต้องไม่ปันส่วนระหว่างหมวดสำหรับผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่เกิดจากหนี้สินจากธุรกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว ในการใช้วิจารณญาณเกี่ยวกับวิธีการจัดหมวดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ กิจการไม่จำเป็นต้องจัดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศสำหรับหนี้สินดังกล่าวทั้งหมดไว้ในหมวดเดียวกัน อย่างไรก็ตาม กิจการต้องจัดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศสำหรับหนี้สินที่คล้ายคลึงกันไว้ในหมวดเดียวกัน

ข68 หากถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข65 และ ข67 ก่อให้เกิดต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป กิจการต้องจัดประเภทผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนที่ได้รับผลกระทบไว้ในหมวดการดำเนินงานแทน กิจการต้องประเมินว่าการจัดประเภทผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข65 และ ข67 ก่อให้เกิดต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปสำหรับแต่ละรายการที่ทำให้เกิดผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนหรือไม่ การประเมินนี้เป็นเรื่องเฉพาะเจาะจงต่อข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับแต่ละรายการ หากข้อเท็จจริงและสถานการณ์เดียวกันเกี่ยวข้องกับหลายรายการ กิจการอาจใช้การประเมินเดียวกันกับแต่ละรายการ

ข69 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 28 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 เรื่อง *การรายงานทางการเงินในสภาพเศรษฐกิจที่เงินเฟ้อรุนแรง* กิจการอาจแสดงรายการผลกำไรหรือผลขาดทุนจากสถานะสุทธิที่เป็นตัวเงินพร้อมกับรายการรายได้และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานะสุทธิที่เป็นตัวเงิน เช่น รายได้และค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยน หากกิจการไม่ได้แสดงรายการผลกำไรหรือผลขาดทุนจากสถานะสุทธิที่เป็นตัวเงินกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง กิจการต้องจัดผลกำไรหรือผลขาดทุนไว้ในหมวดการดำเนินงาน

การจัดประเภทผลกำไรและผลขาดทุนจากอนุพันธ์และเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่เลือกกำหนด

ข70 ย่อหน้าที่ 47 กำหนดให้กิจการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายไว้ในหมวดต่าง ๆ ในงบกำไรขาดทุน ในการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 47 กิจการต้องจัดประเภทผลกำไรและผลขาดทุนที่รวมอยู่ในงบกำไรขาดทุนจากเครื่องมือทางการเงินที่เลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ในหมวดเดียวกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่ได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงที่เครื่องมือทางการเงินนั้นใช้ในการจัดการ อย่างไรก็ตาม หากการทำเช่นนั้นทำให้ผลกำไรและผลขาดทุนเป็นยอดที่ไม่หักกลบ กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนดังกล่าวทั้งหมดไว้ในหมวดการดำเนินงาน (ดูย่อหน้าที่ ข74 ถึง ข75)

ข71 กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนจากส่วนประกอบที่ไม่ได้เลือกกำหนดของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่เลือกกำหนดไว้ในหมวดเดียวกับผลกำไรและผลขาดทุนจากส่วนประกอบที่เลือกกำหนด กิจการต้องจัดส่วนที่ไม่มีประสิทธิผลของผลกำไรหรือผลขาดทุนไว้ในหมวดเดียวกับส่วนที่มีประสิทธิผล

ข72 กิจการยังคงต้องนำข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข70 ไปใช้กับผลกำไรและผลขาดทุนจากอนุพันธ์ที่ไม่ได้เลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 แต่ใช้ในการจัดการความเสี่ยงที่ระบุ อย่างไรก็ตาม หากการนำข้อกำหนดดังกล่าวไปใช้ทำให้ผลกำไรหรือผลขาดทุนเป็นยอดที่ไม่หักกลบ (ดูย่อหน้าที่ ข74 ถึง ข75) หรือก่อให้เกิดต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนทั้งหมดจากอนุพันธ์ไว้ในหมวดการดำเนินงานแทน

ข73 กิจการต้องจัดผลกำไรและผลขาดทุนจากอนุพันธ์ที่ไม่ได้ใช้ในการจัดการความเสี่ยงที่ระบุ

ข73.1 ไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน หากอนุพันธ์เกี่ยวกับรายการที่เกี่ยวข้องกับการระดมทุนแต่เพียงอย่างเดียว (ตัวอย่างเช่น สิทธิเลือกซื้อที่ซื้อไว้ที่ยอมให้กิจการที่ออกแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศด้วยจำนวนเงินคงที่กับจำนวนหุ้นคงที่ของตราสารทุนของกิจการ) เว้นแต่กิจการที่การจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักจัดผลกำไรและผลขาดทุนไว้ในหมวดการดำเนินงานที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข59 และ

ข73.2 ไว้ในหมวดการดำเนินงาน หากไม่ตรงตามเงื่อนไขใน ข73.1

ข74 ย่อหน้าที่ ข70 และ ข72 ไม่อนุญาตให้ผลกำไรและผลขาดทุนจากเครื่องมือทางการเงินที่เลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและอนุพันธ์ที่ไม่ได้เลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงเป็นยอดที่ไม่หักกลบ การที่ผลกำไรและผลขาดทุนเป็นยอดที่ไม่หักกลบอาจเกิดจากสถานการณ์ที่

ข74.1 กิจการใช้เครื่องมือทางการเงินดังกล่าวในการจัดการความเสี่ยงของกลุ่มของรายการที่มีสถานะความเสี่ยงที่หักกลบกัน (ดูย่อหน้าที่ 6.6.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 สำหรับเกณฑ์ของกลุ่มของรายการที่จะเป็นรายการที่ป้องกันความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไข) และ

ข74.2 ความเสี่ยงที่ถูกจัดการส่งผลกระทบต่อรายการรายบรรทัดในหลายหมวดในงบกำไรขาดทุน

ข75 ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้อนุพันธ์ในการจัดการทั้งความเสี่ยงจากเงินตราต่างประเทศสุทธิจากรายได้ (จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน) และค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย (จัดไว้ในหมวดการจัดหาเงินทุน) ในกรณีดังกล่าว ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากรายได้จะถูกหักกลบด้วยผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและผลกำไรหรือผลขาดทุนจากอนุพันธ์ อย่างไรก็ตาม กิจการจัดผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากรายได้ไว้ในหมวดที่แตกต่างจากผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจากค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยในการแสดงผลกำไรหรือผลขาดทุนจากอนุพันธ์ในแต่ละหมวด กิจการจำเป็นต้องแสดงผลกำไรหรือผลขาดทุนที่มากกว่าที่เกิดขึ้นจริงจากอนุพันธ์ในแต่ละหมวด การถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข70 ถึง ข73 กิจการต้องไม่ทำให้ผลกำไรหรือผลขาดทุนเป็นยอดที่ไม่หักกลบในลักษณะนี้ และจัดผลกำไรหรือผลขาดทุนใด ๆจากอนุพันธ์ไว้ในหมวดการดำเนินงานแทน

ข76 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข70 ถึง ข75 ระบุเฉพาะวิธีการจัดรายได้และค่าใช้จ่ายไว้ในหมวดต่าง ๆ ของงบกำไรขาดทุนเท่านั้น ไม่ได้กำหนดรายการรายบรรทัด (หรือหลายบรรทัด) ที่จะรวมรายได้

และค่าใช้จ่ายดังกล่าว และไม่ลบล้างข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับอื่น

รายการที่นำเสนอในงบกำไรขาดทุนหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ข77 กิจการอาจต้องนำเสนอรายการรายบรรทัดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 75 หรือที่ระบุในมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับอื่นไว้ในหมวดมากกว่าหนึ่งหมวดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 47 ตัวอย่างเช่น กิจการที่ไม่ได้ลงทุนในสินทรัพย์หรือจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้าเป็นกิจกรรมธุรกิจหลักอาจต้องนำเสนอรายการรายบรรทัดที่ระบุในย่อหน้าที่ 75.2.2 ของผลขาดทุนจากการด้อยค่าที่กำหนดตามส่วนที่ 5.5 ของ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ไว้ใน

ข77.1 หมวดการดำเนินงาน กล่าวคือ หากเกี่ยวข้องกับลูกหนี้จากการขายสินค้าและบริการตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข48.2 และ

ข77.2 หมวดการลงทุน กล่าวคือ หากเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่สร้างผลตอบแทนได้โดยลำพังและอย่างเป็นอิสระอย่างมากจากทรัพยากรอื่น ๆ ของกิจการตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข46

ข78 ย่อหน้าที่ 24 และ 41.3 กำหนดให้กิจการนำเสนอรายการรายบรรทัดที่เพิ่มเติมในงบกำไรขาดทุนหากการทำเช่นนั้นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์สำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการ กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ (รวมถึงว่าจำเป็นต้องแตกยอดรายการรายบรรทัดที่ระบุในย่อหน้าที่ 75 หรือไม่) ย่อหน้าที่ 20 และ 41.4 กำหนดให้กิจการแตกยอดรายการเพื่อเปิดเผยข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญในหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการยังต้องใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจนี้เช่นกัน ย่อหน้าที่ 41 กำหนดให้กิจการต้องอิงการตัดสินใจจากการประเมินว่ารายการมีลักษณะร่วม (ลักษณะที่คล้ายคลึงกัน) หรือไม่มีลักษณะร่วม (ลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกัน) หรือไม่ ลักษณะดังกล่าวรวมถึง

ข78.1 ธรรมชาติ (ดูย่อหน้าที่ 80)

ข78.2 หน้าที่ (บทบาท) ภายในกิจกรรมธุรกิจของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 81)

ข78.3 ความคงอยู่ (รวมถึงความถี่ของรายการของรายได้หรือค่าใช้จ่าย หรือเป็นรายการที่เกิดขึ้นประจำ หรือไม่ได้เกิดขึ้นประจำ หรือไม่)

ข78.4 เกณฑ์การวัดค่า

ข78.5 ความไม่แน่นอนในการวัดหรือความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ (หรือความเสี่ยงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายการ)

ข78.6 ขนาด

ข78.7 สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์หรือสภาพแวดล้อมทางกฎระเบียบ

ข78.8 ผลกระทบทางภาษี (ตัวอย่างเช่น หากใช้อัตราภาษีที่แตกต่างกันกับรายการของรายได้หรือค่าใช้จ่าย) และ

ข78.9 ว่ารายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการรับรู้เมื่อเริ่มแรกของรายการหรือเหตุการณ์ หรือจากการเปลี่ยนแปลงประมาณการในภายหลังที่เกี่ยวกับรายการหรือเหตุการณ์นั้น

ข79 รายได้และค่าใช้จ่ายที่อาจมีลักษณะไม่คล้ายคลึงกันมากเพียงพอทำให้การนำเสนอในงบกำไรขาดทุนมีความจำเป็นในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ หรือทำให้การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินมีความจำเป็นในการให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งรวมถึง

ข79.1 การปรับลดมูลค่าสินค้าคงเหลือ รวมทั้งการกลับรายการการปรับลดมูลค่าดังกล่าว

ข79.2 ผลขาดทุนจากการด้อยค่าที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ รวมทั้งการกลับรายการผลขาดทุนจากการด้อยค่าดังกล่าว

ข79.3 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการปรับโครงสร้างสำหรับกิจกรรมของกิจการ รวมทั้งการกลับรายการประมาณการหนี้สินสำหรับการปรับโครงสร้าง

ข79.4 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการจำหน่ายที่ดิน อาคารและอุปกรณ์

ข79.5 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการจำหน่ายเงินลงทุน

ข79.6 รายได้และค่าใช้จ่ายจากการยุติคดีความ

ข79.7 การกลับรายการประมาณการหนี้สิน และ

ข79.8 รายได้และค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้เกิดขึ้นประจำที่ไม่รวมอยู่ใน ข79.1 ถึง ข79.7

การนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลของค่าใช้จ่ายที่จัดไว้ในหมวดการดำเนินงาน

การใช้ลักษณะตามธรรมชาติและหน้าที่

ข80 ในการพิจารณาวิธีใช้ลักษณะตามธรรมชาติและหน้าที่ในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 78 กิจการต้องคำนึงถึง

ข80.1 รายการรายบรรทัดใดที่ให้ข้อมูลที่มีประโยชน์มากที่สุดเกี่ยวกับส่วนประกอบหลักหรือปัจจัยขับเคลื่อนของความสามารถในการทำกำไรของกิจการ ตัวอย่างเช่น สำหรับกิจการค้าปลีก ส่วนประกอบหลักหรือปัจจัยขับเคลื่อนของความสามารถในการทำกำไรอาจเป็นต้นทุนขาย การแสดงต้นทุนขายเป็นรายบรรทัดอาจให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับว่ารายได้ที่เกิดจากการขายสินค้าครอบคลุมต้นทุนทางตรงส่วนใหญ่ใดและมีกำไรเท่าใด อย่างไรก็ตาม ต้นทุนขายไม่น่าจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับส่วนประกอบหรือปัจจัยขับเคลื่อนที่สำคัญของความสามารถในการทำกำไร หากความเชื่อมโยงระหว่างรายได้และต้นทุนมีความชัดเจนน้อย ตัวอย่างเช่น สำหรับธุรกิจบริการบางกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่จัดประเภทตามธรรมชาติ เช่น ผลประโยชน์ของพนักงาน อาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าสำหรับผู้ใช้รายงานทางการเงินเพราะค่าใช้จ่ายเหล่านี้เป็นปัจจัยขับเคลื่อนหลักของความสามารถในการทำกำไร

ข80.2 รายการรายบรรทัดใดที่สื่อได้อย่างใกล้เคียงมากที่สุดกับวิธีการบริหารธุรกิจและวิธีที่ผู้บริหารรายงานเป็นการภายใน ตัวอย่างเช่น กิจการผลิตที่บริหารงานบนพื้นฐานของหน้าที่หลัก อาจจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่เพื่อวัตถุประสงค์ในการรายงานภายใน ในทางตรงกันข้าม กิจการที่มีหน้าที่หลักเพียงหนึ่งเดียว เช่น การจัดหาเงินทุนให้กับลูกค้า อาจกำหนดว่ารายการรายบรรทัดที่ประกอบด้วยค่าใช้จ่ายที่จัดประเภทตามธรรมชาติให้ข้อมูลที่มีประโยชน์มากที่สุดสำหรับวัตถุประสงค์ในการรายงานภายใน

ข80.3 มาตรฐานอุตสาหกรรมใดที่ถือปฏิบัติ หากค่าใช้จ่ายถูกจัดประเภทในลักษณะเดียวกันกับกิจการอื่นในอุตสาหกรรม ผู้ใช้งบการเงินสามารถเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายระหว่างกิจการในอุตสาหกรรมเดียวกันได้ง่ายขึ้น

ข80.4 ว่าการปันส่วนค่าใช้จ่ายไปตามหน้าที่ต่าง ๆ นั้น มีลักษณะตามอำเภอใจจนทำให้รายการรายบรรทัดที่แสดงไว้ไม่สื่อความตรงตามหน้าที่เหล่านั้นหรือไม่ ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องจัดประเภทค่าใช้จ่ายเหล่านี้ตามธรรมชาติของค่าใช้จ่าย

ข81 ในบางกรณี กิจการที่คำนึงถึงปัจจัยที่วางหลักไว้ในย่อหน้าที่ ข80 อาจพิจารณาว่าการจัดประเภทและการแสดงรายการค่าใช้จ่ายบางอย่างตามธรรมชาติและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามหน้าที่จะให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ ตัวอย่างเช่น

ข81.1 ปัจจัยในย่อหน้าที่ ข80.1 ถึง ข80.2 อาจบ่งชี้ว่าการจัดประเภทและแสดงรายการค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ ยกเว้นค่าใช้จ่ายบางอย่างที่การปันส่วนไปตามหน้าที่มีลักษณะตามอำเภอใจ (ดูย่อหน้าที่ ข80.4) และ

ข81.2 กิจการที่มีกิจกรรมธุรกิจหลักสองประเภทที่แตกต่างกันอาจจัดประเภทและแสดงรายการค่าใช้จ่ายบางอย่างตามหน้าที่และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามธรรมชาติเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยขับเคลื่อนหลักของความสามารถในการทำกำไรของกิจการ

ข82 หากกิจการจัดประเภทและแสดงรายการค่าใช้จ่ายบางอย่างตามธรรมชาติของค่าใช้จ่าย และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามหน้าที่ในงบกำไรขาดทุน กิจการต้องตั้งชื่อรายการรายบรรทัดที่เกิดขึ้นในลักษณะที่ระบุได้อย่างชัดเจนว่าค่าใช้จ่ายใดบ้างที่รวมอยู่ในแต่ละรายการรายบรรทัด ตัวอย่างเช่น หากกิจการรวมผลประโยชน์ของพนักงานบางอย่างในรายการรายบรรทัดตามหน้าที่และผลประโยชน์ของพนักงานอื่น ๆ ในรายการรายบรรทัดตามธรรมชาติของค่าใช้จ่าย ชื่อของรายการรายบรรทัดตามธรรมชาติของค่าใช้จ่ายจะระบุได้อย่างชัดเจนว่าไม่ได้รวมผลประโยชน์ของพนักงานทั้งหมด (ตัวอย่างเช่น “ผลประโยชน์ของพนักงานที่ไม่รวมอยู่ในต้นทุนขาย”)

ข83 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 30 กิจการต้องจัดประเภทและแสดงรายการค่าใช้จ่ายอย่างสม่ำเสมอจากรอบระยะเวลารายงานหนึ่งไปยังรอบระยะเวลารายงานถัดไป เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 30.1 หรือ 30.2 ตัวอย่างเช่น หากกิจการแสดงการด้อยค่าของค่าความนิยมเป็นรายการรายบรรทัดตามธรรมชาติในรอบระยะเวลารายงานหนึ่ง กิจการต้องแสดงการด้อยค่าของค่าความนิยมที่คล้ายคลึงกันเป็นรายการรายบรรทัดตามธรรมชาติในรอบระยะเวลารายงานหลังจากนั้นด้วย เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 30.1 หรือ 30.2 หากไม่มีการด้อยค่าของ

ค่าความนิยมที่คล้ายคลึงกันในรอบระยะเวลาหลังจากนั้น การที่มีค่าใช้จ่ายเป็นศูนย์ในรอบระยะเวลาหลังจากนั้นไม่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงการจัดประเภทและการนำเสนอรายการ

ข84 กิจการจะแสดงรายการค่าใช้จ่ายตามธรรมชาติของค่าใช้จ่าย หรือจะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 83 โดยเปิดเผยค่าใช้จ่ายบางอย่างตามธรรมชาติของค่าใช้จ่าย จำนวนเงินที่แสดงหรือเปิดเผยไม่จำเป็นต้องเป็นจำนวนเงินที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลานั้น จำนวนเงินดังกล่าวอาจรวมจำนวนเงินที่รับรู้เป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ หากกิจการ

ข84.1 แสดงจำนวนเงินที่ไม่ใช่จำนวนเงินที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลานั้น กิจการจะแสดงรายการรายบรรทัดเพิ่มเติมสำหรับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่ได้รับผลกระทบ ตัวอย่างเช่น การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 39 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 กิจการอาจแสดงรายการรายบรรทัดสำหรับการเปลี่ยนแปลงในสินค้าคงเหลือทั้งสินค้าสำเร็จรูปและงานระหว่างทำ

ข84.2 ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 83.2 โดยเปิดเผยจำนวนเงินที่ไม่ใช่จำนวนเงินที่รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายในรอบระยะเวลานั้น กิจการต้องให้คำอธิบายเชิงคุณภาพเกี่ยวกับข้อเท็จจริงนี้ โดยระบุสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง

การรวบยอดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

ข85 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 78 กิจการต้องพิจารณาว่าการรวบยอดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในระดับใดที่จะให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์มากที่สุด ตัวอย่างเช่น กิจการอาจมีกิจกรรมการบริหารหลายอย่าง (เช่น ทรัพยากรบุคคล เทคโนโลยีสารสนเทศ กฎหมายและบัญชี) ในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ กิจการอาจรวบยอดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมเหล่านั้นตามลักษณะร่วมของค่าใช้จ่าย กล่าวคือ ทั้งหมดเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับทรัพยากรที่ใช้ในกิจกรรมการบริหาร ดังนั้น กิจการอาจแสดงรายการรายบรรทัดโดยตั้งชื่อว่า “ค่าใช้จ่ายในการบริหาร” กิจการอาจมีค่าใช้จ่ายสำหรับทรัพยากรที่ใช้ในกิจกรรมการขาย ค่าใช้จ่ายเหล่านี้มีลักษณะที่แตกต่างจากค่าใช้จ่ายในการบริหาร กล่าวคือ ค่าใช้จ่ายในการขายเกิดขึ้นจากทรัพยากรที่ใช้ในกิจกรรมการขาย และค่าใช้จ่ายในการบริหารเกิดขึ้นจากทรัพยากรที่ใช้ในกิจกรรมการบริหาร ลักษณะเหล่านี้แตกต่างกันมากพอที่การแตกยอด (การแสดงรายการรายบรรทัดแยกกันระหว่างค่าใช้จ่ายในการขายและค่าใช้จ่ายในการบริหาร) อาจจำเป็นในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ของค่าใช้จ่ายของกิจการ

งบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

ข86 มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีบางฉบับระบุสถานการณ์ที่กิจการรวมรายการนอกงบกำไรขาดทุนในรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 ระบุสถานการณ์ 2 สถานการณ์คือ การแก้ไขข้อผิดพลาด และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชี มาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีฉบับอื่น ๆ กำหนดหรืออนุญาตให้ส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เข้าเกณฑ์ตามคำนิยามของรายได้หรือค่าใช้จ่ายใน*กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน* แยกออกจากกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ ข87)

ข87 ภาคผนวก ก กำหนดคำนิยามของ “กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น” ส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ประกอบด้วย

ข87.1 การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ (ดูในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38)

ข87.2 การวัดมูลค่าใหม่ของโครงการผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19)

ข87.3 ผลกำไรและผลขาดทุนจากการแปลงค่างบการเงินของการดำเนินงานต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21)

ข87.4 ผลกำไรและผลขาดทุนจากเงินลงทุนในตราสารทุนที่เลือกกำหนดให้วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

ข87.5 ผลกำไรและผลขาดทุนจากสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

ข87.6 ส่วนของผลกำไรและผลขาดทุนที่มีประสิทธิผลจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด และผลกำไรและผลขาดทุนจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงเงินลงทุนในตราสารทุนที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (ดูบทที่ 6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

ข87.7 สำหรับรายการหนี้สินบางรายการที่เลือกกำหนดให้วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน จำนวนของการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมที่เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ 5.7.7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

ข87.8 การเปลี่ยนแปลงมูลค่าในมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือก เมื่อแยกมูลค่าที่แท้จริงและมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกและเลือกกำหนดให้เฉพาะการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่

แท้จริงของสิทธิเลือกเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ดูบทที่ 6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

ข87.9 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ด เมื่อแยกส่วนขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าและองค์ประกอบราคาปัจจุบันของสัญญาฟอร์เวิร์ดออกจากกันและเลือกกำหนดให้เฉพาะการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าขององค์ประกอบราคาปัจจุบันของสัญญาฟอร์เวิร์ดเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง และการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงินเมื่อไม่นำส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศไปรวมในการเลือกกำหนดเครื่องมือทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ดูบทที่ 6 ของ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9)

ข87.10 รายได้และค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยจากสัญญาที่ออกภายในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 17 ที่แยกออกจากกำไรหรือขาดทุนเมื่อรายได้หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัย ทั้งหมดถูกแตกยอดเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุนสำหรับจำนวนเงินที่กำหนดโดยการปันส่วนอย่างเป็นระบบที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 หรือ สำหรับจำนวนเงินที่ขจัดการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีของรายได้ หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินที่เกิดขึ้นของรายการอ้างอิงที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 89.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 และ

ข87.11 รายได้และค่าใช้จ่ายทางการเงินจากสัญญาประกันภัยต่อที่ถือไว้ที่แยกออกจากกำไรหรือขาดทุนเมื่อรายได้ หรือค่าใช้จ่ายทางการเงินจากการประกันภัยต่อทั้งหมดถูกแตกยอดเพื่อรวมในกำไรหรือขาดทุน สำหรับจำนวนเงินที่กำหนดโดยการปันส่วนอย่างเป็นระบบที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 88.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17

ข88 ตัวอย่างการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ เช่น การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกิดขึ้นจากการขายการดำเนินงานต่างประเทศ (ดูมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21) และเมื่อการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดที่คาดการณ์ไว้บางรายการส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 6.5.11.4 ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ในส่วนที่เกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด)

ข89 ย่อหน้าที่ 90 กำหนดให้กิจการแสดงรายการในงบที่มีการแสดงกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ หรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ที่เกี่ยวข้องกับส่วนประกอบของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 หรือ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 หรือการวัดมูลค่าใหม่ของโครงการผลประโยชน์ที่กำหนดไว้ที่รับรู้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 ส่วนประกอบเหล่านี้กิจการจะรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและไม่จัดประเภทใหม่ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลารายงานต่อมา การเปลี่ยนแปลงในส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์กิจการอาจโอนเข้ากำไรสะสม

ในรอบระยะเวลาต่อมา เมื่อกิจการใช้สินทรัพย์หรือเลิกรับรู้สินทรัพย์ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38) ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 การปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่จะไม่เกิดขึ้น หากการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดหรือการบัญชีสำหรับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือก (หรือองค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ด หรือส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงิน) ส่งผลต่อจำนวนเงินที่เคยได้รับการตัดออกจากเงินสำรอง การป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดหรือจากส่วนประกอบที่แสดงแยกต่างหากในส่วนของเจ้าของตามลำดับ แล้วนำไปรวมกับส่วนที่เป็นราคาทุนเริ่มแรกหรือมูลค่าตามบัญชีอื่นของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น จำนวนเงินดังกล่าวกิจการจะโอนไปยังสินทรัพย์หรือหนี้สินโดยตรง

งบฐานะการเงิน

การจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน

ข90 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 96 หากกิจการขายสินค้าหรือบริการซึ่งมีรอบระยะเวลาการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน การจัดประเภทแยกจากกันของสินทรัพย์และหนี้สินหมุนเวียนและไม่หมุนเวียนไว้ในงบฐานะการเงินจะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ โดยการแยกสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนอย่างต่อเนื่องออกจากสินทรัพย์สุทธิที่กิจการใช้ในการดำเนินงานระยะยาว การจัดประเภทแยกจากกันดังกล่าวทำให้สินทรัพย์ที่กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานปัจจุบัน และหนี้สินที่จะถึงกำหนดชำระภายในช่วงเวลาเดียวกันนั้นแสดงไว้อย่างเด่นชัด

ข91 กิจการบางประเภท เช่น สถาบันการเงิน การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินตามลำดับสภาพคล่องของแต่ละรายการไม่ว่าจะเรียงจากมากไปหาน้อยหรือน้อยไปหามาก จะให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์มากกว่าการแสดงเป็นรายการหมุนเวียนและไม่หมุนเวียน เนื่องจากกิจการดังกล่าวไม่ได้ขายสินค้าหรือบริการภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานที่ระบุได้อย่างชัดเจน

ข92 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 96 อนุญาตให้กิจการที่มีการประกอบกิจการหลากหลายสามารถแสดงสินทรัพย์และหนี้สินบางส่วนโดยใช้เกณฑ์รายการหมุนเวียนและรายการไม่หมุนเวียนควบคู่กับเกณฑ์การแสดงรายการตามลำดับสภาพคล่องได้ หากการแสดงควบคู่นั้นให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์มากกว่า

ข93 ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่คาดว่ากิจการจะได้รับชำระจากสินทรัพย์และจะชำระคืนหนี้สินเป็นประโยชน์ในการประเมินสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์การครบกำหนดชำระของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน สินทรัพย์ทางการเงิน รวมถึงลูกหนี้การค้าและลูกหนี้อื่น และหนี้สินทางการเงิน รวมถึงเจ้าหนี้การค้าและเจ้าหนี้อื่น ข้อมูลเกี่ยวกับวันที่กิจการคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์ที่ไม่เป็นตัวเงิน เช่น สินค้าคงเหลือ หรือวันที่กิจการจะชำระหนี้สิน เช่น ประมาณการหนี้สิน ถือเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ไม่ว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นจะแสดงเป็น

รายการหมุนเวียนหรือรายการไม่หมุนเวียนก็ตาม ตัวอย่างเช่น กิจการเปิดเผยข้อมูลของมูลค่าของสินค้าคงเหลือส่วนที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

สินทรัพย์หมุนเวียน

ข94 ย่อหน้าที่ 100 กำหนดให้กิจการจัดประเภทสินทรัพย์เป็นไม่หมุนเวียนสำหรับสินทรัพย์ทั้งหมดที่ไม่ได้จัดประเภทเป็นหมุนเวียน มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้คำว่า “ไม่หมุนเวียน” ให้หมายรวมถึง สินทรัพย์มีตัวตน สินทรัพย์ไม่มีตัวตน และสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งมีธรรมชาติที่เป็นระยะยาว และมิได้มีข้อห้ามในการใช้คำอธิบายอื่นหากคำที่เลือกใช้แทนนั้นยังคงมีความหมายชัดเจน

ข95 รอบระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการ หมายถึง ระยะเวลาที่เริ่มตั้งแต่ซื้อสินทรัพย์มาเพื่อใช้ในการดำเนินงาน จนกระทั่งได้รับเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด หากไม่สามารถระบุรอบระยะเวลาการดำเนินงานของกิจการได้อย่างชัดเจนให้ถือว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน สินทรัพย์หมุนเวียนหมายรวมถึง สินทรัพย์ต่าง ๆ (เช่น สินค้าคงเหลือ และลูกหนี้การค้า) ที่ขายใช้ไป หรือให้ประโยชน์ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติ ถึงแม้กิจการไม่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากสินทรัพย์เหล่านั้นภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานก็ตาม สินทรัพย์หมุนเวียนยังรวมถึงสินทรัพย์ที่ถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เบื้องต้นเพื่อมีไว้เพื่อค้า (ตัวอย่างรวมถึงสินทรัพย์ทางการเงินบางรายการที่เป็นไปตามคำนิยามของการถือไว้เพื่อค้า ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) และส่วนของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระภายในหนึ่งปี

หนี้สินหมุนเวียน

รอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ (ย่อหน้าที่ 101.1)

ข96 หนี้สินหมุนเวียนบางประเภท เช่น เจ้าหนี้การค้า รายการคงค้างบางรายการที่เกี่ยวกับพนักงานและต้นทุนดำเนินงานอื่น เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ กิจการจัดประเภทรายการดังกล่าวเป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าจะครบกำหนดชำระเกินกว่า 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงาน รอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกตินี้ให้ถือปฏิบัติเหมือนกันกับการจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการ สำหรับกรณีที่กิจการไม่สามารถระบุรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติได้อย่างชัดเจนให้ถือว่ารอบระยะเวลาการดำเนินงานมีระยะเวลา 12 เดือน

การถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อค้า (ย่อหน้าที่ 101.2) หรือถึงกำหนดชำระภายใน 12 เดือน (ย่อหน้าที่ 101.3)

ข97 หนี้สินหมุนเวียนอื่นเป็นหนี้สินที่ไม่ได้จ่ายชำระในฐานะส่วนหนึ่งของวงจรการดำเนินงานปกติ แต่มีกำหนดชำระภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน หรือถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อค้า ตัวอย่างเช่น หนี้สินทางการเงินบางประเภทที่เป็นไปตามคำนิยามของการถือไว้เพื่อการค้าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เงินเบิกเกินบัญชีธนาคาร และส่วนของหนี้สินทางการเงินไม่หมุนเวียนที่ถึงกำหนดชำระในหนึ่งปี เงินปันผลค้างจ่าย ภาษีเงินได้ค้างจ่าย และเจ้าหนี้อื่นที่ไม่ใช่เจ้าหนี้การค้า สำหรับหนี้สินทางการเงินซึ่งเป็นการจัดหาเงินทุนระยะยาว (กล่าวคือ มิได้เป็นส่วนหนึ่งของเงินทุนหมุนเวียนที่ใช้ในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ) และยังไม่ครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงานให้ถือเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียนที่ต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข99 ถึง ข103

ข98 กิจการจัดประเภทหนี้สินทางการเงินที่จะครบกำหนดชำระภายใน 12 เดือนนับจากรอบระยะเวลารายงานเป็นหนี้สินหมุนเวียน ถึงแม้ว่าหนี้สินนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดทุกข้อ ดังต่อไปนี้

ข98.1 เงื่อนไขเดิมในการชำระหนี้ จะมีระยะเวลาเกินกว่า 12 เดือน และ

ข98.2 มีข้อตกลงที่จะชำระหนี้โดยการก่อหนี้สินระยะยาวใหม่หรือวางกำหนดเวลาการจ่ายเงินใหม่ให้เป็นหนี้สินระยะยาว ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวจัดทำเสร็จสมบูรณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงานและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน

สิทธิที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปอย่างน้อย 12 เดือน (ย่อหน้าที่ 101.4)

ข99 สิทธิของกิจการที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปอย่างน้อย 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงานต้องมีเนื้อหาสาระ และต้องมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานตามตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข100 ถึง ข103

ข100 สิทธิของกิจการที่จะเลื่อนการชำระหนี้ที่เกิดขึ้นจากข้อตกลงการกู้ยืมออกไปอย่างน้อย 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงานอาจขึ้นอยู่กับการที่กิจการต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อตกลงการกู้ยืมนั้น (ต่อไปนี้เรียกว่า “การดำรงสถานะ”) เพื่อวัตถุประสงค์ของการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 101.4 หากการดำรงสถานะนั้น

ข100.1 ส่งผลให้สิทธินั้นมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือไม่ ตามตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข102 ถึง ข103 หากกิจการถูกกำหนดให้ปฏิบัติตามการดำรงสถานะ ณ หรือก่อนวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน การดำรงสถานะนั้นส่งผลให้สิทธินั้นมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือไม่ แม้ว่าการปฏิบัติตามการดำรงสถานะจะถูกประเมินภายหลังรอบระยะเวลารายงานเท่านั้น (ตัวอย่างเช่น การดำรงสถานะที่อิงกับฐานะการเงินของกิจการ

ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน แต่ถูกประเมินการปฏิบัติตามภายหลังรอบระยะเวลารายงานเท่านั้น)

ข100.2 ไม่ส่งผลให้สิทธินั้นมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือไม่ หากกิจการถูกกำหนดให้ปฏิบัติตามการดำรงสถานะภายหลังรอบระยะเวลารายงานเท่านั้น (ตัวอย่างเช่น การดำรงสถานะที่อิงกับฐานะการเงิน 6 เดือนของกิจการภายหลังวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน)

ข101 สำหรับวงเงินการกู้ยืมที่มีอยู่ หากกิจการมีสิทธิ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานในการดำเนินการต่ออายุภาระผูกพันออกไปอย่างน้อย 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน ภาระผูกพันนั้นจัดประเภทเป็นรายการไม่หมุนเวียนมิเช่นนั้นแล้วภาระผูกพันดังกล่าวจะมีกำหนดชำระภายในระยะเวลาสั้นกว่า 12 เดือน หากกิจการไม่มีสิทธินั้น กิจการไม่ต้องพิจารณาความเป็นไปได้ที่จะชำระภาระผูกพันนั้นด้วยการก่อหนี้สินใหม่เลยและให้จัดประเภทภาระผูกพันนั้นเป็นรายการหมุนเวียน

ข102 เมื่อกิจการละเมิดการดำรงสถานะเงินกู้ยืมระยะยาว ณ หรือก่อนวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งเป็นผลให้หนี้สินนั้นกลายเป็นหนี้สินที่จ่ายคืนเมื่อทวงถาม กิจการจัดประเภทหนี้สินนั้นเป็นหนี้สินหมุนเวียน แม้ว่าภายหลังรอบระยะเวลารายงานและก่อนวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน ผู้ให้กู้ตกลงที่จะไม่เรียกคืนหนี้นั้นทั้งที่ได้มีการละเมิดข้อตกลง กิจการจัดประเภทหนี้สินนี้เป็นหนี้สินหมุนเวียน เนื่องจาก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการไม่มีสิทธิที่จะเลื่อนการชำระออกไปอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันที่ดังกล่าว

ข103 อย่างไรก็ตาม หากภายในวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานผู้ให้กู้ตกลงที่จะผ่อนผันหนี้ให้เป็นเวลาอย่างน้อย 12 เดือนนับจากสิ้นรอบระยะเวลารายงาน เพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขการละเมิดเงื่อนไขซึ่งภายในช่วงระยะเวลาดังกล่าวผู้ให้กู้จะไม่สามารถเรียกร้องให้จ่ายชำระหนี้คืนในทันที กิจการจัดประเภทหนี้สินนี้เป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน

ข104 ความเป็นไปได้ที่กิจการจะใช้สิทธิที่จะเลื่อนการชำระหนี้ออกไปอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานไม่ส่งผลกระทบต่อการจัดประเภทรายการหนี้สิน หากหนี้สินนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 101 ถึง 102 สำหรับการจัดประเภทรายการเป็นหนี้สินไม่หมุนเวียน หนี้สินนั้นจะถูกจัดประเภทเป็นรายการไม่หมุนเวียนแม้ว่าฝ่ายบริหารจะตั้งใจหรือคาดว่ากิจการจะชำระหนี้สินภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน หรือแม้ว่ากิจการได้ชำระหนี้สินระหว่างวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นสถานการณ์ใด กิจการอาจจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับจังหวะเวลาในการชำระเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบของหนี้สินที่มีต่อฐานะการเงินของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ 6.3.3 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 และย่อหน้าที่ ข105.4)

ข105 หากมีเหตุการณ์ดังต่อไปนี้เกิดขึ้นระหว่างวันสิ้นรอบระยะเวลารายงานและวันที่ได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน เหตุการณ์ดังกล่าวถือเป็นเหตุการณ์ที่ไม่ต้องปรับปรุงงบการเงิน แต่ต้องเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 10 เรื่อง *เหตุการณ์ภายหลังรอบระยะเวลารายงาน*

ข105.1 การก่อหนี้สินระยะยาวใหม่เพื่อชดใช้หนี้เก่าที่จัดประเภทเป็นรายการหมุนเวียน (ดูย่อหน้าที่ ข98)

ข105.2 การแก้ไขให้ถูกต้องซึ่งการละเมิดข้อตกลงเงินกู้ยืมระยะยาวที่จัดประเภทเป็นรายการหมุนเวียน (ดูย่อหน้าที่ ข102)

ข105.3 ผู้ให้กู้ผ่อนผันหนี้เพื่อให้กิจการดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องซึ่งการละเมิดข้อตกลงเงินกู้ยืมระยะยาว ที่จัดประเภทเป็นรายการหมุนเวียน (ดูย่อหน้าที่ ข103) และ

ข105.4 การชำระหนี้สินที่จัดประเภทเป็นรายการไม่หมุนเวียน (ดูย่อหน้าที่ ข104)

ข106 ในการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 101 ถึง 102 และ ข96 ถึง ข103 กิจการอาจจัดประเภทหนี้สินที่เกิดขึ้นจากข้อตกลงการกู้ยืมเป็นรายการไม่หมุนเวียนเมื่อสิทธิของกิจการที่จะเลื่อนการชำระหนี้เหล่านั้นขึ้นอยู่กับการที่กิจการสามารถทำได้ตามเงื่อนไขการดำรงสถานะของกิจการภายใน 12 เดือนหลังจากรอบระยะเวลารายงาน (ดูย่อหน้าที่ ข100.2) ในสถานการณ์นั้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจถึงความเสี่ยงที่หนี้สินนั้นอาจต้องชำระคืนภายใน 12 เดือนภายหลังรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งรวมถึง

ข106.1 ข้อมูลเกี่ยวกับการดำรงสถานะ (รวมถึงธรรมชาติของการดำรงสถานะ และเวลาที่กิจการถูกกำหนดให้ปฏิบัติตามการดำรงสถานะ) และมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินที่เกี่ยวข้อง

ข106.2 ข้อเท็จจริงและสถานการณ์ (ถ้ามี) ที่บ่งชี้ว่ากิจการอาจจะมีความยากลำบากในการปฏิบัติตามการดำรงสถานะ ตัวอย่างเช่น กิจการได้กระทำการระหว่างหรือภายหลังรอบระยะเวลารายงานเพื่อหลีกเลี่ยงหรือบรรเทาการละเมิดที่อาจจะเกิดขึ้น ข้อเท็จจริงและสถานการณ์เหล่านั้นรวมถึงกรณีที่หากได้มีการประเมินการปฏิบัติตามการดำรงสถานะโดยอิงกับสถานการณ์ของกิจการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานแล้ว กิจการจะมิได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญา

การชำระ (ย่อหน้าที่ 101.1 101.3 และ 101.4)

ข107 เพื่อวัตถุประสงค์ของการจัดประเภทหนี้สินเป็นรายการหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน การชำระหมายถึงการโอนไปให้คู่สัญญาอันจะส่งผลให้หนี้สินนั้นสิ้นสุดลง การโอนสามารถเป็น

ข107.1 เงินสด หรือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่น ตัวอย่างเช่น สินค้าหรือบริการ หรือ

ข107.2 ตราสารทุนของกิจการเอง เว้นแต่การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข108

ข108 เมื่อคู่สัญญามีสิทธิเลือก เงื่อนไขของหนี้สินที่ให้สามารถชำระด้วยการโอนตราสารทุนของกิจการเองไม่มีผลต่อการจัดประเภทเป็นรายการหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน หากการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 ให้กิจการจัดประเภทสิทธิเลือกเป็นตราสารทุนและรับรู้เป็นองค์ประกอบที่เป็นส่วนของเจ้าของของเครื่องมือทางการเงินแบบผสมโดยแยกต่างหากจากหนี้สิน

รายการที่นำเสนอในงบฐานะการเงินหรือเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ข109 ย่อหน้าที่ 24 และ 41.3 กำหนดให้กิจการแสดงรายการรายบรรทัดเพิ่มเติมในงบฐานะการเงิน หากการกระทำเช่นนั้นจำเป็นในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์สำหรับสินทรัพย์ของกิจการ ให้กิจการใช้วิจารณญาณในการพิจารณา (รวมถึงว่ามีความจำเป็นหรือไม่ที่จะแตกรายการรายบรรทัดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 103) ย่อหน้าที่ 41 กำหนดให้กิจการใช้วิจารณญาณโดยอิงกับการประเมินว่ารายการมีลักษณะร่วม (ลักษณะที่คล้ายคลึงกัน) หรือไม่มีลักษณะร่วม (ลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกัน) สำหรับรายการรายบรรทัดเพิ่มเติมของสินทรัพย์และหนี้สิน ให้กิจการใช้วิจารณญาณโดยอิงกับการประเมินธรรมชาติหรือหน้าที่ของสินทรัพย์หรือหนี้สิน ลักษณะที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข110.3 ถึง ข110.11 อาจช่วยให้กิจการระบุธรรมชาติหรือหน้าที่ของสินทรัพย์และหนี้สินได้

ข110 ย่อหน้าที่ 20 และ 41.4 กำหนดให้กิจการแตกรายการเพื่อเปิดเผยข้อมูลที่มีสาระสำคัญในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ให้กิจการใช้วิจารณญาณ โดยอิงกับการประเมินว่ารายการมีลักษณะร่วม (ลักษณะที่คล้ายคลึงกัน) หรือไม่มีลักษณะร่วม (ลักษณะที่ไม่คล้ายคลึงกัน) ลักษณะดังกล่าวรวมถึง

- ข110.1 ธรรมชาติของรายการ
- ข110.2 หน้าที่ (บทบาท) ในกิจกรรมธุรกิจของกิจการ
- ข110.3 ระยะเวลาและจังหวะเวลาการได้รับคืนหรือการจ่ายชำระ (รวมถึงว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินจัดประเภทรายการเป็นหมุนเวียนหรือไม่หมุนเวียน หรือการได้รับคืนหรือการจ่ายชำระเป็นส่วนหนึ่งของวงจรการดำเนินงานของกิจการหรือไม่)
- ข110.4 สภาพคล่อง
- ข110.5 เกณฑ์การวัดค่า
- ข110.6 ความไม่แน่นอนของการวัดค่าหรือความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ (หรือความเสี่ยงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับรายการ)
- ข110.7 ขนาด
- ข110.8 สถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์หรือสภาพแวดล้อมทางกฎระเบียบ
- ข110.9 ประเภท เช่น ประเภทของสินค้า บริการ หรือ ลูกค้า
- ข110.10 ผลกระทบทางภาษี เช่น หากสินทรัพย์หรือหนี้สินมีฐานภาษีที่แตกต่างกัน และ
- ข110.11 ข้อจำกัดในการใช้สินทรัพย์หรือการถ่ายโอนหนี้สิน

ข111 สินทรัพย์ หนี้สิน และรายการของส่วนของเจ้าของที่อาจมีลักษณะไม่คล้ายคลึงกันมากเพียงพอทำให้การนำเสนอในงบฐานะการเงินมีความจำเป็นในการให้บทสรุปที่เป็นแบบแผนและมีประโยชน์ หรือทำให้การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินมีความจำเป็นในการให้ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งรวมถึง

- ข111.1 ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ ให้แตกยอดแต่ละประเภทตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16

ข111.2 ลูกหนี้ ให้แตกยอดเป็นลูกค้าการค้า ลูกหนี้บุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน ค่าใช้จ่ายจ่ายล่วงหน้า และลูกหนี้อื่น

ข111.3 สินค้าคงเหลือ ให้แตกยอดแต่ละประเภทตามการถือปฏิบัติของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 เช่น สินค้าซื้อมาเพื่อขาย วัสดุการผลิต วัตถุดิบ สินค้าระหว่างผลิต และสินค้าสำเร็จรูป

ข111.4 เจ้าหนี้การค้า ให้แตกยอดตามการถือปฏิบัติของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 เพื่อแสดงแยกจากเจ้าหนี้ที่เป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงจัดหาเงินทุนเพื่อจ่ายผู้ขาย

ข111.5 ประมาณการหนี้สินให้แตกยอดตามธรรมชาติของหนี้สินเหล่านั้น เช่น ประมาณการหนี้สินเกี่ยวกับผลประโยชน์ของพนักงาน หนี้สินการรื้อถอน หรือประมาณการหนี้สินอื่น และ

ข111.6 ส่วนทุนของเจ้าของ และสำรองต่างๆ ให้แตกยอดเป็นแต่ละรายการ เช่น ทุนที่ชำระแล้ว ส่วนเกินมูลค่าหุ้น และสำรองต่างๆ

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

โครงสร้าง

ข112 ย่อหน้าที่ 114 กำหนดให้กิจการนำเสนอหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่เป็นระบบเท่าที่จะเป็นไปได้ ตัวอย่างของการเรียงลำดับอย่างเป็นระบบหรือการจัดกลุ่มของหมายเหตุประกอบงบการเงินรวมถึง

ข112.1 การให้ความสำคัญกับขอบเขตของกิจกรรมที่กิจการพิจารณาว่ามีความสำคัญที่สุดต่อการเข้าใจผลการดำเนินงานการเงินและฐานะการเงินของกิจการมากที่สุด เช่น การจัดกลุ่มข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมเฉพาะทางธุรกิจ

ข112.2 การจัดกลุ่มข้อมูลเกี่ยวกับรายการที่วัดมูลค่าคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน เช่น สินทรัพย์ที่วัดค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม หรือ

ข112.3 การปฏิบัติตามลำดับของรายการรายบรรทัดในงบผลการดำเนินงานการเงินและงบฐานะการเงิน เช่น

ข112.3.1 งบการเงินที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี (ดูย่อหน้าที่ 6ข ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8)

ข112.3.2 ข้อมูลนโยบายการบัญชีที่เป็นสาระสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ 27ก ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8)

ข112.3.3 ข้อมูลสนับสนุนสำหรับรายการที่แสดงรายการในงบฐานะการเงิน งบผลการดำเนินงานการเงิน งบการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของและงบกระแสเงินสด ตามลำดับที่แต่ละงบถูกจัดทำและแต่ละรายการรายบรรทัดที่แสดงรายการ และ

ข112.3.4 การเปิดเผยข้อมูลอื่น ๆ รวมถึง

ข112.3.4.1 หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37) และข้อผูกพันตามสัญญาที่ไม่ได้รับรู้ และ

ข112.3.4.2 การเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลทางการเงิน เช่น วัตถุประสงค์และนโยบายการบริหารความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ (ดูมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7)

มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

การระบุมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

ข113 ย่อหน้าที่ 117 ได้นิยามคำว่ามาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร กิจการอาจไม่มีมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร มีเพียงหนึ่งมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารหรือมากกว่าหนึ่ง ตัวอย่างเช่น กิจการที่เผยแพร่ผลการดำเนินงานการเงินต่อสาธารณะกับผู้ใช้งบการเงินโดยใช้เฉพาะยอดรวมและยอดรวมย่อยที่ต้องแสดงรายการหรือเปิดเผยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชีจะไม่มีมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

ข114 เพื่อให้เป็นไปตามคำนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร การวัดผลต้องสื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินโดยรวมของกิจการ ตัวอย่างเช่น หากยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับส่วนงานที่รายงานที่เปิดเผยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 ไม่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินโดยรวมของกิจการ ยอดรวมย่อยนั้นจะไม่เป็นไปตามคำนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

ข115 อย่างไรก็ตาม บางครั้งยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับส่วนงานที่รายงานสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินโดยรวมของกิจการ ตัวอย่างเช่น หากส่วนงานที่รายงานมีกิจกรรมธุรกิจหลักเพียงหนึ่งเดียวของกิจการและยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับส่วนงานนั้นถูกแสดงในงบกำไรขาดทุน นั่นแสดงให้เห็นว่ายอดรวมย่อยนั้นได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินโดยรวมของกิจการ ในกรณีดังกล่าว ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับส่วนงานที่รายงานนั้นจะเป็นไปตามคำนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร หากยอดรวมย่อยเป็นไปตามส่วนอื่นของคำนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่าย

ข116 มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร คือยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่าย ตัวอย่างของตัวชี้วัดที่ไม่ใช่มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารเพราะไม่ใช่ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่าย รวมถึง

ข116.1 ยอดรวมย่อยของรายได้เท่านั้นหรือยอดรวมย่อยของค่าใช้จ่ายเท่านั้น (เช่น มาตรวัดแบบเอกเทศของรายได้หลังการปรับปรุงที่ไม่เป็นส่วนหนึ่งของยอดรวมย่อยที่รวมค่าใช้จ่าย)

ข116.2 สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ หรือการรวมกันขององค์ประกอบเหล่านี้

ข116.3 อัตราส่วนทางการเงิน (เช่น ผลตอบแทนจากสินทรัพย์) (ดูย่อหน้าที่ ข117)

ข116.4 มาตรวัดสภาพคล่องหรือกระแสเงินสด (เช่น กระแสเงินสดอิสระ) หรือ

ข116.5 มาตรวัดผลการดำเนินงานที่ไม่ใช่การเงิน

ข117 อัตราส่วนทางการเงินไม่ใช่มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร เนื่องจากไม่ใช่ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่าย อย่างไรก็ตาม ยอดรวมย่อยที่เป็นตัวตั้งหรือตัวหารในอัตราส่วนทางการเงินจะเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร หากยอดรวมย่อยที่เป็นไปตามคำนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารนั้นไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของอัตราส่วนทางการเงิน ดังนั้น กิจการต้องใช้ข้อกำหนดการเปิดเผยในย่อหน้าที่ 121 ถึง 125 กับตัวตั้งหรือตัวหารดังกล่าว

ข118 ยอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่เป็นไปตามคำนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร ในย่อหน้าที่ 117 เป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารไม่ว่าจะแสดงรายการในงบกำไรขาดทุนหรือไม่

การสื่อสารสาธารณะ

ข119 ยอดรวมย่อยเป็นไปตามคำนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารก็ต่อเมื่อกิจการใช้ในการสื่อสารสาธารณะนอกเหนือจากงบการเงิน การสื่อสารสาธารณะรวมถึงข้อคิดเห็นของฝ่ายบริหาร ข่าวประชาสัมพันธ์ และการนำเสนอต่อนักลงทุน ในการกำหนดมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร การสื่อสารสาธารณะไม่รวมการสื่อสารทางวาจา บันทึกข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษรของการสื่อสารทางวาจา และข้อความในโซเชียลมีเดีย

ข120 มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารเกี่ยวข้องกับรอบระยะเวลารายงานเดียวกันกับงบการเงิน กล่าวคือ

ข120.1 ยอดรวมย่อยที่เกี่ยวข้องกับงบการเงินระหว่างกาลแต่ไม่เกี่ยวข้องกับงบการเงินประจำปี จะเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารได้เฉพาะงบการเงินระหว่างกาล และ

ข120.2 ยอดรวมย่อยที่เกี่ยวข้องกับงบการเงินประจำปีแต่ไม่เกี่ยวข้องกับงบการเงินระหว่างกาล จะเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารได้เฉพาะงบการเงินประจำปี

ข121 กิจการต้องพิจารณาการสื่อสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับรอบระยะเวลารายงานเท่านั้นในการระบุมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารสำหรับรอบระยะเวลารายงาน เว้นแต่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการรายงานทางการเงินที่กิจการเผยแพร่สื่อสารสาธารณะเป็นประจำหลังจากวันที่ออกงบการเงิน หากเป็นกรณีนี้ กิจการต้องพิจารณาการสื่อสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า เพื่อระบุมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารสำหรับรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน

ข122 อย่างไรก็ตาม ไม่จำเป็นต้องระบุมาตรวัดที่ใช้ในการสื่อสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้าเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารสำหรับรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน หากมีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าจะไม่รวมอยู่ในการสื่อสารสาธารณะที่เผยแพร่ตามรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน หากมาตรวัดดังกล่าวเคยเปิดเผยเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารในรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้าและไม่ได้ระบุไว้สำหรับรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน จะถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือการยกเลิกมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร โดยให้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 124

ยอดรวมย่อยที่คล้ายกับกำไรขั้นต้น

ข123 ตามย่อหน้าที่ 118.1 ยอดรวมย่อยที่คล้ายกับกำไรขั้นต้นไม่ใช่มาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร ยอดรวมย่อยจะคล้ายกับกำไรขั้นต้นเมื่อฉายภาพผลต่างระหว่างรายได้ประเภทหนึ่งและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการสร้างรายได้นั้น ตัวอย่างเช่น

ข123.1 รายได้ดอกเบี้ยสุทธิ

ข123.2 รายได้ค่าธรรมเนียมและค่านายหน้าสุทธิ

ข123.3 ผลลัพธ์การบริการประกันภัย

ข123.4 ผลลัพธ์ทางการเงินสุทธิ (รายได้จากการลงทุนหักลบด้วยรายได้และค่าใช้จ่ายการเงินจากประกันภัย) และ

ข123.5 รายได้ค่าเช่าสุทธิ

ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับการสื่อสารมุมมองของฝ่ายบริหาร

ข124 ย่อหน้าที่ 119 ระบุว่ายอดรวมย่อยของรายได้และค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการสื่อสารสาธารณะนอกเหนือจากงบการเงินของกิจการให้สันนิษฐานว่าเป็นการสื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม ในการถือปฏิบัติ

ตามย่อหน้าที่ 120 อนุญาตให้กิจการหักล้างข้อสันนิษฐานนั้นได้หากมีข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ว่า

ข124.1 ยอดรวมย่อยไม่ได้สื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม (ดูย่อหน้าที่ ข125 ถึง ข128) และ

ข124.2 กิจการมีเหตุผลในการใช้ยอดรวมย่อยในการสื่อสารสาธารณะนอกเหนือจากการสื่อสารมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม (ดูย่อหน้าที่ ข129)

ข125 ตัวอย่างของข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ว่ายอดรวมย่อยไม่ได้สื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม ได้แก่

ข125.1 กิจการสื่อสารโดยไม่ให้ความสำคัญกับยอดรวมย่อย (ดูย่อหน้าที่ ข126) และ

ข125.2 ฝ่ายบริหารไม่ใช้ยอดรวมย่อยเป็นการภายในในการประเมินหรือการเฝ้าติดตามผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ข127 ถึง ข128)

ข126 ในการตัดสินว่ากิจการสื่อสารโดยไม่ให้ความสำคัญกับยอดรวมย่อยหรือไม่ เป็นเรื่องของวิจารณญาณที่อิงจากหลายปัจจัย ตัวอย่างเช่น

ข126.1 ขอบเขตของการอ้างถึงยอดรวมย่อย กล่าวคือ การอ้างถึงไม่กี่ครั้งบ่งชี้ถึงการไม่ให้ความสำคัญ การอ้างถึงบ่อยครั้งบ่งชี้ถึงการให้ความสำคัญ และ

ข126.2 เนื้อหาของข้อคิดเห็นหรือการวิเคราะห์เกี่ยวกับหรือที่พึ่งพิงยอดรวมย่อย ตัวอย่างเช่น

ข126.2.1 คำบรรยายของยอดรวมย่อยที่เป็นข้อมูลที่ไม่ได้สื่อสารมุมมองของฝ่ายบริหารและที่ให้เพียงเพื่อตอบสนองคำขอที่ได้รับบ่อยครั้งจากผู้ใช้งบการเงินบางราย บ่งชี้ถึงการไม่ให้ความสำคัญ

ข126.2.2 การใช้ยอดรวมย่อยเพื่อสนับสนุนบทวิเคราะห์และข้อคิดเห็นของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการและเพื่อให้คำอธิบายเกี่ยวกับเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงของยอดรวมย่อยจากรอบระยะเวลาหนึ่งไปยังอีกรอบระยะเวลาหนึ่ง บ่งชี้ถึงการให้ความสำคัญ และ

ข126.2.3 การเปรียบเทียบยอดรวมย่อยกับยอดรวมย่อยของคู่แข่งหรือค่าเทียบของอุตสาหกรรม บ่งชี้ถึงการให้ความสำคัญ

ข127 การใช้ยอดรวมย่อยของฝ่ายบริหารเพื่อประเมินหรือเฝ้าติดตามแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม แสดงว่ายอดรวมย่อยสื่อสารมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม อย่างไรก็ตาม หากฝ่ายบริหารใช้ยอดรวมย่อยเป็นการภายในแต่ไม่ใช้ในการสื่อสารสาธารณะของกิจการ ยอดรวมย่อยนั้นจะไม่ตรงตามนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

ข128 กิจการอาจปรับปรุงยอดรวมย่อยที่ได้สื่อสารไว้ในการสื่อสารสาธารณะเพื่อใช้เป็นการภายในของฝ่ายบริหารในการประเมินหรือเฝ้าติดตามผลการดำเนินงานการเงินของกิจการ ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องใช้วิจารณญาณในการประเมินว่ายอดรวมย่อยที่ใช้เป็นการภายในคล้ายคลึง

กับยอดรวมย่อยที่ใช้ในการสื่อสารสาธารณะมากพอหรือไม่ที่จะนำย่อหน้าที่ ข127 มาถือปฏิบัติ ยิ่งยอดรวมย่อยคล้ายคลึงกันมากเท่าใด ยิ่งมีโอกาสมากขึ้นที่ยอดรวมย่อยที่ใช้ในการสื่อสารสาธารณะของกิจการจะสื่อสารต่อผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม

ข129 ตัวอย่างของข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ว่ากิจการมีเหตุผลในการใช้ยอดรวมย่อยในการสื่อสารสาธารณะนอกเหนือจากเพื่อสื่อสารกับผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม เช่น

ข129.1 ยอดรวมย่อยถูกกำหนดให้มีไว้ในการสื่อสารสาธารณะตามกฎหมายหรือข้อบังคับ

ข129.2 ยอดรวมย่อยสื่อสารผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงบการเงินที่จัดทำตามกรอบแนวคิดทางการบัญชีที่นอกเหนือจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

ข129.3 ยอดรวมย่อยถูกใช้ในการสื่อสารสาธารณะเพื่อตอบสนองคำขอจากบุคคลภายนอกหรือ

ข129.4 ยอดรวมย่อยถูกใช้ในการสื่อสารสาธารณะเพื่อวัตถุประสงค์ในการสื่อสารข้อมูลนอกเหนือจากผลการดำเนินงานการเงิน

ข130 ย่อหน้าที่ 120 ให้ถือปฏิบัติกับยอดรวมย่อย และไม่ถือปฏิบัติกับรายได้และค่าใช้จ่ายแต่ละรายการที่ประกอบเป็นยอดรวมย่อย ดังนั้น กิจการไม่สามารถยืนยันอย่างชัดเจนได้ว่ายอดรวมย่อยไม่สื่อสารถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวมโดยอิงจากข้อมูลที่แสดงว่ารายได้หรือค่าใช้จ่ายรายการหนึ่ง ๆ หรือหลายรายการในยอดรวมย่อยไม่สื่อสารถึงมุมมองข้างต้น

ข131 กิจการอาจเปลี่ยนแปลงการใช้ยอดรวมย่อยเพื่อสื่อสารต่อผู้ใช้งบการเงินถึงมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวม ดังนั้นยอดรวมย่อยอาจกลายเป็นหรือเลิกเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร การใช้วิจารณญาณเป็นสิ่งจำเป็นในการระบุว่ามาตรวัดที่ไม่ได้ระบุไว้แต่แรกว่าเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารได้กลายเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารหรือไม่ หรือมาตรวัดที่เคยระบุว่าเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารเลิกเป็นมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารหรือไม่ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจถูกกำหนดโดยหน่วยงานกำกับดูแลให้รายงานยอดรวมย่อยนั้น ๆ ที่ไม่ได้สื่อสารมุมมองของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินของกิจการโดยรวมเมื่อใช้เป็นครั้งแรก เมื่อเวลาผ่านไป กระบวนการจัดทำยอดรวมย่อยอาจนำไปสู่การที่ฝ่ายบริหารใช้มาตรวัดนี้เป็นการภายในเพื่อประเมินและเฝ้าติดตามผลการดำเนินงานการเงินของกิจการหรือขยายข้อคิดเห็นและคำอธิบายในสื่อสารสาธารณะนอกเหนือจากข้อกำหนดของหน่วยงานกำกับดูแล ทำให้มาตรวัดนี้ตรงตามนิยามของมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

การเปิดเผยมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

หมายเหตุประกอบงบการเงินเพียงข้อเดียวสำหรับเกี่ยวกับข้อมูลเกี่ยวกับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร

ข132 ย่อหน้าที่ 122 กำหนดให้กิจการต้องรวมข้อมูลทั้งหมดเกี่ยวกับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 121 ถึง 125 ไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพียงข้อเดียว หากกิจการเปิดเผยข้อมูลอื่นในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อนั้น ข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินต้องมีการเขียนไว้ในรูปแบบที่แยกข้อมูลที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 121 ถึง 125 ออกจากข้อมูลอื่นได้อย่างชัดเจน

ข133 ตัวอย่างเช่น หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 และข้อมูลตามส่วนงานที่รายงานได้รวมถึงมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร กิจการอาจเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดเกี่ยวกับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร ในหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อเดียวกันกับข้อมูลตามส่วนงานอื่น ๆ โดยที่กิจการ

ข133.1 รวมข้อมูลที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 121 ถึง 125 สำหรับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารทั้งหมด และเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข132 กิจการแสดงข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินในลักษณะที่แยกข้อมูลที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 121 ถึง 125 จากข้อมูลที่กำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 ได้อย่างชัดเจน หรือ

ข133.2 จัดให้มีหมายเหตุประกอบงบการเงินข้อหนึ่งแยกต่างหากซึ่งรวมข้อมูลที่กำหนดสำหรับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารทั้งหมด รวมถึงหมายเหตุประกอบงบการเงินที่กิจการได้รวมข้อมูลไว้ในข้อมูลตามส่วนงานที่รายงานได้

รูปแบบที่มีความชัดเจนและเข้าใจได้

ข134 ย่อหน้าที่ 123 กำหนดให้กิจการตั้งชื่อและบรรยายมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารในรูปแบบที่ชัดเจนและเข้าใจได้ที่ไม่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผิด ในคำบรรยายดังกล่าว กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจรายการรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่รวมและไม่รวมในยอดรวมย่อย ดังนั้น กิจการต้อง

ข134.1 ตั้งชื่อและบรรยายมาตรวัดในรูปแบบที่สื่อความได้ตรงกับลักษณะของมาตรวัดที่เป็นไปตามย่อหน้าที่ 43 (ดูย่อหน้าที่ ข135) และ

ข134.2 ให้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงกับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร นั่นคือ

ข134.2.1 หากกิจการได้คำนวณมาตรวัดโดยใช้วิธีที่ไม่ได้ใช้นโยบายการบัญชีที่กิจการใช้สำหรับรายการในงบผลการดำเนินงานการเงิน กิจการต้องระบุข้อเท็จจริงนี้และการคำนวณที่ใช้สำหรับมาตรวัดดังกล่าว และ

ข134.2.2 นอกจากนี้ หากการคำนวณมาตรวัดแตกต่างจากนโยบายการบัญชีที่กำหนดไว้หรือตามที่อนุญาตโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี กิจการต้องระบุข้อเท็จจริงเพิ่มเติมนี้และหากจำเป็นควรอธิบายความหมายของคำที่ใช้ (ดูย่อหน้าที่ ข135.2)

ข135 ในการตั้งชื่อและบรรยายมาตรวัดในรูปแบบที่สื่อความได้ตรงกับลักษณะของการวัด กิจการจะต้อง

ข135.1 ตั้งชื่อมาตรวัดในรูปแบบที่สื่อถึงลักษณะของยอดรวมย่อย (ตัวอย่างเช่น ใช้ชื่อ “กำไรจากการดำเนินงานก่อนค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ” เฉพาะสำหรับยอดรวมย่อยที่ไม่ได้หักค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่กิจการระบุให้เป็นรายการที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำออกจากกำไรจากการดำเนินงาน) และ

ข135.2 อธิบายความหมายของคำที่ใช้ในคำบรรยายที่จำเป็นเพื่อให้เข้าใจแง่มุมของผลการดำเนินงานการเงินที่กำลังสื่อสาร (ตัวอย่างเช่น การอธิบายว่ากิจการนิยาม “ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ” อย่างไร)

การกระทบยอดกับยอดรวมหรือยอดรวมย่อยที่เปรียบเทียบกันได้อย่างตรงที่สุด

ข136 ย่อหน้าที่ 123.3 กำหนดให้กิจการกระทบยอดแต่ละมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารกับยอดรวมย่อยที่เปรียบเทียบกันได้อย่างตรงที่สุดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 118 หรือยอดรวมหรือยอดรวมย่อยที่ถูกกำหนดอย่างเฉพาะเจาะจงให้แสดงรายการหรือเปิดเผยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี ตัวอย่างเช่น กิจการที่เปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินถึงมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารของกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงานที่ปรับปรุงแล้ว ต้องกระทบยอดมาตรวัดนั้นกับกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงาน ในการรวบยอดหรือแตกยอดรายการกระทบยอดที่เปิดเผยไว้ กิจการต้องนำข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 41 ถึง 43 มาถือปฏิบัติ

ข137 สำหรับรายการกระทบยอดแต่ละรายการ กิจการต้องเปิดเผย

ข137.1 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับแต่ละรายการรายบรรทัดในงบผลการดำเนินงานการเงิน และ

ข137.2 คำบรรยายว่ารายการนั้นคำนวณและมีส่วนอย่างไรกับมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารซึ่งให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (ดูย่อหน้าที่ ข138 ถึง ข140) หากจำเป็นเพื่อให้ข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 123.1 และ 123.2

ข138 คำบรรยายตามย่อหน้าที่ ข137.2 ถูกกำหนดไว้หากมีรายการกระทบยอดมากกว่าหนึ่งรายการและแต่ละรายการคำนวณด้วยวิธีที่แตกต่างกันหรือมีส่วนในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรูปแบบที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น กิจการอาจไม่รวมรายการค่าใช้จ่ายหลายรายการในมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร เนื่องจากบางรายการระบุว่าอยู่นอกเหนือการควบคุมของฝ่ายบริหารและบางรายการระบุว่าไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ ในกรณีดังกล่าว การเปิดเผยว่ารายการใดมีส่วนในการปรับปรุงประเภทใดจะถูกกำหนดให้อธิบายว่ามาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างไร

ข139 คำอธิบายเดียวอาจนำมาใช้มากกว่าหนึ่งรายการหรืออาจใช้กับรายการกระทบยอดทั้งหมดรวมกันได้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจไม่รวมรายการรายได้หรือค่าใช้จ่ายหลายรายการในการคำนวณมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหาร โดยอิงจาก “รายการที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ” ที่กำหนดโดยกิจการเป็นการเฉพาะ ในกรณีดังกล่าว คำอธิบายเดียวที่รวมนิยามของกิจการของ “รายการที่ไม่เกิดขึ้นเป็นประจำ” ที่ใช้กับรายการกระทบยอดทั้งหมดอาจเพียงพอตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ ข137.2

ข140 การถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 123.3 อนุญาตให้กิจการกระทบยอดมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารกับยอดรวมหรือยอดรวมย่อยที่ไม่ได้แสดงในงบผลการดำเนินงานการเงิน ในกรณีดังกล่าว กิจการ

ข140.1 ต้องกระทบยอดยอดรวมหรือยอดรวมย่อยนั้นกับยอดรวมหรือยอดรวมย่อยที่เปรียบเทียบกันได้อย่างตรงที่สุดที่แสดงในงบผลการดำเนินงานการเงิน และ

ข140.2 ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 123.4 และ 123.5 สำหรับการกระทบยอดในย่อหน้าที่ ข140.1

ผลกระทบทางภาษีเงินได้สำหรับแต่ละรายการที่เปิดเผยในการกระทบยอด

ข141 ย่อหน้าที่ 123.4 กำหนดให้กิจการเปิดเผยผลกระทบทางภาษีเงินได้สำหรับแต่ละรายการที่เปิดเผยในการกระทบยอดระหว่างมาตรวัดผลการดำเนินงานที่นิยามโดยฝ่ายบริหารกับยอดรวมย่อยที่เปรียบเทียบกันได้อย่างตรงที่สุดตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 118 หรือยอดรวมหรือยอดรวมย่อยที่ถูกกำหนดเป็นการเฉพาะเจาะจงให้แสดงหรือเปิดเผยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี กิจการต้องพิจารณาผลกระทบทางภาษีเงินได้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 123.4 โดยการคำนวณผลกระทบทางภาษีเงินได้ของรายการที่เกี่ยวข้อง

ข141.1 ตามอัตราภาษีที่กำหนดตามกฎหมายที่ใช้กับธุรกรรมในเขตปกครองทางภาษีที่เกี่ยวข้อง

ข141.2 ตามการจัดสรรตามสัดส่วนที่สมเหตุสมผลของภาษีเงินได้ของรอบระยะเวลาปัจจุบันและภาษีเงินได้รอการตัดบัญชีของกิจการในเขตปกครองทางภาษีที่เกี่ยวข้อง หรือ

ข141.3 โดยใช้วิธีการอื่นที่สามารถจัดสรรได้อย่างเหมาะสมกว่าในสถานการณ์นั้น ๆ

ข142 หากการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข141 กิจการใช้วิธีมากกว่าหนึ่งวิธีในการคำนวณผลกระทบทางภาษีเงินได้ของรายการกระทบยอด กิจการต้องเปิดเผยวิธีที่ใช้ในการกำหนดผลกระทบทางภาษีสำหรับรายการกระทบยอดแต่ละรายการด้วย

ภาคผนวก ค

วันถือปฏิบัติและการเปลี่ยนผ่าน

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนเสริมที่จำเป็นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินด้านการบัญชี

วันถือปฏิบัติ

ค1 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาประจำปีที่เริ่ม ณ หรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2571 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้กิจการถือปฏิบัติได้ก่อนวันบังคับใช้ หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับรอบระยะเวลาก่อนวันบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนผ่าน

ค2 กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ โดยการปรับย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องนำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 28.6 ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 กิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทย่อยที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ* ไม่กำหนดให้นำเสนอข้อมูลเชิงปริมาณตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 178.6 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19

ค3 ในงบการเงินประจำปี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบของรอบระยะเวลาติดกันก่อนหน้าถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นครั้งแรก การกระทบยอดแต่ละรายการรายบรรทัดในงบกำไรขาดทุนระหว่าง

ค3.1 จำนวนเงินที่ปรับย้อนหลังที่แสดงจากการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และ

ค3.2 จำนวนเงินที่เคยแสดงไว้ก่อนหน้าจากการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน

ค4 หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 ในการจัดทำงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อในปีแรกของการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจการต้องนำเสนอในงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อสำหรับแต่ละหัวเรื่องที่คาดว่าจะใช้ในการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้และยอดรวมย่อยที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 69 ถึง 74 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ แม้ว่าจะมีข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 ก็ตาม กิจการต้องไม่ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐาน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

การบัญชี ฉบับที่ 34 สำหรับหัวเรื่องและยอดรวมย่อยในงบการเงินระหว่างกาลแบบย่อจนกว่าจะได้ออกงบการเงินประจำปีชุดแรกที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ค5 หากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 ในการจัดทำงบการเงินระหว่างกาลปีแรกของการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจการต้องเปิดเผยการกระทบยอดแต่ละรายการรายบรรทัดที่แสดงในงบกำไรขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลาเปรียบเทียบติดกันก่อนหน้ารอบระยะเวลาปัจจุบันและรอบระยะเวลาปัจจุบันสะสม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 16ก.1 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 ให้กระทบยอดระหว่าง

ค5.1 จำนวนเงินที่ปรับย้อนหลังที่แสดงจากการถือปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีสำหรับรอบระยะเวลาเปรียบเทียบและรอบระยะเวลาเปรียบเทียบสะสม เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ และ

ค5.2 จำนวนเงินที่เคยแสดงไว้จากการถือปฏิบัติตามนโยบายการบัญชีสำหรับรอบระยะเวลาเปรียบเทียบและรอบระยะเวลาเปรียบเทียบสะสม เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1

กิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19 เรื่อง *การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทย่อยที่ไม่มีส่วนได้เสียสาธารณะ* ต้องเปิดเผยการกระทบยอดดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลที่กำหนดไว้ตามย่อหน้าที่ 246.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19 แทน

ค6 กิจการได้รับอนุญาต (แต่ไม่บังคับ) เปิดเผยการกระทบยอดที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ค3 และ ค5 สำหรับรอบระยะเวลาปัจจุบันหรือรอบระยะเวลาเปรียบเทียบก่อน ๆ

ค7 ณ วันที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นครั้งแรก กิจการที่มีสิทธิถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 18 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 ได้รับอนุญาตให้เปลี่ยนการเลือกวิธีการวัดค่าของเงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้าจากวิธีส่วนได้เสียเป็นวิธีมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 หากกิจการทำการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว กิจการต้องถือปฏิบัติสำหรับการเปลี่ยนแปลงนั้นโดยการปรับย้อนหลังตามการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 กิจการที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 11 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 ต้องทำการเปลี่ยนแปลงให้เหมือนกันในงบการเงินเฉพาะกิจการ

การยกเลิกมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1

ค8 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ที่ปรึกษา
นายอินทัช	ปิยะนาวิน	ที่ปรึกษา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการ
ดร.เกียรตินิยม	คุณติสุข	กรรมการ
นายนพฤกษ์	พิษณุวงศ์	กรรมการ
นางสาวยุวนุช	เทพทรงวัจจ	กรรมการ
นางสาววราพร	ประภาศิริกุล	กรรมการ
นางสาววันดี	ลีวรวัฒน์	กรรมการ
นางสาวสมบูรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
นางสาวโสรยา	ตินตะสุวรรณ์	กรรมการ
นางอโนทัย	ลีกิจวัฒนะ	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวหนึ่งฤทัย	เฮ้งบริบูรณ์พงศ์)	กรรมการ
(นางสาวนภา	ลิขิตไพบูลย์)	กรรมการ
(นางสาวพิมลอร	นวคุณ)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวปณิชากร	ธูปะเตมีย์)	กรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธีกุล)	กรรมการ
(นางสาวอริสา	นพวงศ์ ณ อยุธยา)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววราวรรณ	กิจวิชา)	กรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	กรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางปาลิดา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	กรรมการ
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	กรรมการ
(นางสุนทรี	ตะเพียนทอง)	กรรมการ

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569 (ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	กรรมการ
(นางอภิชยา	ฟอลเล็ต)	กรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นายประสัณห์	เชื้อพานิช	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวจงจิตต์	หลีกภัย	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสดิน	อนุกรรมการ
นางสาวแน่งน้อย	เจริญทวีทรัพย์	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ กอบแก้ว	รัตนอุบล	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงค์สุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
นายเจริญ	ผู้สัมฤทธิ์เลิศ	อนุกรรมการ
นางสาวอมรรัตน์	เพิ่มพูนวัฒนาสุข	อนุกรรมการ
นางสายฝน	อินทร์แก้ว	อนุกรรมการ
นายชวาลา	เทียนประเสริฐกิจ	อนุกรรมการ
นายอายุสม์	กฤษณามระ	อนุกรรมการ
นางวราภรณ์	อุ่นปิติพงษา	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาววราวรรณ	กิจวิชา)	อนุกรรมการ
(นางสาวจารวี	ชยสมบัติ)	อนุกรรมการ
(นายสุรินทร์	ดลปัญญาเลิศ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน		
(นางพรรณี	วรวุฒิจงสถิต)	อนุกรรมการ
(นางสาวรุ่งรัตน์	รัตนราชชาติกุล)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางเขมวันต์	ศรีสวัสดิ์)	อนุกรรมการ
(นางปาลิดา	อมรสวัสดิ์วัฒนา)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวบรรลูน	ศิริสิงห์สังชัย)	อนุกรรมการ
(นางสาวนันทิดา	บัวแย้ม)	อนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569(ต่อ)

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวชมานันท์	เนตรพุกกณะ)	อนุกรรมการ
(นางสาวฐมน	ฐิตะธนะกิจ)	อนุกรรมการ
(นางสาวณัฐวรรณ	ภิรมยาภรณ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	อนุกรรมการ
(นางอภิชยา	ฟอลเล็ต)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นายธานี	โอฬารรัตน์มณี)	อนุกรรมการและเลขานุการ
(นางสาวธัญพร	อธิกุลวริน)	อนุกรรมการและเลขานุการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธีกุล)	อนุกรรมการและเลขานุการ
นายอุดม	ธนูรัตน์พงศ์	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2566-2569

นางสาวสินสิริ	ทังสมบัติ	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวรุ้งนภา	เลิศสุวรรณกุล	อนุกรรมการ
นางสาวกฤตยาภร	อารีโสภณพิเชฐ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นางสาวเพ็ญทิพย์	ศิระธนารัณฑ์	อนุกรรมการ
นายอุดม	ธนูรัตน์พงศ์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวศรพนา	สีนวลขำ)	อนุกรรมการ
(นางสาวณัฐกฤตา	สุขิโต)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวปิยรัตน์	ตั้งกาญจนภาสน์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางอภิชยา	ฟอลเล็ต)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชธนานนท์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการศึกษาและติดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ วาระปี 2566-2569

นางอุณากร	พฤฒิธาดา	ประธานอนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา	จันทะเดช	อนุกรรมการ
ดร.พรพรรณ	ดำรงค์สุขนิวัฒน์	อนุกรรมการ
ดร.พิมลวรรณ	ชยพรกุล	อนุกรรมการ
ดร.ปัญญา	สัมฤทธิ์ประดิษฐ์	อนุกรรมการ
นางสาวณัฐา	อุรพีวัชรีวรรณ	อนุกรรมการ
นายวศิน	ทรรศนียศิลป์	อนุกรรมการ
นางสาวสุชาดา	ตันติโอฬาร	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวชนม์คณา	นพคุณสมบูรณ์)	อนุกรรมการ
(นางสาวธนพร	ทรายสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอภิชญา	ฟอลเล็ต)	อนุกรรมการ
(นางสาวภมรวรรณ	เสียงสุวรรณ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางภัคสิรี	จีระกุล)	อนุกรรมการ
(นางสาววรกัลยา	นาถพรายพันธุ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทรโมลี)	อนุกรรมการ
(นางสาววลัยพร	ขจรกลิ่น)	อนุกรรมการ
(นายเมธพนธ์	มนัสเมธีกุล)	อนุกรรมการ
นายวรวีร์	เดชาภิวัฒน์	อนุกรรมการและเลขานุการ

คณะอนุกรรมการสอบทานการแปลร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงิน วาระปี 2566-2569

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร	นาคทับที	อนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณี	เตโชโยธิน	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	อนุกรรมการ
นายวีระเดช	เตชะวรินทร์เลิศ	อนุกรรมการและเลขานุการ